

پزشکیان در دیدار صمیمی
جمعی از نوجوانان و جوانان افتخارآفرین:

امضای تفاهمنامه از روی منطق و آگاهی بود

در دومین روز از هفته دولت، صدها پروژه عمرانی
وزیرساختی دیگر در استان های مختلف به بهره برداری رسید

بیانیه مشترک تهران و مسقط برای ایجاد کریدور موقت دریانوردی
و پاکسازی مین ها منتشر شد

توافق درباره تنگه هرمز

چارچوب پیشنهادی شامل ایجاد یک کریدور دریانوردی موقت مشترک از طریق تنگه هرمز و توافقی برای اجرای یک پروژه مشترک به منظور پاکسازی تنگه از مین است. مذاکرات فنی میان دو طرف با هدف توافق بر سر یک کریدور دریانوردی دائمی و اداره آینده تنگه و همچنین سازوکاری برای تبادل اطلاعات، مدیریت ترافیک و ارائه خدمات دریانوردی و امنیتی مربوطه ادامه خواهد یافت.

◀ ۴

چالش ناترازی بنزین و راه حل هایی که می کوشند
بدون شوک اجرا شوند

اقتصاد بنزین از تثبیت قیمت تا مدیریت تقاضا

◀ ۷

تجربه ۴۷ ساله نشان می دهد شرکای تجاری تهران لزوماً از سیاست های تحریمی واشنگتن تبعیت نمی کنند

ترامپ در جنگ اقتصادی هم تنها می ماند

◀ یادداشت هایی از دنیل فرید، دکستر تیف رابرتس، خالد عظیم، اندروال، پیک، نیت سوانسون و جاناتان پاتیکوف

◀ ۸ ۵

دومین المپیاد ملی هنر
با معرفی ۱۵ تیم برگزیده به کار خود پایان داد

میدانی تازه برای کشف استعداد های هنری

◀ ۱۶

رئیس جمعیت هلال احمر در گفت وگو با «ایران»
از ۶ هزار عملیات موفق هلال احمر در جنگ سوم می گوید

نجات ۷ هزار و ۲۵۰ هموطن از زیر آوار موشک ها

◀ ۶

طلوع «آفتاب امید» از سرزمین فارس

میدان پارس جنوبی است. این میزان در حدود کل مصرف یک سال ۱۰ استان پرمصرف و بزرگ ایران است و یا با نسبتی تقریبی معادل تأمین ۷ سال کل مصرف استان اصفهان یا چیزی نزدیک به مصرف ۶ سال کل استان تهران طی سالهای اخیر است.

کشف این مخزن در کنار قطعی شدن افزایش ۱۰ تریلیون فوت مکعبی حجم گاز درجای میدان گازی «پازن» که در اواخر سال گذشته اثبات شد، در اکتشافات گازی جهان طی یک دوره محدود، کم سابقه است.

در سنت فرهنگی دیرینه ایرانیان، نشانه ها و نمادها اهمیت بسیاری دارند، فرهنگ غنی ما سرشار از نشانه هایی است که بر ذهنیت ها و تفکرات ما تأثیر می گذراند. اکنون این گنجینه های خدادادی از اعماق زمین، رخ نموده است تا ما را به وجود نشانه هایی از آینده خوب دلالت کند. انرژی و تأمین

پایدار انرژی، مدت هاست که به یکی از نگرانی های جدی کشورهای توسعه یافته جهان تبدیل شده است. در ایام پس از تجاوز دشمن آمریکایی صهیونی به میهن عزیزمان وجود این نگرانی بیشتر میان شهروندان است و هرمز به عنوان شاهرگ بی رقیب انرژی جهان، علاوه بر یادآوری اقتدار ایران، مسأله «اختلال در پایداری تأمین انرژی» در جهان را بیشتر از هر زمان پررنگ کرده است. در سوی دیگر، مجموع ذخایر و دارایی های هیدروکربوری ایران، «ثبات و تضمین پایداری در دسترسی به انرژی» را برای دهه های متوالی تضمین می کند. ثبات در چشم انداز تأمین انرژی کشور در دهه ها سال آینده، عامل محرک و اطمینان بخش برای تدوین برنامه های توسعه اقتصادی و صنعتی است. به نظر لازم است همه ما این واقعیت را باور کنیم که ذخایر انرژی امروز، پشتوانه نسل فردای ایران است تا بدون نگرانی به مسیر آبادانی ایران عزیز ادامه دهند.

اگر با این نگرش به مسأله ذخایر هیدروکربوری ایران نگاه کنیم، کشف هر ذخیره جدید و از جمله مخزن اخیر، یک نقطه قوت اساسی در اولویت مهم این است که کشورمان منابع انرژی را به سوی ایجاد ارزش افزوده هدایت کند. بهینه سازی مصرف، دائمی سازی فرهنگ استفاده بهینه و تحول بخشی در شیوه های مدیریت مصرف یک الزام اقتصادی و در تکرشی همزمان یک روش «شکرگزاری بابت نعمات خدادادی» است.

یادداشت

محسن پاکنازاد
وزیر نفت

کشف یک مخزن عظیم گاز طبیعی در جنوب استان فارس در روزهای گذشته برای همکاران من در صنعت نفت قطعیت یافت. این مخزن در جنوب استان فارس، حدود ۱۰ کیلومتری شمال غرب شهر «خنج» و در مجاورت ذخایر گازی ارم، هما، شانول، سفید باغون، سفیدزاخو و هالکان قرار دارد. مخزن تازه کشف شده حاوی گاز شیرین و میعانات گازی، با فرض متوسط قیمت ۲۹ سنت به ازای هر مترمکعب در حدود ۲۵ میلیارد دلار ارزش اقتصادی دارد.

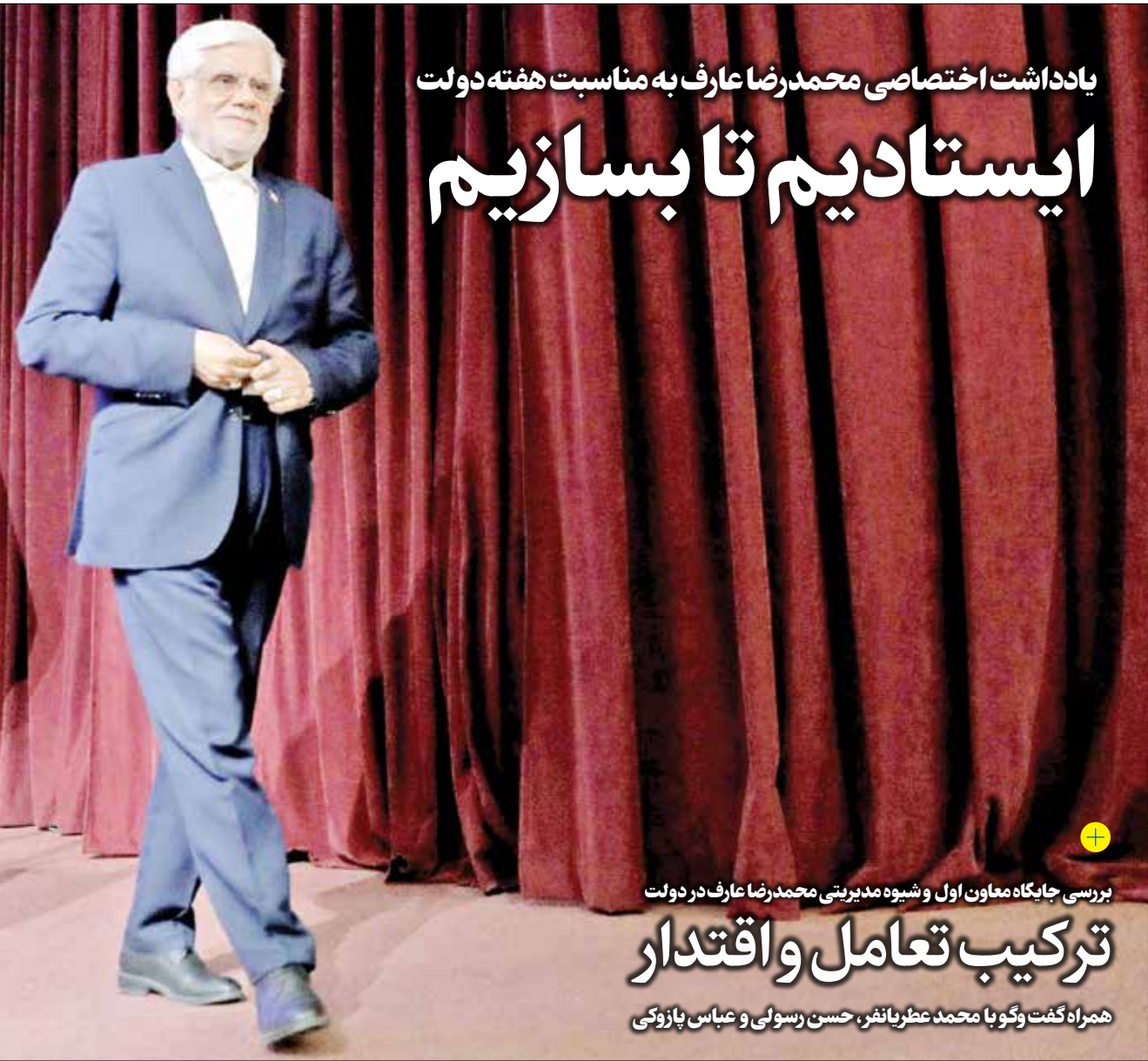
اولین علایم وجود ذخایر گازی در این مخزن در آذرماه ۱۴۰۳ و در اولین ماه های آذر به کار دولت چهاردهم اثبات شد با این حال، گزارش های تکمیلی از نتایج فنی چاه های اکتشافی این مخزن جدید در روزهایی دریافت شد که کشورمان با پشت سر گذاشتن جنگ تحمیلی و سرپرندگی در نبرد رمضان، در «بسم و امید» از «آینده پیش رو» به سر می برد.

«آخرین گزارش» درباره این مخزن و قطعی شدن وجود ۷،۵ تریلیون فوت مکعب گاز، مرا به این نتیجه رساند که «وزن امید» در معادلات آینده ایران عزیز، بسیار بیشتر از «نگرانی» است چرا که به نظر کشف این مخزن، آن هم در میانه روزگاران پرمخاطره پس از جنگ، یک نشانه و یک نماد از آینده پرامید و روشنی است که میهن ما باید منتظر آن باشد.

روزهای سخت جنگ تحمیلی با ایستادگی و اتحاد ملی، با جانفشانی همه ایرانیان، از جمله نیروهای مسلح مقتدر ایران و پرسنل شجاع و باغیرت صنعت نفت سپری شد و اکنون نشانه ها و نمادهایی همچون اکتشافات جدید هیدروکربوری، نوید روزها و آینده ای بهتر را می دهد. گویی نعمات خاک زرخیز ایران زمین تمامی ندارد و این «امانده زیرزمینی»، همچون «برکتی آسمانی» به همه ما وعده نصرت الهی را یادآوری می کند. اگر بخواهم به زبانی غیرفنی ابعاد این مخزن و گنجینه درونی آن را برای هموطنان عزیزم تشریح کنم باید بگویم میزان گاز قابل استحصال درون این مخزن معادل ۱۵ سال یک فاز از

یادداشت اختصاصی محمدرضا عارف به مناسبت هفته دولت

ایستادیم تا بسازیم

بررسی جایگاه معاون اول و شیوه مدیریتی محمدرضا عارف در دولت

ترکیب تعامل و اقتدار

همراه گفت وگو با محمد عطریانفر، حسن رسولی و عباس پازوکی

رئیس شورای عالی قضایی عراق با رئیس جمهوری، رئیس مجلس و دبیر شورای عالی امنیت ملی کشورمان دیدار کرد

پزشکیان: اتحاد کشورهای اسلامی زمینه ساز صلح و ثبات پایدار در منطقه است

روزگشته رئیس شورای عالی قضایی جمهوری عراق با رئیس جمهوری کشورمان، رئیس مجلس شورای اسلامی و دبیر شورای عالی امنیت ملی دیدار کرد. رئیس جمهور مسعود پزشکیان در دیدار فائق زیدان، رئیس شورای عالی قضایی جمهوری عراق و هیأت همراه، ضمن تشکر و قدردانی از ملت و دولت این کشور به پاس تمهید مقدمات برگزاری باشکوه مراسم تشییع رهبر شهید انقلاب اسلامی و میزبانی شایسته از زائران حسینی در ایام اربعین، اظهار کرد: «از حضور هیأت عراقی در جمهوری اسلامی ایران عمیقاً خرسند هستم و امیدوارم این دیدار زمینه ساز توسعه و تقویت ارتباطات فرهنگی، تجاری و اقتصادی دو کشور شود.»

پزشکیان با تأکید بر اهمیت حفظ وحدت و انسجام میان کشورهای همسایه و مسلمان، تصریح کرد: «ضرورت دارد ملت های اسلامی تعاملات فرهنگی، تجاری، اجتماعی، سیاسی و اقتصادی خود را بیش از پیش گسترش دهند، چرا که این همگرایی، عامل برقراری امنیت، صلح و ثبات در منطقه در برابر دشمنان مشترک از جمله آمریکا و رژیم صهیونیستی خواهد بود.»

وی با اشاره به ذخایر و سرمایه های عظیم منطقه، هشدار داد که دشمنان با چشم طمع به این ثروت ها، به دنبال ایجاد اختلاف، جنگ و درگیری برای تصاحب آنها هستند و تنها راه مقابله، حفظ هوشیاری و اتحاد کشورهای اسلامی است.

رئیس جمهوری در ادامه سخنانش، تلاش برای برقراری عدالت در کشورهای اسلامی را عاملی برای کاهش مشکلات و اختلافات و افزایش روحیه همکاری های چندجانبه دانست و خاطرنشان کرد: «همه باید بکوشند تا سوء تفاهم ها برطرف شده و

بستر گسترش امنیت منطقه ای فراهم آید.» پزشکیان با تأکید بر ضرورت تشکیل ائتلافی از کشورهای مسلمان در قالب امت واحد برای

با محوریت جمهوری اسلامی ایران است و آمادگی خود را برای تعمیق این همکاری ها اعلام می دارد..»

قالبیاف: آمریکا در جنگ اقتصادی هم شکست می خورد

رئیس مجلس هم در دیدار فائق زیدان رئیس شورای عالی قضایی جمهوری عراق گفت: چا دارد از دو اتفاق مهم یعنی برگزاری تشییع باشکوه پیکر امام شهید و برگزاری با کیفیت مراسم اربعین در سال جاری که برای هر دو ملت افتخار بزرگی است قدردانی و تأکید کنم این مراسم ها ظرفیت بزرگی برای جهان اسلام و تشیع است.

محمد باقر قالبیاف با بیان اینکه آمریکا، جنگ علیه ایران را با نیت براندازی جمهوری اسلامی و گسترش هژمونی آمریکا در غرب آسیا و جهان اسلام راه انداخت، افزود: اما به برکت خون شهدا و به همت ملت رشید ایران و به همت جبهه مقاومت آنها به

وضوح شکست خوردند و همه دنیا بر این موضوع صحه گذاشتند. رئیس قوه مقننه با اشاره به تشدید فشارهای اقتصادی آمریکا علیه جمهوری اسلامی ایران گفت: آمریکا در جنگ نظامی و سیاسی از ایران شکست خورد و در اقدامات اقتصادی نیز شکست خواهد خورد.

قالبیاف با اشاره به شرایط منطقه و نشانه ها از حرکت به سمت نظم منطقه ای جدید با تأکید بر اینکه در شرایطی که نظم منطقه ای جدیدی در حال ایجاد است شرایط برای ایران و عراق حساس و تاریخی است گفت: اینکه قرار است نیروهای ائتلاف آمریکایی از عراق خارج شوند، یک افتخار تاریخی برای دولت و ملت عراق است، امیدواریم

این خروج به طور کامل از زمین و هوای عراق محقق شود.

رئیس شورای عالی قضایی جمهوری عراق نیز با اشاره به پیام همبستگی دولت و مردم عراق با جمهوری اسلامی ایران در جنگ ظالمانه اخیر

گفت: من پیام همبستگی ملت و حاکمیت عراق را برای شما آوردم و آمادگی خود را جهت همکاری با جمهوری اسلامی ایران اعلام می کنیم. وی با تأکید بر اینکه همکاری و توافق و ائتلاف سازی بین کشورهای منطقه راه رهایی از ناامنی است و تصور می کنم این موضوع بسیار نزدیک است، خاطرنشان کرد: روابط خوب عراق و ایران فضایی را فراهم می کند که ما با دیگر کشورهای منطقه نیز جهت شکل دادن توافق های همکاری گام برداریم. وی در پایان تأکید کرد: معتقدم هم آوایی و همبستگی ملت ایران و عراق یک همبستگی ابدی است و لذا آنچه در مراسم تشییع رهبر شهید ایران دیدیم یک اقدام خودجوش و مردمی بود.

رضایی: ایران خواهان عراق مستقل و قوی است
همچنین سرلشکر محسن رضایی دبیر شورای عالی امنیت ملی در دیدار فائق زیدان، رئیس شورای عالی قضایی عراق با تأکید بر اینکه جمهوری اسلامی ایران خواهان عراقی مستقل و قوی است گفت: «کشورهای منطقه خود درباره آینده خویش تصمیم گیری خواهند کرد و آمریکا در آینده منطقه جایگاهی نخواهد داشت.»

وی در این دیدار تأکید کرد: «وضع گروهک های ضد ایرانی مستقر در مرزهای دو کشور باید تعیین تکلیف شود.»

در ادامه فائق زیدان، رئیس شورای عالی قضایی عراق در این دیدار از حمایت های جمهوری اسلامی ایران قدردانی کرد و سلام مقامات عراقی را به محضر رهبر معظم انقلاب اسلامی ابلاغ و یاد و خاطر شهیدان حاج قاسم سلیمانی و ابومهدی المهندس را گرامی داشت.

این مقام ارشد عراقی همچنین بر همکاری های منطقه ای و بر لزوم تأمین امنیت در مرزهای مشترک دو کشور تأکید کرد.

همکار ارجمند و محترم جناب آقای احسان بداعی
بدینوسیله درگذشت خواهر عزیزتان را به شما تسلیت عرض نموده، از خداوند باری تعالی برای آن مرحوم رحمت واسعه الهی و برای شما و سایر بازماندگان صبر و اجر مسألت داریم.

مؤسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران

www.ion.ir
ایران
online
www.ion.ir
www.ion.ir
با ایران آنلاین، آنلاین باشید

ایران
بخوان
ایران
بخوان

irannewspaper.ir

چین و کشورهای منطقه، کارزار فشار اقتصادی آمریکا علیه ایران را ناکام می گذارند

ترامپ تنها می ماند؟

گزارش

وارد مرحله تازه‌ای شده است. وقتی دونالد ترامپ نزدیک به شش ماه پیش جنگ علیه ایران را آغاز کرد، امیدوار بود بتواند ایران را درهم بشکند. اما با ناکام ماندن بمباران‌ها در دستیابی به این هدف، واشنگتن مسیر دیگری را آزمود و روی مشوق های اقتصادی حساب باز کرد. آمریکا در ماه ژوئن پیشنهاد لغو بخشی از تحریم‌ها و میلیارد‌ها دلار سرمایه‌گذاری را به ایران ارائه کرد. اما این رویکرد نیز به دلیل کارشکنی های خود واشنگتن شکست خورد. اکنون، پس از ناکامی این گزینه‌ها، آمریکا بار دیگر به ابزار تحریم و فشار اقتصادی روی آورده و در تلاشی است تا ضربه‌ای سنگین به اقتصاد ایران وارد کند. با این حال، تجربه سال های گذشته تردیدی جدی درباره اثربخشی این سیاست ایجاد کرده است و بسیاری معتقدند کارزار جدید نیز، مانند تحریم‌های پیشین آمریکا، به نتیجه مورد نظر واشنگتن منجر نخواهد شد. واکنش های بین المللی نیز نشان می دهد که واشنگتن برای پیشبرد کارزار فشار اقتصادی علیه ایران با موانع جدی روبه‌روست. چین، به عنوان مهم‌ترین شریک تجاری ایران، با تشدید فشارهای آمریکا مخالفت کرده و روسیه نیز از منتقدان سیاست تحریمی واشنگتن است. حتی قطر، که از متحدان نزدیک آمریکا در منطقه به شمار می رود، نسبت به تشدید فشارها و پیامدهای آن برای ثبات منطقه ابراز نگرانی کرده است. تحلیلگران بین المللی نیز معتقدند، آمریکا بدون همراهی چین و کشورهای حاشیه خلیج فارس، با دشواری جدی مواجه خواهد شد.

مخالفت با فشار آمریکا

در واکنش به اظهارات ترامپ، تحلیلگران معتقدند، سیاست جدید فشار اقتصادی واشنگتن، به طور مشخص سه کشور چین، امارات متحده عربی و ترکیه را که از مهم‌ترین شرکای تجاری ایران به شمار می‌روند، هدف قرار خواهد داد. در همین راستا، لین جیان، سخنگوی وزارت خارجه چین، در نشست خبری روز سه‌شنبه به تهدیدهای آمریکا برای اعمال تحریم علیه کشورهای دارای روابط اقتصادی با ایران واکنش نشان داد و گفت: «روابط تجاری پکن و تهران مطابق قوانین جهانی است، لین جیان اظهار کرد: «همکاری چین و ایران همواره در چارچوب حقوق بین‌الملل انجام شده

است و نباید مورد مداخله یا اخلال قرار گیرد. چین تحولات مرتبط را با دقت زیر نظر دارد و تمام اقدامات لازم را برای قاطعانه دفاع کردن از حقوق و منافع خود اتخاذ خواهد کرد.» این موضع‌گیری در حالی مطرح شد که پکن طی روزهای گذشته نیز چندین بار درباره پیامدهای سیاست فشار اقتصادی واشنگتن هشدار داده بود. سخنگوی وزارت خارجه چین روز دوشنبه اعلام کرد، «تحریم و اعمال فشار نه تنها کمکی به حل مسائل نمی‌کند، بلکه موجب تشدید تنش‌ها خواهد شد و در راستای منافع هیچ‌یک از طرف‌ها نیست.» وی با اشاره به اینکه پکن تحولات مرتبط را از نزدیک دنبال خواهد کرد، افزود که برای حفاظت از

حقوق و منافع مشروع خود، اقدامات ضروری را اتخاذ خواهد کرد. این دیپلمات چینی همچنین روزهای پنجشنبه و جمعه گذشته با محکومیت فشارهای آمریکا علیه ایران، تصریح کرده بود، «چین با تحریم‌های یکجانبه و غیرقانونی که فاقد مبنای حقوق بین‌الملل بوده و از سوی شورای امنیت سازمان ملل متحد مجاز نشده‌اند، مخالف است.» در کنار چین، قطر نیز بر مخالفت خود با رویکرد تحریمی واشنگتن و ضرورت حل بحران از مسیر دیپلماسی تأکید کرده است. ماجد انصاری، سخنگوی وزارت خارجه قطر، درباره برنامه فشار اقتصادی آمریکا بر ایران گفت، «این تحریم‌ها یکجانبه هستند و قطر از

لین جیان سخنگوی وزارت خارجه چین: همکاری چین و ایران همواره در چارچوب حقوق بین‌الملل انجام شده است و نباید مورد مداخله یا اخلال قرار گیرد

واشنگتن برای اجرای یک کارزار اقتصادی فراگیر علیه ایران، تنها با تهران مواجه نیست؛ بلکه باید با مخالفت شماری از شرکای مهم اقتصادی ایران و حتی برخی کشورهای منطقه نیز روبه‌رو شود. همین مسأله می‌تواند اجرای سیاست جدید آمریکا را زودتر به این واقعیت پی ببرد، بهتر اقتصادی مؤثر بر ایران را به مراتب دشوارتر کند.

روسیه نیز پیش‌تر موضعی مشابه اتخاذ کرده و درباره پیامدهای تشدید فشار اقتصادی آمریکا علیه تهران هشدار داده بود. میخائیل اولیانوف، نماینده دائم روسیه نزد سازمان‌های بین‌المللی در وین، در همین رابطه به شبکه اجتماعی «ایکس» نوشت: «ایران چندین دهه است که تحت تحریم‌های آمریکا قرار دارد. تهران در دوره اول ریاست جمهوری ترامپ

حل مناقشه با میانجیگری حمایت می‌کند.» ماجد انصاری گفت: «این تحریم‌ها یکجانبه هستند. تحریم سازمان ملل نیستند. تحریم‌های چند جانبه هم نیستند، بنابراین، این پرسش باید برای کسانی مطرح شود که تصمیم به اعمال این تحریم‌ها گرفته‌اند. از نظر ما اولویت همواره دستیابی به یک راه حل دیپلماتیک از طریق گفت‌وگو بوده است.»

یک بام و دو هوایی ترامپ

تحلیلگران بین‌المللی معتقدند فشار اقتصادی بر ایران با چالش‌هایی جدی و نتیجه‌ای نامطمئن روبه‌روست

پکن برای ضد حمله آماده است

دینگ فوئی سخنگوی وزارت خارجه آمریکا در امور اروپا

تردید از آن آگاه است. در همین حال، پکن به سرعت در حال تقویت مجموعه قوانین و مقررات خود برای مقابله با تحریم‌ها و اقدامات تلافی‌جویانه است؛ ابزارهایی که اگر آمریکا واقعاً تهدیدهای خود را با شدت اجرا کند، احتمالاً چین از آنها برای پاسخ سخت استفاده خواهد کرد. برای مثال، اگر واشنگتن بانک‌های چینی را تحریم کند، پکن می‌تواند اقدامات متقابل انجام دهد. پکن نیز به خوبی می‌داند که واشنگتن احتمالاً تمایلی ندارد درست پیش از سفر ششی جین‌پینگ به آمریکا و از آن مهم‌تر در آستانه انتخابات میان‌دوره‌ای، وارد یک جنگ تجاری جدید و دوطرفه با چین شود؛ جنگی که می‌تواند هزینه‌های اقتصادی سنگینی برای آمریکا به همراه داشته باشد. چین نیز با واکنش اخیر روزنامه حزبی گلوبال تایمز نشانه‌هایی از موضع سختگیرانه احتمالی خود نشان داده است. این روزنامه با استقبال از مقاومت کانادا در برابر تحریم‌های آمریکا، اقدام اتاوا را یک «ضد حمله به سبک چینی» توصیف کرد.

برای چین، تهدیدهای تجاری ترامپ چیز تازه‌ای نیست؛ تهدیدهایی که معمولاً جزئیات چندانی ندارند و در بسیاری از موارد، پیش از اجرا به تعدیل یا عقب نشینی می‌رسند. سنت اگرچه گفت چین نیز در اعمال مجازات علیه کشورها و شرکت‌هایی که با ایران تجارت می‌کنند، از این قاعده مستثنی نخواهد بود، اما هیچ جدول زمانی مشخصی برای اجرای این اقدامات ارائه نکرد و نگفت دقیقاً چه مجازات‌هایی ممکن است اعمال شود. ایران معامله می‌کنند، حدود ۳۰ سال است که مجازات‌هایی ممکن است اعمال شود. رهبران کشورهای مختلف تماس می‌گیرند و «درخواست‌های مشخصی» را مطرح می‌کنند، عملاً فضای زیادی برای رئیس‌جمهوری آمریکا باقی گذاشت تا در ادامه خواسته‌های خود را تعدیل کند یا زمان‌بندی اجرای آنها را آن قدر به تعویق بیندازد که عملایی اثر شوند؛ موضوعی که پکن بدون

ترامپ از شوک جهانی می‌ترسد

دنیل فرید معاون سابق وزیر خارجه آمریکا در امور اروپا

تحریم‌های جدید علیه ایران که بسنت بعد از ظهر دوشنبه اعلام کرد، به گفته خود او صرفاً «شلیک هشدار» بود، نه ضربه‌ای که بتواند اقتصاد ایران را از پا درآورد. تحریم‌های اعلام‌شده قرار است شرکت‌هایی در ایران، چین و برخی کشورهای دیگر، همچنین نفتکش‌های ناوگان موسوم به «ناوگان سایه» و دیگر اهداف مرتبط را دربرگیرد. با این حال، هیچ‌یک از این اقدامات تغییری اساسی در شرایط ایجاد نمی‌کند. لحن بسنت تند و تهدیدآمیز بود، اما شدت ضربه چندان زیاد نبود؛ هرچند او وعده داد اقدامات بیشتری در راه است، از جمله تحریم یک «مؤسسه مالی بزرگ» در اواخر همین هفته. برای وارد کردن ضربه‌ای فلج‌کننده به اقتصاد ایران، احتمالاً آمریکا

واشنگتن باید هزینه بیشتری بپردازد

ممدیر خاورمیانه و شمال آفریقای شورای آتلاتنیک

اثربخشی تحریم‌ها باید بر اساس هدف آنها سنجیده شود. با اینکه «عملیات طرد اقتصادی» ممکن است تا حدی فشار مالی بر دولت ایران وارد کند اما به نظر می‌رسد پیامدهای اقتصادی این اقدام، احتمالاً بسیار محدودتر از آن چیزی خواهد بود که لحن مقام‌های دولت آمریکا نشان می‌دهد. ایران تجربه قابل توجهی در سازگار شدن با تحریم‌ها دارد و طی سال‌های گذشته، با تغییر مسیر ترانکش‌ها و انتقال فعالیت‌های تجاری و مالی به کانال‌های جایگزین، راه‌هایی برای دور زدن محدودیت‌ها پیدا کرده است. نکته مهم دیگر، فاصله زمانی میان اعلام تحریم‌ها و اجرای مؤثر آنهاست. ایران می‌تواند از این فرصت برای سازگار شدن با شرایط جدید استفاده

فشار بر ایران، هزینه برای آمریکا و متحدانش

نیت سوسانسون مدیر پیشین پرونده ایران در شورای امنیت ملی آمریکا

تا اینجا، «روز دی (D Day) اقتصادی» دستاورد چندانی نداشته است؛ یک شعار جدید، تحریم‌هایی نسبتاً معمول و تهدید به اعمال تحریم‌های بیشتر در آینده. چنین اقداماتی در دوره اول ریاست جمهوری ترامپ، امری عادی بود. اما فرض کنیم که پشت تعهد بسنت، برنامه‌ای مشخص وجود دارد. در این صورت، اقدامات دولت آمریکا ممکن است آن را یک گام موفقیت‌آمیز علیه ایران بدانند؛ راهبردی که هزینه آن ممکن است به اندازه‌ای سنگین باشد که عملاً شکست محسوب شود. پرسش این است که این فشارها با چه هزینه‌ای اعمال خواهد شد؟ و حتی اگر کارزار فشار اقتصادی موفق شود، در نهایت چه دستاوردی خواهد داشت؟ چین مهم‌ترین شریک تجاری ایران است و سال‌هاست تحریم‌های آمریکا را دور زده و نشانه چندان‌ی از تغییر این رویکرد نشان نداده است.

آیا دونالد ترامپ واقعاً حاضر است برای انجام اقدامات لازم علیه بانک‌ها، بالایشگاه‌ها و بنادر چین و محدود کردن تجارت این کشور با ایران، خطر برهم خوردن تنش‌زدایی تجاری با پکن را بپذیرد؟ آیا اقتصاد آمریکا برای مقابله با اقدامات تلافی‌جویانه چین آمادگی دارد؟ اجرای چنین اقداماتی بسیار دشوار خواهد بود، بویژه درست در آستانه سفر ششی جین‌پینگ، رئیس‌جمهوری چین. از سوی دیگر، وضعیت کشوری مانند امارات متحده عربی را در نظر بگیرید؛ کشوری که در عین حال که یکی از شرکای مهم تجاری ایران و از مسیرهای اصلی دور زدن تحریم‌هاست، در صورت تبعیت از خواسته‌های دولت آمریکا، ممکن است با واکنش تند تهران روبه‌رو شود. ایران احتمالاً حملات خود علیه امارات و دیگر زیرساخت‌های انرژی منطقه را از سر خواهد گرفت. اما اگر امارات از همکاری با آمریکا خودداری کند، ممکن است با تحریم‌های واشنگتن مواجه شود. در مجموع، یک کارزار فشار اقتصادی که به‌درستی اجرا شود، به ایران آسیب خواهد زد؛ اما در عین حال به آمریکا و متحدانش در خلیج فارس نیز ضربه خواهد زد.

آزمون دشوار همراه کردن همسایگان ایران

مدیر ابتکار «تاب‌آوری امنیت ملی» در شورای آتلاتنیک

چالش اصلی این کارزار اقتصادی علیه ایران، اجرای آن است؛ مأموریتی دشوار در عرصه دیپلماسی. نهادهایی در عراق، کشورهای حوزه خلیج فارس، چین و دیگر نقاط جهان که با احتمالاً اقدامات نظامی علیه همسایگان خود را افزایش خواهند داد تا مانع از همکاری کامل آنها با آمریکا شود. تهران تلاش خواهد کرد عراق و کشورهای حوزه خلیج فارس را وادار کند رویکردی محتاطانه و دویپلو در پیش بگیرند و اجازه دهند جریان پول به ایران ادامه پیدا کند. با این حال، تهران تلاش خواهد کرد از همسایگان خود به اندازه‌ای منابع ارزی به دست آورد که بتواند در برابر این فشارها دوام بیاورد و از کارزار اقتصادی آمریکا بیشتر مقاومت کند.

بدون چین و کشورهای خلیج فارس، فشار حداکثری ممکن نیست

مدیر ارشد ابتکار امنیت خاورمیانه در شورای آتلاتنیک

کنفرانس بسنت، پرسش‌های مهمی را بی‌پاسخ گذاشت: از جمله اینکه کشورهای مختلف چه مدت فرصت دارند اقدامات جدی و مؤثری برای منزوی کردن بیشتر اقتصادی ایران انجام دهند و این اقدامات دقیقاً چه خواهند بود. با این حال، آنچه می‌دانیم این است که این سیاست از برخی جهات یادآور کارزار «فشار حداکثری» ترامپ در دوره اول ریاست‌جمهوری اوست. این بار برخلاف آن دوره، چنین رویکردی ممکن است موفق شود، اما منزوی کردن ایران به سال‌ها سیاست منسجم و مستمر آمریکا نیاز خواهد داشت و احتمالاً این روند از پایان دوره ریاست‌جمهوری ترامپ نیز فراتر خواهد رفت. چالش اصلی اینجاست که برخلاف یک دهه پیش، کشورهای حوزه خلیج فارس دیگر پیشگام تلاش برای منزوی کردن ایران نیستند. متقاعد کردن قدرت‌های خلیج فارس، بویژه عربستان

سعودی – که در شرایط کنونی به سمت دیپلماسی و بهبود روابط با ایران حرکت کرده است – برای منزوی کردن اقتصادی تهران، دشوار خواهد بود و به تعهد جدی و برنامه‌ریزی راهبردی آمریکا نیاز دارد. علاوه بر این، اجرای این طرح در شرایطی به همراهی گسترده جهانی نیاز دارد که جایگاه آمریکا نزد متحدان سنتی‌اش تضعیف شده است؛ جلب حمایت رقبای واشنگتن نیز دشوارتر خواهد بود. تصور موفقیت این سیاست بدون همراهی جدی چین دشوار است؛ چه پکن داوطلبانه با اعمال فشار بر ایران موافقت کند – که بعید به نظر می‌رسد – و چه آمریکا با اعمال تحریم‌های هدفمند و سنگین علیه نهادهای مهم چینی، آن را به این کار وادار کند. از سوی دیگر، کشورهای حوزه خلیج فارس ممکن است در واکنش به افزایش فشار آمریکا، بیش از پیش به چین نزدیک شوند. تردیدهای کشورهای منطقه درباره میزان پایبندی ترامپ به این سیاست، چالش دولت آمریکا را پیچیده‌تر می‌کند. این تردیدها نیز بی‌دلیل نیست؛ چرا که تنها چند ماه پیش، ترامپ نفاذنامه‌ای را امضا کرد که در عمل مسیری تقریباً معکوس را دنبال می‌کرد.

اخبار

پاسخگویی ویژه سامانه «از من بپرس» ثبت احوال در هفته دولت

سازمان ثبت احوال کشور اعلام کرد: سامانه «از من بپرس» همزمان با هفته دولت به صورت ویژه آماده پاسخگویی به پرسش‌ها و رفع مشکلات شهروندان است.

به گزارش ایرنا، این سامانه با شماره ۰۲۱۱۵۱۰ به عنوان درگاه ارتباطی سازمان ثبت احوال با مردم، در هفته دولت از ساعت ۷ صبح تا ۲۱ فعال است و شهروندان می‌توانند پرسش‌های خود درباره امور هویتی و نحوه ارائه خدمات را با کارشناسان مطرح کنند و پاسخ بگیرند. همچنین دستیار هوشمند ثبت احوال در پیام‌رسان «بله» به نشانی @Support.sabteahval و نیز از طریق لینک https://ble.ir/Support.sabteahval به شکل شبانه‌روزی در دسترس شهروندان قرار دارد. بر اساس این گزارش، کاربران می‌توانند در هر ساعت از شبانه‌روز پرسش‌های خود را با این دستیار هوشمند مطرح کنند و در صورت نیاز به راهنمایی تخصصی، از طریق سامانه «از من بپرس» با کارشناسان ثبت احوال ارتباط بگیرند.

راهاندازی ۷۱ خانه حمایتی برای تسهیل بازگشت معلولان به جامعه

معاون امور توانبخشی سازمان بهزیستی کشور از راهاندازی ۷۱ خانه حمایتی جدید در دو سال فعالیت دولت چهاردهم خبر داد و گفت: «این خانه‌ها با هدف کاهش اقامت افراد دارای معلولیت در مراکز شبانه‌روزی، تقویت استقلال فردی و فراهم کردن زمینه بازگشت پایدار آنان به خانواده و جامعه ایجاد شده‌اند.» به گزارش ایرنا، قاطمه عباسی با اشاره به افزایش ۳۰ درصدی تعداد خانه‌های توانبخشی افراد دارای معلولیت گفت: «سازمان بهزیستی با اجرای الگوی توانبخشی جامعه‌محور و توسعه خانه‌های حمایتی کوچک، تلاش می‌کند مدت اقامت افراد دارای معلولیت در مراکز شبانه‌روزی را کاهش دهد و زمینه پیوند پایدار آنان با خانواده و اجتماع را فراهم کند.» او توضیح داد: «این خانه‌ها با فراهم کردن فضایی امن و مشابه محیط زندگی خانوادگی و همچنین ارائه خدمات مراقبتی و توانبخشی در مقیاس کوچک، فرصت تمرین خودمراقبتی، تقویت مهارت‌های فردی و افزایش استقلال اجتماعی را برای افراد دارای معلولیت فراهم می‌کنند.» عباسی با اشاره به رویکرد جدید سازمان بهزیستی در زمینه ترخیص افراد دارای معلولیت از مراکز شبانه‌روزی بیان کرد: «در الگوی جدید ارائه خدمات، فرآیند آماده‌سازی فرد برای ترخیص از همان ابتدای پذیرش آغاز می‌شود و هدف نهایی آن، بازگشت کامل و پایدار فرد به جامعه است.»

گزارش

مرجان قندی

گروه اجتماعی

جمعیت هلال احمر به عنوان بازوی اصلی امدادرسانی در شرایط بحرانی، در طول جنگ ۴۰ روزه رمضان با چالش‌هایی بی‌سابقه روبه‌رو بود. در این میان، تغییر استراتژی‌های عملیاتی، بهره‌گیری از فناوری‌های نوین و بسیج نیروهای متخصص، به کارآمدی این مجموعه در مواجهه با خسارات ناشی از حملات دشمن کمک شایانی کرد. در همین راستا، با پیرحسین کولیوند، رئیس جمعیت هلال احمر گفت‌وگویی انجام دادیم که در ادامه می‌خوانید.

جمعیت هلال احمر در جریان جنگ ۴۰ روزه رمضان، با چه ترکیبی از نیروها وارد میدان شد؟ وضعیت آمادگی لجستیکی و سطح تجهیزات تیم‌های عملیاتی چگونه ارزیابی می‌شود؟

تا پیش از جنگ جمعیتی ۱۲ روزه، ۷۰ هزار نیروی متخصص و آموزش‌دیده عملیاتی داشتیم که با آسیب‌شناسی دقیق شرایط و رصد دقیق مشکلات در جنگ، موفق شدیم این ظرفیت را به ۱۱۰ هزار نیروی عملیاتی و آمادگی ارتقا دهیم. با تقویت تیم‌های واکنش سریع، بهره‌گیری از سامانه‌های هوشمند، پمپا‌ها و نرم‌افزارهای تخصصی، توانستیم زمان حضور در محل حادثه را به کمتر از ۴ دقیقه کاهش بدهیم. در طول این نبرد، از میان ۱۱ هزار نیروی آموزش‌دیده و داوطلب، ۲۸ هزار نفر به‌صورت مستقیم در عملیات‌های امدادی به‌کارگیری شدند و مابقی نیروها به عنوان ذخیره و پشتیبان، در حالت آمادگی‌باش کامل قرار داشتند. در حوزه لجستیک هم تلاش کردیم توان عملیاتی خود را به سرعت ارتقا بدهیم. بهره‌گیری از ۷ هزار و ۶۰۰ دستگاه خودروی عملیاتی و امداد و نجات و ۲ هزار و ۵۱۵ دستگاه آمبولانس، فقط بخشی از ظرفیت به کار گرفته شده برای خدمت‌رسانی به آسیب‌دیدگان در حوادث اخیر بود. همچنین در همان ایام، موفق شدیم ناوگان خود را به وارد کردن ۲۰۰ دستگاه خودروی نجات و اقلام تخصصی جدید تقویت کنیم تا روند خدمت‌رسانی به آسیب‌دیدگان بدون وقفه ادامه یابد.

جذب و سازماندهی یک میلیون و ۶۰۰ هزار داوطلب جدید در شرایط بحرانی، چقدر آسان‌تر از شرایط عادی است. با توجه به حجم بالای تقاضا، چه سازوکاری برای احراز هویت، آموزش و ساماندهی این نیروها اتخاذ شد تا کارآمدی عملیاتی آنها تضمین شود؟

جمعیت هلال احمر پیش از آغاز جنگ، ۴ میلیون داوطلب داشت که در این بازه زمانی، یک میلیون و ۶۰۰ هزار نفر دیگر نیز به این شبکه گسترده مردمی پیوستند. ما معتقدیم توانمندسازی نیروهای داوطلب در حوزه امداد، نقش کلیدی

در ارتقای تاب‌آوری جامعه و کاهش آسیب‌پذیری در برابر بحران‌ها دارد؛ بنابراین جذب داوطلبان فقط به معنای ثبت نام نیست. تمامی نیروهای جدید بلافاصله تحت آموزش‌های تخصصی قرار گرفتند. این آموزش‌ها با هدف افزایش توان عملیاتی و ارتقای سطح آمادگی در شرایط سخت طراحی شده است. پس از پایان دوره‌های آموزشی، داوطلبان باید در آزمون‌های دشوار مهارتی و آمادگی جسمانی شرکت کنند. این فرآیند کاملاً مبتنی بر شیوه‌نامه‌های اجرایی و با نظارت مستقیم معاونت عملیات سازمان امداد و نجات انجام می‌شود. در نهایت، فقط افرادی که موفق به کسب امتیاز لازم در این آزمون‌ها شوند، به‌عنوان عضو اصلی یا احتیاط تیم‌های واکنش سریع در سطح کشور شناسایی و سازماندهی می‌شوند تا در عملیات‌های واقعی، بازوی توانمندی برای جمعیت باشند.

در جنگ رمضان حجم عملیات‌های جست‌وجو و نجات بسیار بالا بود. آمار دقیق عملیات‌ها و تعداد نجات‌یافتگان چقدر است و مهم‌ترین عوامل موفقیت در عملیات‌های حساس زندگی‌یابی را چه می‌دانید؟

در طول جنگ جمعیتی سوم، امدادگران هلال احمر ۶ هزار و ۵ عملیات امدادرسانی موفق را در نقاط مختلف کشور با موفقیت انجام دادند که در نتیجه آن حدود ۷ هزار و ۲۵۰ نفر از زیر‌آوار ناشی از حملات موشکی دشمن نجات یافتند. براساس داده‌های رصدی، بیشترین حملات ابتدا به تهران و سپس به استان‌های هرمزگان، اصفهان، بوشهر، آذربایجان شرقی، خوزستان، فارس، مرکزی، سیستان و بلوچستان، البرز، قم، ایلام، همدان و دیگر استان‌ها وارد شد. در پاسخ به بخش دوم سؤال شما باید بگویم موفقیت در این عملیات‌ها، حاصل هم‌افزایی آموزش، تجهیزات،

سوی نهادهای کشورهای دیگر ارائه می‌شد، با استقبال آن را می‌پذیرفتیم و بلافاصله در استان‌ها توزیع می‌کردیم.

رئیس جمعیت هلال احمر درگفت‌وگو با «ایران» از ۶ هزار عملیات موفق هلال احمر در جنگ سوم می‌گوید

نجات ۷ هزار و ۲۵۰ هموطن از زیر آوار موشک‌ها

تیم‌های جست‌وجوگر و هماهنگی بین‌دستگاهی بود. امدادگران ما در محیط‌هایی با ریسک بالای ریزش مجدد، کمبود اکسیژن، تاریکی مطلق و تحت فشارهای روانی شدید، بی‌وقفه مشغول خدمت بودند.

شجاعت مثال‌زدنی و ازخودگذشتگی این نیروها، جان بسیاری از هم‌وطنان را از مرگ حتمی نجات داد. در کنار نیروی انسانی، فناوری‌های نوین نیز نقش حیاتی داشتند؛ دستگاه‌های زنده‌یاب مجهز به حسگرهای حرارتی، حرکتی و صوتی، اسکنار شناسایی علائم حیاتی را حتی در پیچیده‌ترین شرایط فراهم می‌کردند. همچنین شرایط فراهم می‌کردند تا تعدادی از این سگ‌های فداکار نیز در جریان عملیات‌ها دچار مصدومیت شدن که نشان‌دهنده شدت و خطر بالای مأموریت‌هاست.

دشمن در جریان جنگ رمضان، زیرساخت‌های امدادی را هدف حملات مستقیم قرار داد. چه میزان خسارت به ناوگان و مراکز هلال احمر وارد شد و برآورد مالی این آسیب‌ها چقدر است؟

بله متأسفانه در این جنگ، ماهیت بشردوستانه هلال احمر از سوی دشمن نادیده گرفته شد و شاهد حملات مستقیم به تجهیزات و مراکز بودیم. در طول عملیات، ۵۶ مرکز هلال احمر هدف قرار گرفتند. همچنین در بخش ناوگان عملیاتی، ۳ فروند بالگرد آسیب دید که یکی از آنها به‌طور کامل منهدم شد؛ جالب است بدانید که اشاره همان یک فروند بالگرد از دست‌رفته، بالغ بر یک هزار و ۵۰۰ میلیارد تومان خسارت مالی روی دست سازمان گذاشت. علاوه بر بالگردها، ۴۳ آمبولانس و ۴۹ خودروی نجات ما نیز در حملات آسیب دیدند. در مجموع برآوردها، دشمن در این جنگ، بالغ بر ۱۰ هزار میلیارد تومان (۱۰ همت) خسارت مستقیم به زیرساخت‌های حیاتی هلال احمر ایران وارد کرد؛ با این حال، حتی برای لحظه‌ای امدادرسانی را متوقف نکردیم.

با توجه به خسارات سنگین وارده به ناوگان امدادی، چه برنامه‌ای برای جایگزینی تجهیزات دارید؟ آیا برای تقویت لجستیک دارید؟ آیا برای حملات احتمالی آینده، تدابیر پیشگیرانه‌ای اتخاذ شده است؟

ما حتی در اوج جنگ هم لحظه‌ای از توسعه ناوگان غافل نشدیم. در آن بازه ۴۰ روزه، با تکیه بر ظرفیت‌های داخلی و خارجی، علاوه بر به‌کارگیری ۷ هزار و ۶۰۰ دستگاه خودروی نجات و ۲ هزار و ۵۰۰ آمبولانس، موفق شدیم ۲۰۰ دستگاه خودروی امدادی جدید نیز برای نجات جان هم‌وطنان وارد کنیم. در حوزه ناوگان هوایی، تقاضای خرید ۲۰ فروند بالگرد اختصاصی امدادی (مستقیماً یا از طریق روس متفقد کردیم. همچنین تا پایان سال جاری، ۵ فروند بالگرد مجهز به دید در شب و یک هزار و ۵۰۰ دستگاه خودروی امدادی سبک و سنگین شامل آمبولانس و خودروهای کمک‌دار به ناوگان هلال احمر ملحق خواهند شد. امروز آمادگی ما نه تنها در مناطق درگیر، بلکه در سراسر کشور برای هر سناریوی احتمالی، در سطحی بسیار مطلوب است؛ به طوری که شاخص‌های عملیاتی‌مان نسبت به دوران جنگ ارتقا یافته است. ما تمامی عملیات‌ها را پس از جنگ تحلیل کردیم و بر اساس تحلیل نقاط قوت و ضعف، ساختار

امدادی جدیدی را تدوین کرده‌ایم که با تکیه بر داوطلبان مردمی و خیرین، در سطح جهانی کم‌نظیر است.

در این جنگ، هماهنگی هلال احمر با دیگر دستگاه‌ها مثل وزارت بهداشت، آتش‌نشانی، اورژانس و مدیریت بحران چگونه بود؟

هماهنگی میان جمعیت هلال احمر و سایر دستگاه‌های امدادی و درمانی، جلوه‌ای از هم‌افزایی و مدیریت یکپارچه بحران بود. امدادگران هلال احمر، نیروهای آتش‌نشانی، اورژانس و کادر درمان، در کنار یکدیگر برای کاهش خسارات، تسریع در امدادرسانی و کمک به آسیب‌دیدگان تلاش کردند. این همکاری نزدیک، هم سرعت عملیات را افزایش داد و هم به کاهش آلام مردم کمک کرد. جمعیت هلال احمر نیز با اتکا به شبکه گسترده داوطلبان، ظرفیت‌های پشتیبانی و تجربه خود در مدیریت بحران، در کنار سایر نهادهای ایفای نقش کرد. در حوزه دارو و خدمات سلامت نیز، هلال احمر همکاری‌های گسترده‌ای با سازمان غذا و دارو داشت. بهره‌گیری از ظرفیت‌های دو مجموعه در زمینه تامین، توزیع و پایش دارو، به ارتقای آمادگی در شرایط عادی و اضطراری کمک کرد و در قالب تفاهنامه‌هایی نیز این همکاری‌ها تقویت شد. این روحیه هم‌افزایی صدق آیه شریفه «وَتُؤَاوُنُ عُیْبَةَ الْإِسْلَامِ» است و نشان می‌دهد که نیروهای امدادی کشور در مسیر ارزش‌های الهی و انسانی گام برمی‌دارند.

انبارهای پشتیبانی هلال احمر در جنگ‌های تحمیلی دوم و سوم هیچ وقت با کمبود مواجه نشدند. در ایام جنگ کم‌ها را بلافاصله توزیع می‌کردیم و امروز هم انبارهای هلال احمر برای پاسخگویی به نیازهای کشور کاملاً آماده‌اند

درباره انبارها، تأمین داروهای خاص، غذا و اسکان اضطراری در این ایام هم توضیح می‌دهید؟

جمعیت هلال احمر در این ایام، با تمام توان در صف اول پاسخگویی به نیازهای مردم قرار داشت. مراکز بهداشتی و درمانی و داروخانه‌های جمعیت به‌صورت فعال به ارائه خدمات ادامه دادند و در تأمین دارو، بویژه برای بیماران خاص و صعب‌العلاج، نقش مؤثری ایفا کردند. در این مدت، حدود ۳۴۰ هزار نسخه پذیرش شد و در برخی موارد، داروها به منازل بیماران نیز ارسال شد. داروخانه‌ها و مراکز توانبخشی هلال احمر نیز به‌صورت شبانه‌روزی فعالیت کردند تا بیماران نیازمندی هلال احمر در جنگ‌های تحمیلی دوم و سوم هیچ وقت با کمبود مواجه نشدند. در ایام جنگ کمک‌ها را بلافاصله توزیع می‌کردیم و امروز هم به یاری خدا انبارهای هلال احمر برای پاسخگویی به نیازهای کشور کاملاً آماده‌اند. این در حالی است که حتی انبارهای هلال احمر هم بر خلاف کنوانسیون‌های ژنو و قواعد مسلم حقوق بین‌الملل بشردوستانه، از تجاوز دشمن در این جنگ مصون نماندند، از جمله انبار ما بوشهر. این بحران نه‌تنها موجب تضعیف توان امدادی کشور نشد، بلکه ظرفیت‌ها و آمادگی‌های عملیاتی را تقویت کرد و امروز هلال احمر با توان بیشتری برای هرگونه مأموریت امدادی و بشردوستانه آماده است.

هلال احمر در این ۴۰ روز فقط نقش واکنشگر را ایفا کرد یا توانست نقش پیش‌دستانه هم داشته باشد؟ کدام بخش از این تجربه باید به عنوان الگوی دائمی برای بحران‌های آینده حفظ شود؟

عملکرد جمعیت هلال احمر در طول این جنگ، نشان‌دهنده آمادگی بالای این نهاد پیش از وقوع بحران بود. آماده‌باش بیش از ۱۱۰ هزار نیروی عملیاتی، سازماندهی هزاران تیم امدادی، پیش‌بینی نیازهای لجستیکی و حضور گسترده نیروها در نقاط مختلف کشور، ثابت کرد که هلال احمر از حالت واکنش صرف به سمت آمادگی پیش‌دستانه حرکت کرده است. ما موفق شدیم از همان ابتدای بحران، فاصله زمانی میان وقوع حادثه و رسیدن امدادگران به صحنه را به حداقل برسانیم. این جنگ به ما موخت که در بحران‌های آینده، پیش‌دستانه بودن فقط به معنای آماده‌باش نیرو و تجهیزات نیست و باید پیش از وقوع حادثه، سناریوهای مختلف را طراحی کرد. شناسایی دقیق نقاط پرخطر، تعیین مسیرهای دسترسی، سنجش ظرفیت‌های اسکان اضطراری، مدیریت زنجیره تأمین، تعیین مراکز درمانی پشتیبان، ایجاد سیستم‌های ارتباطی جابگیرین و حتی پیش‌بینی نیازهای

روانی مردم، همگی از ارکان اصلی آمادگی پیش‌دستانه هستند. در واقع، تجربه این جنگ ۴۰ روزه یک پیام روشن برای ما داشت: هلال احمر آینده باید قبل از حادثه آماده باشد، در لحظه حادثه با سرعت عمل کند و بعد از حادثه نیز برای بازگشت مردم به زندگی عادی در کنار آنها بماند.

در این بحران، مردم چقدر با هلال احمر همکاری کردند و میزان اعتماد عمومی به این نهاد تا چه اندازه افزایش یافت؟ آیا تماس‌ها، گزارش‌ها و درخواست‌های مردمی بیش از ظرفیت پاسخ‌گویی شما بود؟

در طول مدت جنگ، مردم فقط دریافت‌کننده خدمات نبودند، در بسیاری از نقاط، داوطلبان، خیرین و گروه‌های مردمی نیز در کنار امدادگران وارد میدان شدند و به روند امدادرسانی کمک کردند. حجم بالای تماس‌ها و درخواست‌های مردمی نشان داد که هلال احمر به‌عنوان نهادی قابل اعتماد در زمان بحران شناخته می‌شود. اساس فعالیت جمعیت، خدمت بی‌منت به مردم است و در این جنگ جمعیتی نیز اعتماد عمومی به این نهاد، نتیجه سال‌ها ایثار و تلاش بی‌ادعای امدادگران بود.

در این بازه زمانی، بیش از ۲۱۳ هزار تماس مشاوره‌ای از طریق سامانه ۴۰۳۰ پاسخ داده شد و مجموع زمان ارائه خدمات به بیش از یک میلیون دقیقه، معادل ۱۷ هزار ساعت رسید. این حجم از خدمت، نشان‌دهنده فعالیت مستمر ۲۴۰۲ مشاور متعهد در سراسر کشور بود. طبیعی است که در بحران‌های ۴۰ روزه، حجم نیازها از ظرفیت هر دستگاهی فراتر برود، اما تلاش کردیم ارتباط با مردم را حفظ کنیم و پاسخ‌گویی را متوقف نکنیم.

برای حفظ سرمایه‌های انسانی هلال احمر، چه برنامه‌ای دارید؟

سرمایه اجتماعی هلال احمر با عمل حفظ می‌شود؛ با حضور به‌موقع در کنار مردم، شفافیت در عملکرد و تقویت مشارکت داوطلبان و خیرین. یکی از مهم‌ترین وظایف ما، پاسداری از اعتماد مردم است؛ زیرا همین اعتماد، زمینه‌ساز مشارکت بیشتر و اثرگذاری بالاتر هلال احمر در بحران‌هاست. امروز مهم‌ترین پشتوانه جمعیت، داوطلبان متعهد و نیروهای خدمتگزار آن هستند. برنامه ما این است که این سرمایه انسانی و اجتماعی را توسعه دهیم و آن را به پشتوانه‌ای پایدار برای پاسخ‌گویی در بحران‌های آینده تبدیل کنیم. در کنار این، باید توان عملیاتی و آمادگی جمعیت نیز تقویت شود. بحران اخیر نشان داد که مردم، داوطلبان و خیرین می‌توانند بخشی مهم از توان امدادی کشور باشند. بنابراین حفظ اعتماد عمومی برای هر موضوع تشریفاتی نیست، بلکه بخشی از توان عملیاتی هلال احمر در بحران‌های آینده است.

کدام استان‌ها بیشترین فشار عملیاتی را تحمل کردند؟

در جریان این جنگ تحمیلی، تهران بیشترین حجم حملات دشمن را تجربه کرد و به‌تبع آن، بیشترین فشار عملیاتی نیز بر این استان وارد شد. پس از تهران، هرمزگان و اصفهان در رتبه‌های

اگر قرار باشد جنگ مشابهی رادر رخ دهد، آیا هلال احمر امروز واقعاً آماده‌تر از قبل است؟

قطعاً، ما از تجربه جنگ ۱۲ روزه، نقاط ضعف را شناسایی و برطرف کردیم. تعداد نیروهای واکنش سریع را از ۷۰ هزار نفر به بیش از ۱۱۰ هزار نفر رساندیم، تجهیزات جدید و آموزش‌های تخصصی را توسعه و ذخایر اقلام ضروری را افزایش دادیم. نتیجه این آمادگی را در جنگ ۴۰ روزه دیدیم؛ بیش از ۶ هزار عملیات انجام شد و بیش از ۷ هزار نفر نیز زنده از زیر آوار نجات یافتند. البته آمادگی هیچ‌گاه نقطه پایان ندارد. هر بحران برای ما فرصتی برای آسیب‌شناسی است و باید نقاط ضعف باقی‌مانده را نیز شناسایی و برطرف کنیم. اگر بحران‌های مشابه دوباره رخ دهد، ما تجربه‌ای که از جنگ ۴۰ روزه به دست آمده، هلال احمر را نظر نیروی انسانی، تجهیزات، سرعت عملیات، فناوری و آمادگی پیش از بحران، قطعاً یک گام جلوتر از گذشته خواهد بود.

اگر بخواهید عملکرد هلال احمر رادر جنگ ۴۰ روزه در یک جمله جمع‌بندی کنید، مهم‌ترین نقطه قوت بود؟

مهم‌ترین نقطه قوت ما، ترکیبی از آمادگی پیش‌دستانه، انسجام در عملیات و عهد ناگسستنی نیروهای هلال احمر برای ایستادن در کنار مردم تا آخرین لحظه بحران بود.

چالش ناترازی بنزین و راه‌حلهایی که می‌کوشند بدون شوک اجرا شوند

اقتصاد بنزین از تثبیت قیمت تا مدیریت تقاضا

مے دھد۔

گزارش

عروضه اقتصادی

بنزین در ایران دیگر فقط یک فراورده نفتی یا یک کلمه از اسید هزینه خانوار نیست؛ به مسأله‌ای تبدیل شده که همزمان با معیشت مردم، بودجه دولت، منابع ارزی، حاصل و نقل عمومی و حتی تصور جامعه را تحت‌الشعاع خود گرفته است. به همین دلیل بنزین برای برخی در اصلاح قیمت یا تغییر سهمیه‌بندی، به سرعت از محدوده محاسبات اقتصادی خارج می‌شود و به یک موضوع اجتماعی بدل می‌گردد.

بنابر این سده‌ها بنزین را نمی‌توان تنها با آن پیش‌بینی ساده، خاصه کرد که قیمت آن تغییر کند یا نکند. مسأله این است که چگونه می‌توان مصرف را مدیریت کرد، بدون آنکه فشار انگاری و غیرقابل پیش‌بینی به خانواده‌ها و شهروندان چگونه می‌توان جلوی افزایش شدید واردات را گرفت و در صورت حال، منافع حاصل از اصلاح را در عرصه‌های روشن و ملموس به دامنه بازکرد.

از تثبیت قیمت

تأثیر ضرورت مدیریت مصرف
 بنیادینت بلدمدت قیمتت بنزین اگرچه با هدف حمایت از قدرت خرید مردم تمام شده، اما در عمل انقباضی برای کسرتن مصرف ایجاد کرده است. تفاوت چشمگیر میان قیمت داخلی و واقعی تأمین سوخت، همراه با افزایش تعداد خودروها، ضعف حمل و نقل عمومی و رشد سفرهای درون شهری، مصرف را به مسیر قویتری برده است. در چنین وضعیتی، اتکاب به ضرورت ظرفیت پاشنگاهی به تنهایی پاسخگو نیست. توسعه تولید ضرورتی اجتناب ناپذیر است. اما همزمان باید اثر سمت تقاضا نیز برنامۀ دادش. هر اندازه ظرفیت تولید افزایش یابد، اگر رشد مصرف مهار نشود، فشارن عرضه و تقاضا بر دیگر خواردها خائل خواهد داد.

بحث اصلی در سیاست گذاری بنزین، باید انتقال تدریجی از «یارانه بدون تمایز» به «یارانه همراه با انگیزه صرفه جویی» باشد؛ مدلی که مصرف متعارف را حمایت کند، اما مصرف بالاتر از الگوی تعریف شده را بدون هزینه اضافی باقی نگذارد.

تثبیت
بلندمدت
قیمت بنزین
اگرچه با هدف
حمایت از
قدرت خرید
مردم انجام
شده، اما در
عمل انگیزه
کافی برای
کنترل مصرف
ایجاد نکرده
است. تفاوت

از تثبیت قیمت

تأثیر ضرورت مدیریت مصرف
 به دلیل بلند مدت قیمت بنزین اگرچه با هدف حمایت از قدرت خرید مردم انجام شده، اما در عمل انباشته قوتی برای گسترش مصرف ایجاد کرده است. هزینه شمشیرکام قیمت داخلی و هزینه واقعی تأمین سوخت، همراه با افزایش تعداد خودروهای مصرف، ضعف حمل و نقل عمومی و رشد سفرهای درون شهری صرف را به مسیر صودی برده است. در چنین وضعیتی، تأثیر ضرورت قیمت با آشنایی به تنهایی پاسخگو نیست. توسعه تولید ضرورتی اجتناب ناپذیر است. اما همزمان باید هر از سمت تقاضای برنامه داد. هر اندازه ظرفیت تولید

افزایش یابد، اگر رشد مصرف مهار نشود، فاصله میان عرضه و تقاضا بار دیگر خود را نشان خواهد داد.

باید اصلی در سیاست گذاری بنزین، جهت انتقال تدریجی از «یارانه بدون تمایز» به «یارانه همراه با انگیزه صرفه جویی» باشد؛ مدلی که مصرف متعارف را حمایت کند، اما مصرف بالاتر از الگوی تعریف شده را بدون هزینه اضافی باقی نگذارد.

سهمیه بر پایه ظرفیت تولید

یکی از پیشنهادها مطرح در حوزه ارزیابی سهمیه‌بندی، تعیین سقف مصرف برای صنایع است. اساس تولید داخلی است. در این الگو، به جای آنکه میزان عرضه و بارانه‌ای بدون توجه به ظرفیت تولید و رشد مصرف ادامه پیدا کند، ابتدا حجم بزرگ قابل تأمین از تولید داخلی مشخص می‌شود و سپس سهمیه‌بندی خودروها بر اساس تعیین می‌شود. محاسبه پیشنهادی بر مبنای یک فرض ساده شکل گرفته است: اگر تولید داخلی روزانه ۲۵ میلیون دستگاه در نظر گرفته شود، سهمی نزدیک به ۱۴۰ لیتر در ماه برای هر خودرو به دست می‌آید. در این فرض، چارچوب، بازنگری به نرخ مصرف در اختیار اختیار خودرو قرار می‌گیرد و مصرف فراتر از آن آزاد نشده، اما تفاوت تأمین می‌شود. از ادان سازشده، یک مقایسه محاسباتی هستند و نه تصمیم اجرایی. سهمیه‌بندی به امر دقیق تولید، نمودی، سهمیه‌بندی فعال، سهم ناوگان عمومی، شرایط مناطق مختلف و الگوی تردد وابسته است. این حال، مزیت این مدل است که رابطه میان تولید داخلی و میزان سهمیه‌بندی را راناف می‌داند. رابطه‌ای که در سال‌های گذشته کمتر به‌شود مستقیم در سیاست‌های آینده دیده شده است.

برای جلوگیری از وارد شدن شوک به الگوی مصرف خانوارها نیز می‌توان سهمیه را به صورت دوره‌ای، برای مثال دوماهه، تخصیص داد. در این صورت، مالک خودرو امکان بیشتری برای مدیریت مصرف خود خواهد داشت و مجبور نیست در بازه‌های کوتاه زمانی، تصمیم‌های عجولانه بگیرد.

بازار صرفه جویی انگیزه‌ای برای کاهش مصرف

بخش مهم این پیشنهاد، ایجاد بازار، مصرف صرفه جویی است. اگر دست سازوکار، مصرف کمتری سهمیه پایه صرفه جویی را به معنای باقی ماندن اعتبار در کارت سوخت نبیند، بلکه می تواند ارزش اقتصادی پیدا کند، فردی که مصرف خود را کاهش می دهد، از مصرف صرفه جویی منتفع می شود و مصرف کننده‌ای که نیاز بیشتری دارد، هزینه مصرف مانند بازار، می پردازد. این مدل، منطق ارائه را از یک حمایت یکسان و بدون تفاوت، به سمت

حمایت از مصرف متعارف و پادش دادن به صرفه جویی تغییر می دهد. در واقع، هدف اصلی افزایش یکباره قیمت نیست، بلکه ایجاد علامت اقتصادی برای پرهیز از مصرف غیر ضروری است.

[illegible]

بازگشت منافع اصلاح به مردم

موفقیت هر سیاست بنیستی، بیش از آنکه به فرمول قیمت وابسته باشد، به اعتماد عمومی گره خورده است. مردم باید مطمئن باشند که اصلاح صرفاً منافع افراد را برآورد نمی‌کند، بلکه منافع کلی جامعه را برای آموختن و ارتقای آن‌ها در نظر دارد. اصلاح امری است که باید شفاف و قابل مشاهده باشد. توسعه حمل و نقل عمومی، حمایت از تاکسی‌ها و ناوگان حمل و نقل رابر، بازسازی نواحی فرسوده، تقویت هزینه‌های درمان و دارو، می‌تواند از جمله محل‌های بازگشت منافع اصلاح به مردم باشد. در این صورت، اصلاح به نفع همه می‌گردد و یک تضمین صرفاً قیمتی حاصله می‌گردد و به بخشی از برنامه بهبود خدمات عمومی تبدیل می‌شود.

عدالت فقط میان خودروها نیست
اختصاص سهمیه به خودرو، اجرای طرح را از نظر فنی ساده‌تر می‌کند، زیرا زیرساخت کارت سوخت و اطلاعات پلاک خودرو از قبل وجود دارد. با این حال، عدالت در مصرف سوخت قطعاً به خودروها محدود نیست. خانواده‌ای وجود دارند که چند خودرو در اختیار دارند

و در مقابل، بخش قابل توجهی از جامعه فاقد خودروهستند و از یارانه پنهان بنزین بهره مستقیم نمی‌برند.

همچنین شرایط مصرف تاکسی‌ها، خودروهای اینترنتی، ناوگان حمل‌ونقل عمومی، خودروهای خدماتی، ساکنان مناطق کم‌برخوردار و خانوارهای روستایی یکسان نیست. از این رو، هر طرح سهمیه‌بندی باید با بسته‌های مکمل برای گروه‌های ویژه همراه باشد تا هدف کنترل مصرف، به احساس نابرابری تبدیل نشود.

CNG؛ ظرفیتی که می‌تواند

فعال شود

اصلاح سازوکار مصرف بنزین می تواند به استفاده بیشتر از CNG نیز کمک کند. ظرفیت قابل توجهی برای جایگزینی بنزین با گاز طبیعی فشرده وجود دارد، اما این ظرفیت زمانی فعال می شود که استفاده از CNG برای راننده از نظر اقتصادی، دسترسی به جایگاه و اطمینان از کیفیت خدما، گزینه ای قابل اتکا باشد.

برآوردها از امکان استفاده از حدود ۱۴ میلیون لیتر معادل بنزین CNG حکایت دارد. فعال کردن این ظرفیت، علاوه بر کاهش مصرف بنزین، می تواند فشار بر واردات را کاهش دهد. اما این مسیر نیازمند توسعه جایگاه‌ها، رفع کمبودهای خدماتی و ایجاد انگیزه کافی برای تبدیل یا استفاده از خودروهای دوگانه‌سوز است.

**اصلاح بدون شوک
و مدیریت منابع مالی**

بازبینی در نقطه‌ای قرار گرفته که نه ادامه شوک موجود که هزینه‌ها است و نه اصلاح و شتاب‌دهی می‌تواند ارجح باشد. فشار مصرف، افزایش نیاز به واردات و فشار بر منابع ارزی، ضرورت اقدام را روشن کرده است؛ اما تجربه نشان می‌دهد سیاست موفق، سیاستی است که مرحله به مرحله اجرا شود، جزئیات آن برای مردم قابل فهم باشد و منافع نیز به طور عابثانه به جامعه بازگردد. تعیین سهمیه برای دریافت تولید، ایجاد بازار گواهی صرفه جویی، حمایت هدفمند از صنایع عمومی و تقویت CNG می‌تواند مجموعه‌ای از ابزارها برای آغاز این مسیر باشد. اصلاح پزین، پیش از آنکه یک تصمیم درباره قیمت باشد، تصمیمی در مدیریت منابع مالی و شکل توزیع آن میان مردم است.

اصلاح بدون شوک

و مدیریت منابع مالی

بروزین در نقطه‌ای قرار گرفته که نه ادامه به‌وجود موجود که هزینه‌اش است و نه اصلاح اشتباه‌زده می‌تواند راه‌حل باشد. رشد مصرف، افزایش نیاز به واردات و فشار بر منابع ارزی، ضرورت اقدام را روشن کرده‌است؛ اما تجربه نشان می‌دهد سیاست موفق، سیاستی است که به‌محله‌محله اجرا شود. جزئیات آن برای مردم قابل فهم باشد و منافعش نیز به‌طور عادلانه به جامعه بازگردد. تعیین صرفه‌بر مبنای ظرفیت تولید، ایجاد بازار گواهی یا سهمیه برای حمایت از تولیدکنندگان، توانکار عمومی و تقویت CNG می‌تواند مجموعه‌ای از ابزارها برای آغاز این مسیر باشد. اصلاح نرخ ارز، پیش از آن‌که یک تصمیم دربار قیمت نباشد، تصمیمی دربار مدیریت منابع ملی و شکل توزیع آن در میان مردم است.

کارنامه‌ای میان محدودیت منابع و اداره کشور

برای ارزیابی عملکرد دولت، اگر شرایط کشور عادی بود و درگیر جنگ تحمیلی تمام عیار نبودیم، برنامه هفتم ملاک بود. یعنی شاخص‌هایی مانند نرخ تورم، میزان اشتغال و مسائل بخش‌های مختلف اقتصاد را بر این اساس می‌توانست ملاک ارزیابی باشد. در شرایطی که در دو سال گذشته داشتیم، اصلاً توقع اینکه بتوانیم عملکرد دولت را بر این مبنا ارزیابی کنیم وجود ندارد.

هکک دولت در تأمین لجستیک جنگ قابل توجه بوده و طبق اعلام دولت فقط ۲۰ میلیون بکه نفت در اختیار نیروهای مسلح قرار گرفته است. دومین وظیفه دولت در جنگ، بازسازی اراضی صنعتی و مسکونی بود که مورد پوشش و حمایت دولت قرار گرفتند. ۲۴ هزار واحد مسکونی که آسیب دیده بود یا همکاران شهرداریها اسکان داده شدند و کمک‌هایی برای بازسازی اختصاص دادند.

با توجه به اینکه منابع درآمدی دولت کاهش یافته و به علت محاصره درباری صادرات به سختی انجام شده است، دولت ناچار به کمک مالی به نهادهای مختلف از جمله صندوق ها... شده است. کمبود، در این زمینه هم به وظیفه خود عمل کرده است. اما در محاصره درباری هستیم و دولت با تغییر قوانین و مقررات خود کالاها را تسهیل کرد. ادعای مثبت دیگر افزایش خردتبار استنداران و دیگر مسئولین بود که در شرایط عدم تحقق جلسات، کارزار ارزشمندی بود. شبکه بهداشتی سبزانگهی داشته شد و با وجود چالش واردات دارو، کمبودها دهنده شد.

متماسفانه به علت محاصره دریایی و خیانت عدم بازگشت از نفتی توسط تراستی ها و شرکت ها، دولت و دژ چالش شد. با وجود این، دولت در مجموع توانست به وظایف و مسئولیت های خود عمل کند. با اینکه در این شرایط عده ای مخالف بازگشایی اینترنت بودند، اما دولت اینترنت را بازگشایی کرد و بازارهای مجازی و روابط خارجی نگاهاه برقرار شد.

شاهکار دولت دیپلماسی بود که توانست تهاجمانه غیرقابل تصویری را به آمریکا تحمیل کند. با توجه به اختلافاتی که در اجرای تهاجمانه پیش آمد دچار تنش شدیم اما ظاهراً طرفین به میز مذاکرات بازگشته‌اند.

	CH ₂ =CH ₂ CH ₂ =CH ₂ CH ₂ =CH ₂ CH ₂ =CH ₂ CH ₂ =CH ₂ CH ₂ =CH ₂ CH ₂ =CH ₂ CH ₂ =CH ₂ CH ₂ =CH ₂	
	ایکھی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای توأم با ارزیابی کیفی مناقصه شماره م ن /۱۸/۴۰۵	
	 پتروشیمی بندرامام Bandari Imam Petrochemical Co.	
	شرکت پتروشیمی بندر امام به آدرس بندر امام خمینی(ره) منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی، سایت ۵ در نظر دارد مناقصه با شرایط ذیل را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکار واجد شرایط و دارای صلاحیت واگذار نماید. موضوع مناقصه: پروژه تأمین اجراء نصب و تست و راه اندازی دو سامانه بایس داکت Air insulation پوست برقی UT1 و ۲ دستگاه NGR 38.1KV ترانس های نیروگاه مجتمع پتروشیمی بندر امام ۱- مدت اجرای موضوع مناقصه: ۶/ش ماه شمسی ۲- مبلغ برآورد اولیه مناقصه: ۷۸٫۷۸۱٫۵۵۵٫۹۶ ریال می باشد. ۳- مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۲۲۳٫۷۰۰ پیرو و ۲۴۰٫۰۰۰٫۰۰۰ ریال می باشد. ۴- انواع تضمین های معتبر برای شرکت در مناقصه: (۱- ضمانت نامه بانکی) (۲- اریز وجه به حساب اعلام شده در اسناد مناقصه) ۵- مهلت توزیع اسناد مناقصه: از تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۳ لغایت ساعت ۲۴ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۹ ۶- مهلت تحویل پاکات پیشنهادی: جهت دریافت اسناد مناقصه به آدرس WWW.BIPAC.IR مراجعه نمایند. ۷- داشتن گواهی نامه های ذیل از سوی مناقصه گران در زمان دریافت اسناد مناقصه الزامی است: (۱-۷) اهگی تأسیس(در صورت عدم انطباق موضوع مناقصه با اهگی تأسیس، شرکت مناقصه گر مورد ارزیابی کیفی قرار نخواهد گرفت.)	
	روابط عمومی شرکت پتروشیمی بندر امام (سهامی عام)	

آگهی مناقصه عمومی صنایع خودروسازی شهید شاهمرادی اصفهان

شماره مناقصه ۴۲-۱۴۰۵/۱۰۰

این صنایع در نظر دارد انجام خدمات زیر را از طریق مناقصه به پیمانکاران واجد شرایط واگذار نماید. لذا کلیه شرکت‌هایی که در این زمینه دارای تجربه، تخصص و توانایی لازم می‌باشند می‌توانند از تاریخ انتشار آگهی ظرف مدت ۱۰ روز ضمن هماهنگی با شماره تلفن **۰۳۱۵۲۳۲۲۷۴۳** و تلفکس **۰۳۱۵۲۳۲۲۹۹۲** جهت دریافت فرم پیشنهاد قیمت و شرکت در مناقصه ارتباط حاصل نمایند.

۱- انجام عملیات آستر ED به روش غوطه‌وری

هزینه درج آگهی بر عهده برنده مناقصه می‌باشد.

روابط عمومی صنایع شهید شاهمرادی زرین خودرو (اصفهان)

مناقصه عمومی

لویت اول

شماره ۱۴۰۵/۱۰۵

بانک ملت به نظر دارد نسبت به «خرید لوازم یدکی دستگاه سانترال مرکز تلفن ساختمان فرصت» از طریق برگزاری مناقسه عمومی اقدام نماید.

مدارک مورد نیاز جهت دریافت اسناد مناقسه عمومی: ارائه معرفی نامه و فیش واریز مبلغ ۱۰۰/۰۰۰/۰۰۰ ریال به حساب جاری جام به شماره ۲۰۲۴۰۱۰۲۶۵ و شناسه واریز ۰۲۰۵۲۸۶۰۰۱۴۰۵۳۳۰۰۰۰

در وجه اداره کل حسابداری مالی بانک ملت

محل دریافت اسناد مناقسه عمومی: تهران، خیابان طالقانی، روبه روی وزارت نفت، اداره کل مهندسی ساختمان بانک ملت، واحد معاملات و قراردادهای، شماره تماس: ۶۴۸۲۱۲۵۸

جدول زمانی برگزاری مناقسه	
از ساعت ۰۹:۰۰ صبح روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۹ الی پایان وقت اداری روز یک شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۰	فروش اسناد مناقسه
روز شنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ (حد اکثر تا ساعت ۱۳:۰۰)	مهلت ارسال مدارک مناقسه
رأس ساعت ۱۴:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۳	تاریخ بازگشایی پاکات

اداره کل مهندسی ساختمان - واحد معاملات و قراردادهای

نویسندگان: CH2=CH2 CH2=CH2 CH2=CH2 CH2=CH2 CH2=CH2

تاریخ: CH2=CH2 CH2=CH2 CH2=CH2 CH2=CH2 CH2=CH2

موضوع: CH2=CH2 CH2=CH2 CH2=CH2 CH2=CH2 CH2=CH2

آگهی فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای

توأم با ارزیابی کیفی مناقصه شماره م/ن ۴۰۵/۱۹

پتروشیمی
بندر امام

Banar Imam Petrochemical Co.

شرکت پتروشیمی
بندر امام
BIPIC

شرکت پتروشیمی بندر امام به آدرس بندر امام خمینی (ره) منطقه ویژه اقتصادی پتروشیمی، سایت ۵ در نظر دارد مناقصه با شرایط ذیل را از طریق مناقصه عمومی به پیمانکار واجد شرایط و دارای صلاحیت و اگزار نماید.

۱- موضوع تعین: پروژه تأمین، ساخت، نصب و اجرا، تست و راه اندازی دو سامانه باس داکت اینژوله ۱۳.۸ kv مجتمع پتروشیمی بندر امام

۲- مدت اجرای موضوع مناقصه: ۶/شش ماه شمسی

۳- مبلغ برآورد اولیه مناقصه: ۶۲۵،۴۰۰ پیرو و ۱۶۳،۰۰۰ ریال می باشد.

۴- مبلغ تعین شرکت در مناقصه: ۸۲۰،۰۰۰،۰۰۰ ریال می باشد.

۵- انواع تضمین های معتبر برای شرکت در مناقصه:

۵-۱) ضمانت نامه بانکی

۵-۲) واریز وجه به حساب اعلام شده در اسناد مناقصه

۶- مهلت تعین اسناد مناقصه: از تاریخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۳ لغایت ساعت ۲۴ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۹

مناقصه گران جهت دریافت اسناد مناقصه به آدرس WWW.BIPIC.IR مراجعه نمایند.

۷- داشتن گواهی نامه های ذیل از سوی مناقصه گران در زمان دریافت اسناد مناقصه الزامی است:

۱-۷) آگهی تأسیس (در صورت عدم انطباق موضوع مناقصه با آگهی تأسیس، شرکت مناقصه گر مورد ارزیابی کیفی قرار نخواهد گرفت.)

۲-۷) گواهی نامه صلاحیت پیمانکاری

روابط عمومی شرکت پتروشیمی بندر امام (سپاهی عام)

[illegible]

خبر

مدیرعامل شرکت ملی نفت اعلام کرد

افزایش بیش از ۲۰۰ هزار بشکه‌ای تولید نفت

در دولت چهاردهم

مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران از شکسته‌شدن رکورد تولید نفت کشور در هشت سال گذشته خبر داد و گفت: «در دو سال فعالیت دولت چهاردهم، با اجرای برنامه‌های توسعه و نگهداشت تولید، بیش از ۲۰۰ هزار بشکه به ظرفیت تولید نفت کشور افزوده شده است.»

حمید بود، مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران با تشریح مهم‌ترین دستاوردهای این شرکت در حوزه تولید نفت توانستیم رکورد حداقل هشت سال گذشته را ثبت کنیم که این موضوع در نوع خود کم‌نظیر است.»

وی افزود: «در این مدت بیش از ۲۰۰ هزار بشکه به تولید نفت کشور افزوده شده و مجموعه شرکت ملی نفت ایران با اجرای برنامه‌های توسعه‌ای و نگهداشت تولید، مسیر افزایش ظرفیت تولید را با جدیت دنبال کرده است.»

مدیرعامل شرکت ملی نفت ایران با اشاره به تأثیر شرایط جنگی بر روند اجرای برخی طرح‌ها تصریح کرد: «متأسفانه وقوع جنگ سبب شد بخشی از عملیات اجرایی و توسعه‌ای صنعت نفت برای مدتی متوقف یا با وقفه مواجه شود، اما این فعالیت‌ها مجدداً در حال پیگیری است و طرح‌های مرتبط با افزایش تولید با جدیت دنبال می‌شوند.»

تجربه زیسته ۴۷ساله ایران نشان می‌دهد شرکای تجاری تهران لزوماً از سیاست‌های تحریمی واشنگتن تبعیت نمی‌کنند

تحریم‌های جدید؛ جنگ اقتصادی یا عملیات روانی؟

گزارش

دونالد ترامپ دور تازه‌ای از تحریم‌ها را علیه ایران آغاز کرده است که بخشی از آن بر محدود کردن مسیرهایی متمرکز است که ایران از طریق آنها نفت، فرآورده‌های نفتی و محصولات پتروشیمی خود را به بازارهای خارجی می‌رساند و درآمد حاصل از این صادرات را به کشور بازمی‌گرداند. هم‌زمان با نشست خبری وزیر خزانه‌داری آمریکا، وزارت خزانه‌داری این کشور از قرار گرفتن ۶۰ نهاد، فرد و کشتی مرتبط با ایران در فهرست تحریم‌ها خبر داد. به گفته مقام‌های آمریکایی، بخش مهمی از این شبکه در خارج از ایران فعالیت می‌کند و از شرکت‌های کشتیرانی و واسطه‌های تجاری گرفته تا مسیرهای مالی و تجاری در کشورهایی مانند امارات متحده عربی، چین، سنگاپور و کشورهای اروپایی را دربرمی‌گیرد.

در واکنش به اعمال تحریم‌های بیشتر علیه ایران، وزیر امور خارجه چین اعلام کرده بود که یکن با تحریم‌های یک‌جانبه آمریکا علیه ایران مخالف است. به گفته او، این تحریم‌ها هیچ مبنایی در حقوق بین‌الملل ندارند و همکاری چین با تهران بر اساس قوانین بین‌المللی انجام می‌شود. با وجود این، باید دید در ادامه، سایر کشورهای طرف معامله با ایران از سیاست‌های دولت ترامپ تبعیت می‌کنند یا خیر.

در همین حال، وزیر اقتصاد کشورمان نیز در واکنش به سخنان وزیر خزانه‌داری آمریکا مبنی بر اقدام این کشور برای اعمال تحریم‌های بی‌سابقه علیه ایران تأکید کرده بود: «آنها این صحبت‌ها را قبلاً هم گفته‌اند. ما کاملاً برای هر سناریویی آمادگی داریم. شریان‌های مالی و اقتصادی دنیا به این سادگی نیست که بتوانند ادعا کنند ارتباطات مالی و تجاری ایران را به‌طور کامل قطع می‌کنند. اگر اقدامی هم انجام دهند، منتظر حمله ما باشند.»

البته تمرکز این دور از تحریم‌ها فقط بر فروش فرآورده‌های نفتی نیست. آمریکا هم‌زمان پنج حوزه را هدف گرفته است که آنها را از مسیرهای مورد استفاده ایران برای ادامه فعالیت‌های اقتصادی می‌داند: دارایی‌های دیجیتال، فناوری، طلا، هوانوردی و حمل‌ونقل دریایی. در واقع، واشنگتن تلاش می‌کند علاوه بر محدود کردن صادرات ایران، استفاده از مسیرهایی را که برای انتقال کالا، پول و منابع مالی مورد استفاده قرار می‌گیرند نیز دشوارتر کند.

اما برای ایران، اصل ماجرا تازه نیست. اقتصاد ایران سال‌هاست که با تحریم‌های آمریکا زندگی می‌کند؛ تحریم‌هایی که در مقاطع مختلف، از فروش نفت و دسترسی به منابع مالی گرفته تا حمل‌ونقل و تجارت خارجی را تحت فشار قرار داده‌اند. در طول این سال‌ها، در کنار هزینه‌هایی که این محدودیت‌ها به اقتصاد کشور تحمیل کرده‌اند، مسیرهایی نیز برای ادامه بخشی از تجارت خارجی شکل گرفته است.

بخشی از این مسیرها از طریق واسطه‌ها و شرکت‌های فعال در کشورهای دیگر ایجاد شده و بخشی نیز به شیوه‌های حمل نفت و فرآورده‌های نفتی و روش‌های

انتقال پول مربوط می‌شود. این تجربه، البته به معنای بی‌اثر بودن تحریم‌ها نیست. هر تحریم جدید می‌تواند هزینه مبادلات را افزایش دهد، برخی مسیرهای قبلی را مسدود کند و ایران را به یافتن مسیرهای تازه وادارد.

اثر تحریم‌های جدید آمریکا به راهبرد ایران بستگی دارد

تحریم‌های تازه آمریکا علیه ایران در شرایطی اعمال شده‌اند که بخش مهمی از تجارت خارجی کشور از مسیر همکاری با برخی شرکای تجاری و با استفاده از سازوکارهای مختلف برای دور زدن محدودیت‌ها انجام می‌شود.

محمد کبیری، کارشناس نفت، در گفت‌وگو با «ایران» با اشاره به تحریم‌های جدید آمریکا علیه ایران می‌گوید: «میزان اثرگذاری این تحریم‌ها تا حد زیادی به برنامه و راهبردی بستگی دارد که ایران برای مقابله با آنها در داخل و در سطح بین‌المللی در نظر می‌گیرد.» ایران در حال حاضر با کشورهایی در تعامل است و با آنها خریدوفروش و دادوستد دارد. بخشی از نفت خود را به این کشورها می‌فروشد و از مسیرهای مختلف نیز کالا وارد می‌کند. به گفته این کارشناس انرژی، اگر کشورهایی

که اکنون با ایران تعامل دارند، تحت تأثیر تهدیدهای آمریکا قرار بگیرند و سطح معاملات خود با ایران را کاهش دهند یا از ترس قرار گرفتن در فهرست تحریم‌های ثانویه آمریکا اساساً از معامله با ایران خودداری کنند، این موضوع بر اقتصاد کشور اثرگذار خواهد بود.

تهدیدبین‌المللی آمریکا علیه شرکای تجاری ایران

مسئله اصلی در تحریم‌های جدید آمریکا، فقط تحریم ایران نیست، بلکه تهدید کشورهایی است که با ایران تعامل دارند. آمریکا در واقع کشورهایی را که با ایران معامله می‌کنند، در معرض فشار و تهدید قرار داده است.

کبیری در عین حال تأکید می‌کند که تحریم‌ها و تهدیدهای جدید آمریکا را باید از زاویه دیگری نیز مورد توجه قرار داد. او می‌گوید: «این اقدام را می‌توان نوعی تهدید بین‌المللی علیه همه کشورها دانست، چراکه استقلال و حاکمیت آنها را زیر سؤال می‌برد.»

وی تصریح می‌کند: «اگر کشورهای غرب آسیا، شرق آسیا و حتی دولت‌های اروپایی بخواهند از تهدیدهای آمریکا و سیاست‌های دولت ترامپ تبعیت کنند، به نوعی استقلال و حاکمیت خود را زیر سؤال برده‌اند.» با این حال، به نظر می‌رسد کشورها معمولاً به‌راحتی زیر بار چنین فشارهایی نمی‌روند. در مقابل، ایران نیز باید راهبرد درستی را در این زمینه در پیش بگیرد و اجازه ندهد تهدیدهای آمریکا به کاهش روابط اقتصادی و تجاری کشور با طرف‌های خارجی منجر شود.

وی ادامه می‌دهد: «این کشورها در نهایت با دو راه مواجه‌اند؛ با استقلال و حاکمیت خود را زیر سؤال ببرند و تحت تأثیر تهدیدهای آمریکا قرار گیرند، یا مانند گذشته به تعاملات خود با ایران ادامه دهند.»

در حالت دوم، ممکن است کشورهایی که با ایران معامله دارند، این تعاملات را به‌صورت کاملاً غیرآشکار ادامه دهند؛ به این معنا که خریدوفروش و مبادلات خود را با ایران انجام دهند، اما جزئیات این معاملات در سطح بین‌المللی آشکار نشود.

«تحریم دوطرفه» علیه آمریکا

دبیرشورای عالی امنیت ملی در واکنش به تدوام جنگ اقتصادی گفته بود: «یک

نتوانسته‌اند رفتار بنیادین کشور را تغییر دهند. نکته قابل توجه اینکه ترامپ در چند مقطع و هم‌زمان با افزایش قیمت انرژی، ناچار به عقب‌نشینی شده و حتی بدون دریافت امتیاز مشخصی از ایران، معافیت‌های نفتی صادر کرده است. این کارشناس نفت با اشاره به سابقه طولانی تحریم‌های آمریکا علیه ایران اظهار می‌کند: «ایران سالیان سال است که تحت تحریم قرار دارد و حدود ۴۷ سال است که تحریم‌ها اثر تعیین‌کننده‌ای بر کشور داشته باشد.»

تجربه این سال‌ها نشان داده است که تحریم‌های آمریکا، با وجود افزایش هزینه تجارت و محدود کردن بخشی از مسیرهای رسمی، نتوانسته‌اند ارتباط اقتصادی ایران با جهان را به‌طور کامل قطع کنند. شرکای تجاری ایران نیز لزوماً از سیاست‌های یک‌جانبه واشنگتن تبعیت نکرده‌اند و بخشی از آنها، متناسب با منافع اقتصادی و راهبردی خود، راه‌هایی را برای ادامه تعامل با تهران یافته‌اند. در چنین شرایطی، اثرگذاری دور تازه تحریم‌ها

بیش از هر چیز به راهبرد ایران، مواضع شرکای تجاری و میزان همراهی کشورها با سیاست‌های دولت ترامپ بستگی خواهد داشت.

برش

عراق، ترکیه و امارات در معرض فشار

اگرچه چین مهم‌ترین بازیگر دور تازه فشارهای اقتصادی است، اما عراق، ترکیه، هند و امارات متحده عربی نیز هریک به شکلی با پیامدهای سیاست جدید واشنگتن مواجه‌اند.

گاز وارداتی از ایران به‌طور مستقیم یا غیرمستقیم در تأمین ۳۰ تا ۴۰ درصد برق عراق نقش دارد. قطع ناگهانی این جریان می‌تواند اختلال در شبکه برق، افزایش نارضایتی اجتماعی و فشار بر دولت بغداد را در پی داشته باشد. ترکیه نیز در نیمه اول سال ۲۰۲۶ حدود ۹۰ درصد متمرکب گاز از ایران وارد کرده است. جایگزینی گازایران که با خط لوله به این کشور می‌رود، امکان‌پذیر است، اما می‌تواند هزینه انرژی ترکیه را در شرایط تورمی افزایش دهد. تجارت دوجانبه ایران و هند نیز از حدود ۱۷ میلیارد دلار در سال مالی ۲۰۱۹ تا ۲۰۱۸ به حدود ۱.۶۳ میلیارد دلار در سال مالی ۲۰۲۶ تا ۲۰۲۵ کاهش یافته است. اما دهل نو، ۹۰ درصد نفت مورد نیاز خود را وارد می‌کند و قطعاً از افزایش قیمت جهانی نفت آسیب می‌بیند. پس تنش در منطقه و افزایش قیمت نفت، هزینه قابل توجهی به اقتصاد این کشور تحمیل خواهد کرد.

امارات نیز در سال ۲۰۲۴ حدود ۲۱ میلیارد دلار کالا به ایران صادر کرده است که رقمی معادل نزدیک به ۳۰ درصد واردات ایران بود. حالا عقب‌نشینی ابوظبی ممکن است ریسک تحریم شرکت‌های اماراتی را کاهش دهد، اما برای اقتصاد تجاری یک امیرنشین کوچک در حاشیه جنوبی خلیج فارس بدون هزینه نخواهد بود.

آگهی مزایده عمومی

اجاره ملک تجاری متعلق به گروه سرمایه‌گذاری صندوق

بازنشستگی کشوری سهامی عام

تاریخ آگهی: روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۴

گروه سرمایه‌گذاری صندوق بازنشستگی کشوری سهامی عام

تهران، فلکه دوم صادقیه، بلوار فردوس شرقی، بعد از خیابان وفا آذر، پلاک ۳۰۷/۵، مجتمع تجاری آبریک سنتر به متراژ حدود ۷۵ مترمربع را از طریق مزایده به اشخاص حقیقی و یا حقوقی به مدت دو سال اجاره دهد. لذا متقاضیان می‌توانند جهت دریافت اسناد شرکت در مزایده به دو صورت:

الف) حضوری: در ساعات اداری ۰۸:۰۰ الی ۱۴:۰۰ به نشانی تهران، خیابان شیراز جنوبی، پایین‌تر از بزرگراه شهید همت، خیابان ۲۰ متری زرتشتیان، پلاک ۱۱، طبقه ۶، واحد پشتیبانی مراجعه نمایند.

ب) غیرحضوری: دریافت و ارسال اسناد مزایده در سامانه مزایده و مناقصه وبسایت صندوق بازنشستگی کشوری به آدرس cspf.ir/fa/news/tenders قابل مشاهده می‌باشد.

آخرین مهلت تحویل اسناد تکمیل شده به گروه سرمایه‌گذاری صندوق بازنشستگی کشوری تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۱ می‌باشد. همچنین برای دریافت اطلاعات بیشتر با شماره همراه ۰۹۳۵۱۹۴۱۵۱۱ تماس حاصل فرمایید.

گروه سرمایه‌گذاری صندوق بازنشستگی کشوری سهامی عام

STPC

آگهی فراخوان تجدید مناقصه عمومی دو مرحله‌ای

(توام با ارزیابی کیفی و فنی) مناقصه شماره ۱۴۰۵/۱۰۳

گروه پتروشیمی شهید تندگویان (سهامی عام) در نظر دارد مناقصه با شرایط ذیل را از طریق مناقصه عمومی دو مرحله‌ای (توام با ارزیابی کیفی و فنی) به‌فروشنده واجد شرایط و دارای صلاحیت واگذار نماید.

۱- موضوع مناقصه: تهیه تیفه کاتر ریترو سومک

۲- مدت اجرای موضوع مناقصه: ۱۲ ماه

۳- مبلغ تضمین شرکت در مناقصه: ۳۵,۰۰۰,۰۰۰ ریال می‌باشد.

۴- انواع تضمین‌های معتبر برای شرکت در مناقصه:

۴-۱ ضمانت‌نامه بانکی (۴۰۴) واریز وجه به حساب اعلام شده در اسناد مناقصه

۵- مهلت توزیع اسناد مناقصه تا ساعت ۱۳:۰۰ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۰

• مناقصه‌گران می‌توانند جهت دریافت اسناد مناقصه به آدرس <https://tender.stpc.ir> مراجعه نمایند.

۶- ارائه گواهی‌نامه‌های ذیل از سوی مناقصه‌گران در زمان دریافت اسناد مناقصه الزامی است:

۱-۶ پروانه کسب

۲-۶ کارت بازرگانی

۳-۶ گواهی‌نامه‌های استاندارد ایزو IMS

۷- محل و مهلت تحویل پاکت پیشنهادی: خوزستان، بندرامام خمینی، منطقه ویژه اقتصادی، سایت ۴، مجتمع پتروشیمی شهید تندگویان.

۸- روش تحویل پاکت پیشنهادی: خوزستان، بندرامام خمینی، منطقه ویژه اقتصادی، سایت ۴، مجتمع پتروشیمی شهید تندگویان.

روابط عمومی و امور بین‌الملل شرکت پتروشیمی شهید تندگویان (سهامی عام)

***** آگهی مزایده سهام شرکت *****

سازمان اموال و املاک در نظر دارد سهام شرکت ذیل را با وضع موجود از طریق مزایده کتبی و با شرایط فروش نقد و اقساط (بدون کارمزد) واگذار نماید.

نام شرکت:	شخصیت حقوقی:	شماره ثبت:	شناسه ملی:
گلستانه سرام آمل	سهامی خاص	۲۴۶۴	۱۰۷۶۰۲۵۱۱۱۳
سرمایه ثبتی:	تعداد سهام:	ارزش اسمی سهم:	درصد واگذاری سهام:
۱,۲۶۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال	۱۰۰ سهام	۱۲,۶۰۰,۰۰۰ ریال	۵۰ درصد
ارزش هر سهم:	قیمت پایه:	سپرده شرکت در مزایده:	وضعیت شرکت:
۹۲۱,۰۰۰,۰۰۰ ریال	۴۶,۰۵۰,۰۰۰,۰۰۰ ریال	۴,۶۰۵,۰۰۰,۰۰۰ ریال	زاکد

شرایط پرداخت: ۲۰ درصد ثمن معامله نقد هم زمان با انعقاد قرارداد و الباقی طی اقساط ۱۲ ماهه (چهار فقره چک سه ماهه) از زمان انعقاد قرارداد.

شرایط مزایده:

- ۱- اخذ درخواست‌های پیشنهادی (فرم شرکت در مزایده تکمیل شده) به همراه اصل یک فقره چک بانکی در وجه ستاد اجرایی فرمان امام (ره) معادل ۱۰٪ قیمت پایه مزایده، به مشخصات اعلامی در دفتر فروش از روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۴ الی روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۸ در ساعت و محل تعیین شده صورت می‌پذیرد.
- ۲- مهلت شرکت در مزایده صرفاً تا ساعت ۱۱ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۸ محل بازگشایی پاکت‌ها می‌باشد.
- ۳- رعایت مفاد فرم شرکت در مزایده الزامی می‌باشد.
- ۴- متقاضیان برای کسب اطلاعات بیشتر، دریافت اطلاعات شرایط انجام معامله، نحوه دریافت تضامین و فرم تقاضای شرکت در مزایده می‌توانند از تاریخ درج اولین آگهی از ساعت ۹ تا ۱۶ به دفتر فروش واقع در تهران، خیابان شهید سید حسن نصراله (وزراء سابق)، خیابان ۲۱، پلاک ۱۵ طبقه اول مراجعه و با یا شماره تلفن ۸۸۳۸۴۹۴۶ (۰۲۱) تماس حاصل فرمایند.
- ۵- زمان بازگشایی پاکت‌های واصله راس ساعت ۱۱ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۸ در محل تعیین شده خواهد بود.
- ۶- بدیهی است پیشنهادهایی که پس از ساعت مقرر ارائه گردد قابل دریافت نمی‌باشد.
- ۷- پیشنهادهای فاقد سپرده، مخدوش، قیمت پیشنهادی کمتر از قیمت پایه و یا تحویل شده پس از مهلت تعیین شده قابل پذیرش نمی‌باشد.
- ۸- اخذ فرم الحاقیه پیرامون اطلاعات تکمیلی شرکت، امضاء و تحویل آن به همراه فرم تقاضای شرکت در مزایده الزامی است.
- ۹- هر گونه ادعایی مبنی بر عدم اطلاع یا عدم قرائت یا عدم امضاء فرم الحاقیه و یا عدم ارائه آن از سوی دفتر فروش قابلیت استماع ندارد.
- ۹- هنگام تنظیم قرارداد، ارایه برگه ثبت نام در سیستم ثنا قوه قضاییه، توسط خریدار الزامی بوده و علاوه بر نشانی اقامتگاه قراردادی مندرج در قرارداد، ابلاغ از طریق سیستم ثنا نیز معتبر و ملاک عمل خواهد بود.

مهلت شرکت در مزایده از روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۰۴ تا ساعت ۱۱ صبح روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۱۸ می‌باشد.

عارف به حفظ
انسجام درونی
دولت بسیار کمک
کرده است

گفت‌وگو با
محمد عطریانفر
درباره عملکرد
معاون اول رئیس جمهور

عارف
مدیری توانمند
پرکار و کم ادعا

حسن رسولی در گفت‌وگو
با «ایران» از ویژگی‌های
شخصیتی و کاری معاون
اول رئیس جمهور می‌گوید

ویژه
هفته دولت

ایران

بررسی جایگاه معاون اول وشیوه کار محمدرضا عارف در دولت؛

ترکیب تعامل و اقتدار

یادداشت اختصاصی محمد رضا عارف به مناسبت هفته دولت
ایستادیم تا بسازیم؛ از دل بحران، سرمایه‌ای برای فردا

عارف و دولت ائتلافی؛ حلقه وصل صدهای متفاوت در دولت چهاردهم

گزارش

را نیز بیشتری کند. اینجاست که نقش معاون اول از یک جایگاه اداری فراتر می‌رود و باید بتواند میان دستگاه‌ها، وزرا و دیدگاه‌های مختلف، یک مسیر مشترک برای اجرا ایجاد کند. در دولت پزشکان، این مأموریت بیش از هر چیز با نام عارف گره خورده است.

دولت وفاق؛ ائتلاف برای اداره کشور

پزشکیان از ابتدا تلاش کرد دولتشان را نه بر پایه حذف یک جریان و غلبه جریان دیگر، بلکه بر مبنای استفاده از ظرفیت‌های متنوع سیاسی و مدیریتی شکل دهد. او هنگام آغاز روند تشکیل کابینه تأکید کرده بود که دولت باید جلوه وفاق ملی باشد. این نگاه، ترکیب دولت را به یکی از مهم‌ترین ویژگی‌های دولت چهاردهم تبدیل کرد.

در چنین مدلی، وزیران از یک جریان سیاسی یا یک سابقه مدیریتی مشترک نمی‌آیند. طبیعی است که هر کدام از آنها در برخی مسائل از اقتصاد و سیاست خارجی گرفته تا فرهنگ، انرژی، ارتباطات و نحوه اداره دستگاه اجرایی نگاه متفاوتی داشته باشند. با این حال، دولت قرار نیست مجموعه‌ای از وزارتخانه‌های جدا از هم باشد زیرا سیاست دولت زمانی معنا پیدا می‌کند که تصمیم‌های دستگاه‌ها در یک مسیر مشترک قرار بگیرند. به همین دلیل، یکی از مهم‌ترین چالش‌های دولت وفاق، تبدیل تفاوت‌ها به ظرفیت و جلوگیری از تبدیل تفاوت‌ها به اختلافات فرسایشی است. اینجا همان نقطه‌ای است که نقش عارف برجسته می‌شود.

چرا عارف؟

انتخاب عارف برای معاون اولی، در عین حال که به سابقه مدیریتی او بازمی‌گشت، یک پیام سیاسی نیز داشت. او پیش‌تر معاون اول دولت دوم سیدمحمد خاتمی بوده و تجربه حضور در بالاترین سطح اجرایی دولت را در کارنامه دارد. حضور

می‌توان مأموریت عارف را در مدیریت تفاوت در دیدگاه و وحدت در اجرا خلاصه کرد. هر چه دامنه نگاه‌ها گسترده‌تر باشد، مدیریت اختلاف‌ها دشوارتر می‌شود اما این تفاوت‌ها درست شوند، دولت می‌تواند از مجموعه وسیع‌تری از تجربه‌ها و دیدگاه‌ها استفاده کند

او به عنوان رئیس فراکسیون امید در مجلس، ارتباطش را با حزب‌های سیاسی از اصولگرایان تا اصلاح‌طلبان فراهم کرد. از سوی دیگر، عارف در سال‌های گذشته از چهره‌هایی بود که بیشتر با ادبیات کارشناسی و دانشگاهی شناخته می‌شد و در عین حال، تجربه کار در ساختارهای مختلف جمهوری اسلامی را نیز داشت. همین ترکیب برای یک دولت مبتنی بر وفاق اهمیت داشت؛ دولتی که نیاز دارد میان سیاست و اجرا، میان گرایش‌های مختلف و میان تجربه‌های متفاوت مدیریتی، ارتباط برقرار کند. حتی در اولین روزهای آغاز به کار دولت چهاردهم، عارف بر استفاده از تجربه مدیران دولت‌های گذشته تأکید کرد و گفت که نفی تجربه‌های گذشته و استفاده نکردن از اقدامات مسئولان سابق،

روشی نادرست است. این نگاه، یکی از پایه‌های مدل مدیریتی عارف مبتنی بر اداره کشور از مسیر انباشت تجربه، نه حذف تجربه را نشان می‌دهد. **عارف؛ حلقه اتصال رئیس جمهوری و کابینه** بر اساس قانون اساسی در ایران، در ساختار دولت، رئیس جمهوری مسئول اصلی سیاست‌گذاری و اداره قوه مجریه است اما اجرای سیاست‌ها نیازمند هماهنگی دائمی میان ده‌ها دستگاه و مجموعه اجرایی است. در یک دولت یکدست، هماهنگی میان دستگاه‌ها ممکن است ساده‌تر باشد زیرا بسیاری از مدیران از نظر سیاسی و فکری اشتراکات بیشتری دارند. اما در دولت مبتنی بر وفاق، هر مسأله بزرگ‌تر تبدیل شود، اگر

سازوکاری برای گفت‌وگو و حل آن وجود نداشته باشد. عارف در چنین ساختاری نقش حلقه اتصال، حلقه‌ای میان رئیس جمهوری و وزرا، میان وزارتخانه‌ها، میان دیدگاه‌های مختلف و در نهایت میان تصمیم سیاسی و اجرای اداری را ایفا کرد. این نقش البته به معنای حذف اختلاف نظر نیست. برعکس، دولت وفاق اگر قرار باشد واقعی باشد، باید امکان اختلاف نظر کرده بود که در دولت وفاق ملی، نقد پذیرفته می‌شود و مدیریت جدید کشور نیازمند شنیدن، تحلیل داده‌ها و درگیر شدن با مسائل واقعی جامعه است. بنابراین، مسأله اصلی عارف یکسان‌سازی دولت نیست بلکه مسأله، هماهنگ‌سازی یک مجموعه متفاوت است.

برش

حلقه وصل جریان‌های مختلف

دولت پزشکیان را نمی‌توان با برچسب‌های معمول سیاسی توضیح داد. یکی از ویژگی‌های اصلی آن، تلاش برای کنار هم قرار دادن نیروهایی با سوابق و دیدگاه‌های متنوع است. در چنین شرایطی، معاون اول باید بتواند با همه بخش‌های دولت ارتباط برقرار کند. نه به این معنا که همه را همفکر کند، بلکه به این معنا که همه را در یک چارچوب مشترک نگه دارد. این چارچوب همان برنامه دولت، سیاست‌های کلی و منافع ملی است. حتی حکم رئیس جمهوری برای عارف نیز بر همین نکته تأکید داشت: سند چشم‌انداز، سیاست‌های کلی و برنامه هفتم، مبنای مشترک دولت هستند و باید با مشارکت و همکاری همه ظرفیت‌ها دنبال شوند. در نتیجه، می‌توان مأموریت عارف را در مدیریت تفاوت در دیدگاه و وحدت در اجرا خلاصه کرد. هر چه دامنه نگاه‌ها گسترده‌تر باشد، مدیریت اختلاف‌ها دشوارتر می‌شود اما در مقابل، اگر این تفاوت‌ها درست مدیریت شوند، دولت می‌تواند از مجموعه وسیع‌تری از تجربه‌ها و دیدگاه‌ها استفاده کند. در این میان، محمدرضا عارف در یکی از مهم‌ترین جایگاه‌های دولت قرار گرفته است؛ جایگاهی که مأموریت اصلی آن نه رقابت با وزرا، بلکه وصل کردن آنها به یکدیگر و ایجاد هماهنگی بین کابینه و

رئیس جمهوری است. دولت وفاق ملی را نمی‌توان با یکدستی سیاسی سنجید؛ اتفاقاً ویژگی آن در تفاوت‌هایش است اما این تفاوت‌ها زمانی به سرمایه تبدیل می‌شوند که دولت بتواند آنها را در فرآیند تصمیم‌گیری به یکدیگر متصل کند. در این میان، عارف بیش از آنکه فقط معاون اول رئیس جمهور باشد، در جایگاه هماهنگ‌کننده یک دولت متنوع قرار گرفته است؛ مدبری که باید میان دستگاه‌های مختلف ارتباط برقرار کند، اختلاف‌ها را در داخل دولت نگه دارد، از تجربه‌های گذشته استفاده کند و اجازه ندهد تنوع سیاسی و مدیریتی به چندپارگی اجرایی تبدیل شود. شاید مهم‌ترین آزمون عارف نیز همین باشد، اینکه دولت پزشکیان بتواند با وجود تفاوت در نگاه‌ها، در لحظه تصمیم‌گیری یک دولت باشد. در نهایت، وفاق ملی زمانی از یک شعار سیاسی به یک مدل حکمرانی تبدیل می‌شود که اختلاف‌ها در اتاق تصمیم شنیده شوند اما تصمیم نهایی در بیرون از آن اتاق با یک صدای واحد اجرا شود و اینجاست که نقش عارف معنا پیدا می‌کند؛ حلقه وصلی میان صدهای متفاوت دولت، برای ساختن یک مسیر مشترک در اجرا.

وفاق بدون هماهنگی ممکن نیست

وفاق ملی در سطح شعار می‌تواند با یک عبارت کوتاه وزارتخانه‌ها نتواند در یک مسأله مشترک به جمع‌بندی برسند، زمان تصمیم‌گیری طولانی می‌شود و هزینه آن به مردم و اقتصاد منتقل خواهد شد. بنابراین دولت وفاق بیش از یک دولت عادی به یک مرکز هماهنگی قدرتمند نیاز دارد. عارف در اینجا با یک مأموریت دیدگاه‌های خود را مطرح کنند و از یک مجموعه هماهنگ به منتقل شود، دولت به‌تدریج از یک مجموعه هماهنگ به مجموعه‌ای از جزیره‌های مدیریتی تبدیل می‌شود. از همین منظر، یکی از موضوعات مهم در عملکرد عارف، حل اختلاف نظر‌ها در داخل دولت است.

در تیرماه ۱۴۰۵، عارف تأکید کرد که اختلافات باید در داخل دولت حل شود. او حتی تأکید کرد اگر دستگاهی به صورت خودسرانه عمل کند یا اختلافات داخلی دولت را به شکلی مطرح کند که موجب التهاب و نگرانی جامعه شود، دولت با آن برخورد خواهد کرد. این موضوع را می‌توان از منظر دیگری نیز دید. اینکه وفاق بدون انضباط جمعی امکان‌پذیر نیست زیرا در دولت ائتلافی قرار نیست هر وزیر ساز خودش را بزند؛ قرار است تفاوت دیدگاه‌ها در فرآیند تصمیم‌گیری شنیده شود و پس از تصمیم، مجموعه دولت از یک سیاست واحد پیروی کند. در چنین مدلی، معاون اول یکی از مهم‌ترین مسئولان حفظ این انسجام اجرایی است.

دولت چهاردهم و آزمون انسجام

دولت پزشکیان از زمان آغاز به کار با مجموعه‌ای از مسائل پیچیده مانند مسائل اقتصادی، نارضایتی انرژی، تحریم، فشارهای خارجی، مشکلات معیشتی، بحران‌های زیرساختی و در ادامه، شرایط جنگی مواجه بوده است. هرکدام از این مسائل به تنهایی می‌تواند چند دستگاه دولتی را

درگیر کند. در چنین شرایطی، اختلاف میان دستگاه‌ها هزینه بیشتری پیدا می‌کند و اگر وزارتخانه‌ها نتوانند در یک مسأله مشترک به جمع‌بندی برسند، زمان تصمیم‌گیری طولانی می‌شود و هزینه آن به مردم و اقتصاد منتقل خواهد شد. بنابراین دولت وفاق بیش از یک دولت عادی به یک مرکز هماهنگی قدرتمند نیاز دارد. عارف در اینجا با یک مأموریت دیدگاه‌های خود را مطرح کنند و از یک مجموعه هماهنگ به منتقل شود، دولت به‌تدریج از یک مجموعه هماهنگ به مجموعه‌ای از جزیره‌های مدیریتی تبدیل می‌شود. از همین منظر، یکی از موضوعات مهم در عملکرد عارف، حل اختلاف نظر‌ها در داخل دولت است. وفاق یعنی شنیدن صدهای متفاوت، اما اداره کشور یعنی رسیدن به یک تصمیم مشترک. معمولاً با یک سؤال اساسی روبه‌رو است؛ اینکه چه کسی اختلاف میان اجرای ائتلاف را مدیریت می‌کند؟ در دولت چهاردهم، پاسخ ساختاری به این سؤال تا حد زیادی در جایگاه معاون اول قرار گرفته است و عارف باید بتواند اختلافات میان دستگاه‌ها را پیش از آنکه به اختلاف سیاسی تبدیل شوند، مدیریت کند. این کار نیازمند دو ویژگی شناخت ساختار دولت و دوم، توان گفت‌وگو با جریان‌های مختلف است. سابقه عارف در دولت، مجلس، دانشگاه و نهادهای سیاست‌گذاری، مجموعه‌ای از تجربه‌ها را در اختیار او گذاشته است. او در دوره دوم ریاست جمهوری خاتمی معاون اول بود و سال‌ها بعد، در دولت پزشکیان دوباره به همین جایگاه بازگشت. این بازگشت از یک جهت نیز معنادار است. عارف با ساختار دولت بیگانه نیست و می‌داند هماهنگی در سطح کابینه فقط با صدور بخشنامه یا برگزاری جلسه اتفاق نمی‌افتد بلکه هماهنگی به اعتماد نیاز دارد.

ایران IranOnly Newspaper
 چهارشنبه ۴ شهریور ۱۴۰۵
۱۳ ربیع‌الاول ۱۴۴۸
سال سی و دوم شماره ۹۱۰۷
Wednesday 26 August 2026 Vol 9107

محمدرضا عارف

معاون اول رئیس‌جمهور اسلامی ایران

دو سالی که پشت سر گذاشتیم را نمی‌توان با هیچ دوره دیگری در تاریخ معاصر این سرزمین مقایسه کرد. کشوری که در ابتدای این دولت، تومسی افسارگسیخته و انبوهی از ناترازی‌های انباشته از بیش از دو دهه را تحویل گرفت، در ادامه راه با دو جنگ تحمیلی، شهادت رهبر فرزانه انقلاب و فرماندهان ارشد نظام و روزهای تلخ دی‌ماه روبه‌رو شد. پیش از هر سخنی، یاد همه شهدای این دوران؛ از جبهه جنگ تا خیابان‌های کشور را گرمی می‌دارم و تسلیت خود را به خانواده‌های داغدار سراسر کشور تقدیم می‌کنم. این یادداشت برای مردم، نه از باب قهرست کردن دستاوردها، بلکه برای گفت‌وگویی‌ست صادقانه درباره آنچه گذشت و آنچه پیش روست.

چهار رکن ایستادگی ایران

آنچه در این دو سال و بویژه در سخت‌ترین ماه‌های آن، ایران را سرپا نگاه داشت، بر چهار رکن استوار بود. باور دارم ساختن صادقانه این چهار رکن البته همواره با کاستی‌ها و زخم‌هایی که در کنار آنها وجود داشت، هم حق مردم است و هم چراغ راه ما برای آنچه پیش روست. **رکن اول**، ایستادگی آگاهانه مردم است. دشمنان این ملت گمان می‌کردند فشار نظامی و اقتصادی می‌تواند میان مردم و نظام شکاف بیندازد و کشور را به سمت فروپاشی از درون سوق دهد. آنچه دیدیم، خلالت این پندار بود؛ حضور متین و هوشمند مردم در خیابان‌ها، در شهرهای جهان، در مراسم‌های وداع، در

ایرانی را حفظ کرد و مهر تأیید دوباره‌ای زد به استقلال و توان ایستادگی ایران سرافراز. در کنار این افتخار، صادقانه اعتراف می‌کنم که وقوع این حملات، خسارت‌ها و آسیب‌های جبران‌ناپذیری همچون از دست دادن رهبری و برخی فرماندهان ارشد کشور ایجاد کرد و درسی سخت و گران برای ساختار امنیتی و دفاعی کشور بود؛ درسی که باید با جدیت و بدون هیچ ملاحظه‌ای از آن آموخت تا چنین آسیب‌پذیری‌هایی تکرار نشود. امروز به جرات می‌گویم که براساس آموخته‌های ما از دو جنگ گذشته، میزان آمادگی و سطح فناوری و دفاعی ما بسیار بالاتر از گذشته و حتی روزهای پایانی جنگ رمضان است. این با مشارکت علمی و جهادی دانشمندان جوان و فرماندهان نظامی محقق شده است.

رکن سوم، میدان دیپلماسی عزتمندانه و فعال کشور بود. دستگاه دیپلماسی جمهوری اسلامی، در یکی از پیچیده‌ترین دوره‌های تاریخ معاصر، مذاکراتی را پیش برد که به تفاهمی بی‌نظیر و تاریخی انجامید؛ تفاهمی که درآن، طرف مقابل ملزم به احترام به حاکمیت و تمامیت ارضی جمهوری اسلامی ایران و تعهد به خودداری از تعرض و مداخله مجدد شد. باید صریح بگویم: هنوز مسیر سخت و دشواری تا دور کردن کامل سایه جنگ و تعرض از کشور باقی مانده و مسائل مهمی همچنان در دست مذاکره‌اند. صداقت‌ورزی و پایبندی طرف مقابل نیز برای ما محل تردید جدی است. با این همه، اصل دستیابی به چنین چارچوبی، از موضع اقتدار و نه تسلیم، دستاوردی است که ارج می‌نهیم؛ و با چشمانی باز، برای هر مسیر و سناریویی که پیش‌رو باشد، آماده‌ایم.

رکن چهارم، میدان اقتصاد و مدیریت اقتصادی کشور بود. در یکی از تنگ‌ترین حلقه‌های تحریم و محاصره اقتصادی که این ملت به خود دیده، دولت نه‌تنها از مدیریت روزمره اقتصاد

ایستادیم تا بسازیم؛ از دل بحران، سرمایه‌ای برای فردا

در دو سال گذشته فراگرفته‌ایم، این است که تاب‌آوری اجتماعی، شاید مهم‌ترین سرمایه یک ملت در روزگار سخت باشد؛ سرمایه‌ای که نه با بخشنامه، که با اعتماد، مشارکت و کار علمی ساخته می‌شود. به همین دلیل، این را یکی از جدی‌ترین اولویت‌های دو سال آینده کشور اعلام می‌کنم. پنجره فرصتی که پس از این دوران دشوار گشوده شد، ممکن است تنها چند ماه دوام بیاورد؛ مسئولیت ما این است که آن را به سازوکارهای پایدار تبدیل کنیم؛ شفافیت واقعی در تصمیم‌گیری، میدان دادن به ظرفیت مردمی و نهادهای مدنی و پاسخگویی مستمر دولت. از همین جا، صمیمانه از دانشمندان، پژوهشگران و متخصصان حوزه توسعه، تاب‌آوری اجتماعی، روان‌شناسی و همه اندیشمندان کشور دعوت می‌کنم که با حضور، طرح، پیشنهاد و همکاری خود، ما را در ارتقای واقعی این سرمایه ملی یاری کنند. بخشی مهم از این مسئولیت نیز فراهم‌کردن جایگاهی واقعی برای سالیان نسل جوان و نخبگانی است که در این سال‌ها وسوسه مهاجرت را پیش‌رو داشته‌اند؛ باید چنان زمینه‌ای بسازیم که ماندن و ساختن، انتخابی معنادارتر از رفتن باشد.

۲. حفاظت از سفره مردم و مهار تورم. کاهش نرخ رشد تورم، پام راه نیست، آغاز آن است. هدف ما در دو سال آینده، رساندن تورم به سطحی است که خانواده‌های ایرانی بتوانند دوباره برای فردا برنامه‌ریزی کنند، نه فقط برای امروز دوام بیاورند. تأکید می‌کنم که فشار این دوران بر همه خانواده‌ها یکسان نبوده است؛ حمایت هدفمند از اقشار کم‌درآمد و آسیب‌پذیر، در کنار مهار تورم عمومی، همچنان در اولویت جدی ماست. در کنار این، تقویت ظرفیت و استقلال نهادهای پولی کشور را نیز در دستور کار جدی خود قرار می‌دهیم.

۳. بازسازی با مردم. نه صرفاً برای مردم، تجربه

تلخ بازسازی کند جنگ تحمیلی هشت‌ساله نباید تکرار شود. بازسازی مناطق آسیب‌دیده و بازگرداندن خانه و کاشانه هموطنانی که در این دوران از آن دست داده‌اند، باید مشارکتی، سریع و غیرمتمرکز باشد؛ تصمیم باید در محل، با حضور مردم همان منطقه گرفته شود. این فرصت را نیز غنیمت می‌شمایم تا به چالش‌های دیرینه‌ای همچون بحران آب و محیط زیست، که سال‌ها به تعویق افتاده‌اند، جدی‌تر بپردازیم.

۴. تثبیت گشایش دیجیتال و بهره‌گیری جدی از هوش مصنوعی به‌عنوان موتور اشتغال و اصلاح خدمات. بازگشایی اینترنت گام اول بود، نه پایان تعهد. دولت، نهادهای حکمرانی و پناهگاه‌های اقتصادی کشور باید بدون فوت وقت، فناوری و نوآوری مبتنی بر هوش مصنوعی را در اولویت جدی خود قرار دهند؛ هم برای

اصلاح و هوشمندسازی فرآیندها و خدمات دولتی و هم برای ایجاد بستری پایدار و قابل‌انکا که کارآفرینان و کسب‌وکارهای نوای کشور بر پایه آن رشد کنند. در کنار این توسعه، متعهدیم حریم خصوصی شهروندان و صیانت از داده‌های آنان را نیز جدی بگیریم؛ توسعه هوش مصنوعی نباید هرگز به بهای نظارت یا مداخله بی‌ضابطه بر زندگی مردم تمام شود. ازاین پس، یکی از معیارهای جدی ما در انتخاب و ارزیابی مدیران ارشد دولت و پناهگاه‌های اقتصادی زیرمجموعه آن، میزان اهتمام و جدیت ایشان در توسعه کاربردهای هوش مصنوعی و ایجاد بهره‌وری و شفافیت واقعی در حوزه کاری‌شان خواهد بود.

۵. شفافیت، انضباط و هوشمندسازی فرآیند تصمیم‌گیری کشور. در دوران گذار، هیچ چیز به‌اندازه وضوح در مسیر تصمیم‌گیری به ثبات کشور کمک نمی‌کند. متعهدیم که سیاست‌گذاری کشور از مسیر نهادهای قانونی و پاسخگو؛ دولت و مجلس، عبور کند و هر تصمیم، مسیر روشن و قابل‌پیگیری خود را طی کند. دراین مسیر، بهره‌گیری از ظرفیت هوش مصنوعی برای شفاف‌سازی، تسهیل نظارت و طرحی ساختارهای نوین تصمیم‌گیری را نیز جدی می‌گیریم؛ نه صرفاً به‌عنوان یک ابزار فناورانه، بلکه به‌عنوان یک نوآوری نهادی برای حکمرانی روزآمد.

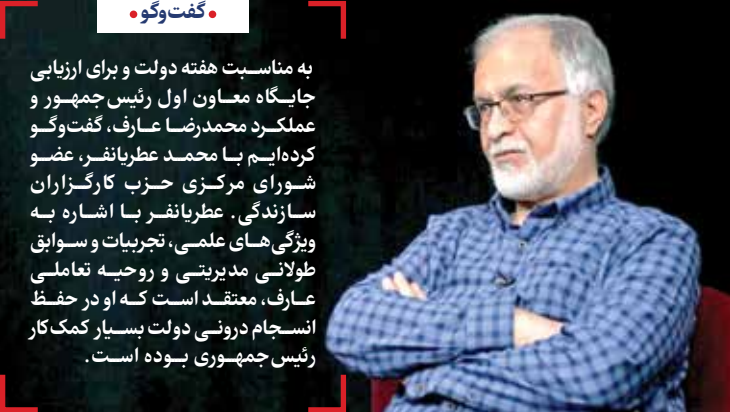
• برش •

سخن پایانی

مردم ایران در این دو سال، بیش از آنچه از هر کجای دنیا انتظار می‌رود، ایستادگی و صبوری کردند. این یادداشت، گزارشی از موفقیت نیست؛ تعهدی است که با آگاهی از سنگینی مسئولیت می‌نویسم. متعهد می‌شوم که در فواصل منظم، گزارشی صادقانه از میزان پیشرفت در تحقق این اولویت‌ها را با مردم در میان بگذارم؛ چرا که پاسخگویی، نه یک تعارف، که رکن اصلی اعتماد است. آنچه پیش روست، آسان نخواهد بود؛ اما اگر این دو سال چیزی به ما آموخته باشد، این است که این کشور، با تکیه بر مردم، دانشمندان و متخصصان جوان، نیروهای مسلح، دیپلماسی فعال و مدیریت اقتصادی مسئولانه، در سخت‌ترین شرایط از پا نمی‌افتد. سهم ما این است که شایسته این تاب‌آوری باشیم.

گفت‌وگو با محمد عطریانفر درباره عملکرد معاون اول رئیس‌جمهور

عارف به حفظ انسجام درونی دولت بسیار کمک کرده است

• گفت‌وگو •

به مناسبت هفته دولت و برای ارزیابی جایگاه معاون اول رئیس‌جمهور و عملکرد محمدرضا عارف، گفت‌وگو کرده‌ایم با محمد عطریانفر، عضو شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی، عطریانفر با اشاره به ویژگی‌های علمی، تجربیات و سوابق طولانی مدیریتی و روحیه تعاملی عارف، معتقد است که او در حفظ انسجام درونی دولت بسیار کمک‌کار رئیس‌جمهوری بوده است.

بیا هو اجازه ن داده اختلاف میان دستگاه‌ها، تصمیم‌گیری دولت را فرسوده کند. از این منظر، دکترعارف با آنکا به تجربه، متانت و ارتباطات متواضعانه مدیریتی، در بسیاری از عرصه‌ها نقش تسهیلگر و هماهنگ‌کننده شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی، عطریانفر با اشاره به ویژگی‌های علمی، تجربیات و سوابق طولانی مدیریتی و روحیه تعاملی عارف، معتقد است که او در حفظ انسجام درونی دولت بسیار کمک‌کار رئیس‌جمهوری بوده است.

بیا هو اجازه ن داده اختلاف میان دستگاه‌ها، تصمیم‌گیری دولت را فرسوده کند. از این منظر، دکترعارف با آنکا به تجربه، متانت و ارتباطات متواضعانه مدیریتی، در بسیاری از عرصه‌ها نقش تسهیلگر و هماهنگ‌کننده شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی، عطریانفر با اشاره به ویژگی‌های علمی، تجربیات و سوابق طولانی مدیریتی و روحیه تعاملی عارف، معتقد است که او در حفظ انسجام درونی دولت بسیار کمک‌کار رئیس‌جمهوری بوده است.

بیا هو اجازه ن داده اختلاف میان دستگاه‌ها، تصمیم‌گیری دولت را فرسوده کند. از این منظر، دکترعارف با آنکا به تجربه، متانت و ارتباطات متواضعانه مدیریتی، در بسیاری از عرصه‌ها نقش تسهیلگر و هماهنگ‌کننده شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی، عطریانفر با اشاره به ویژگی‌های علمی، تجربیات و سوابق طولانی مدیریتی و روحیه تعاملی عارف، معتقد است که او در حفظ انسجام درونی دولت بسیار کمک‌کار رئیس‌جمهوری بوده است.

بیا هو اجازه ن داده اختلاف میان دستگاه‌ها، تصمیم‌گیری دولت را فرسوده کند. از این منظر، دکترعارف با آنکا به تجربه، متانت و ارتباطات متواضعانه مدیریتی، در بسیاری از عرصه‌ها نقش تسهیلگر و هماهنگ‌کننده شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی، عطریانفر با اشاره به ویژگی‌های علمی، تجربیات و سوابق طولانی مدیریتی و روحیه تعاملی عارف، معتقد است که او در حفظ انسجام درونی دولت بسیار کمک‌کار رئیس‌جمهوری بوده است.

بیا هو اجازه ن داده اختلاف میان دستگاه‌ها، تصمیم‌گیری دولت را فرسوده کند. از این منظر، دکترعارف با آنکا به تجربه، متانت و ارتباطات متواضعانه مدیریتی، در بسیاری از عرصه‌ها نقش تسهیلگر و هماهنگ‌کننده شورای مرکزی حزب کارگزاران سازندگی، عطریانفر با اشاره به ویژگی‌های علمی، تجربیات و سوابق طولانی مدیریتی و روحیه تعاملی عارف، معتقد است که او در حفظ انسجام درونی دولت بسیار کمک‌کار رئیس‌جمهوری بوده است.

به نظر شما رئیس‌جمهوری ناظر بر چه ویژگی‌هایی محمدرضا عارف را به عنوان معاون اول خود انتخاب کردند؟

به گمان من، انتخاب دکترعارف از سوی رئیس‌جمهور مسعود پزشکیان بیش از هر چیز بر اساس شناخت بلندمدت از ایشان نسبت به منظومه‌ای از دانش، تجربه، طولانی‌مدت در دولت، اعتدال و توانایی وی در ایجاد وفاق صورت گرفت. ایشان از مفاخر علمی کشور و پیشینه موفق مدیریت بزرگ‌ترین دانشگاه کشور یعنی دانشگاه تهران را در سوابق خود داشته‌اند و تجربه معاونت اول ریاست‌جمهوری را پیش‌تر در دولت آقای خاتمی که از برجسته‌ترین رؤسای جمهوری نیم قرن اخیر ایران بودند، آزموده‌اند؛ از این رو به سازوکار پیچیده دولت و ظرایف اداره دستگاه اجرایی وقوف کامل دارند. ویژگی برجسته دیگر ایشان، منش آرام و به دور از تنش در کنار قدرت گفت‌وگو با جریان‌های مختلف سیاسی است؛ خصیصه‌ای که با شعار «وفای ملی» دولت چهاردهم به‌وضوح تناسب دارد. سابقه مدیریتی ایشان از وزارت تا سازمان مدیریت و معاونت اول، نشان می‌دهد انتخاب ایشان علاوه بر اینکانه بر عقلانیت و اعتدال سیاسی وی دلالت داشته، انتخابی مبتنی بر تجربه و قابلیت هماهنگ‌کنندگی در اداره دولت بوده است.

بر اساس ارزیابی‌هایی که شما دارید، آیا این ویژگی‌ها توانسته جایی به کمک دولت بیاید و در حقیقت باری از دوش دولت بردارد؟

پاسخ کاملاً روشن است و بی‌تردید نقش ایشان را مثبت می‌دانم. در شرایط تخصم و منازعه سنگین بین ایران و قدرت استکباری جهان /آمریکا/ که دولت با مسائل پیچیده اقتصادی، فشارهای خارجی و ضرورت هماهنگی میان دستگاه‌های متعدد دست‌وپنجه نرم می‌کند، روحیه هماهنگ‌کننده آقای عارف، صبر و متانت و بردباری و مقاومت ایشان در برابر مشکلات، به حفظ انسجام درونی دولت بسیار کمک کرده است. نقش معاون اول همواره ایجاد هم‌افزایی میان وزارتخانه‌ها و تبدیل تصمیم‌های پراکنده به سیاست‌های منسجم بوده و تجربه دکتر عارف در این زمینه سرمایه‌ای مهم و غیرقابل‌انکار است. حضور فعال او در جلسات اقتصادی، شورای اقتصاد و مباحث بودجه‌ای و تنظیم بازار نشان می‌دهد که نگاه وی متکی بر مبانی علم مدیریت و غیرجانحی است و به حل درازمدت مسائل اجرایی و معیشتی توجه کافی داشته است. بخش مهمی از این موفقیت‌ها که با اهتمام دکتر عارف محقق شده، خوشبختانه بدون بیا هو و تبلیغات و یا ترویج شخصی بوده و اغلب کارآمدی دولت به‌خاطر همین روحیه در انجام هماهنگی‌ها ارزیابی می‌شود.

ارزیابی شما از مهم‌ترین کارکرد معاون اول رئیس‌جمهور در دو سال گذشته چیست؟

مهم‌ترین کارکرد دکتر عارف را می‌توان حفظ پیوستگی نهاد دولت و هماهنگی دستگاه اجرایی کشور در شرایط دشوار حاکم آن‌هم در متن اسارت تحریم‌های ظالمانه و طاقت‌شکن بیگانگان دانست. معاون اول موفق دولت پزشکیان کسی نیست که هر روز به مدد دستگاه عریض و طویل پروپاگاندا در صدر اخبار باشد؛ او کسی است که بدون

متعهد می‌شوم که در فواصل منظم، گزارشی صادقانه از میزان پیشرفت در تحقق این اولویت‌ها را با مردم در میان بگذارم؛ چرا که پاسخگویی، نه یک تعارف، که رکن اصلی اعتماد است.

پیش‌رو، باید قدر آن سرمایه انسانی را به‌جا بیاوریم و بستری بسازیم که این انتخاب، بیش از پیش تکرار شود.

باید با صداقت کامل، از تجربه تلخ دی‌ماه گذشته نیز سبک بگیریم. باید آن روزها رخ داد، زخمی عمیق بر پیکره این سرزمین بود. از دست دادن جان هموطنان‌مان؛ جوانانی که هرگز نباید قربانی هیچ بحرانی شوند. فاجعه‌ای که با اعتراض به حق مردم به وضعت اقتصادی آغاز شد ولی توسط دشمنان و مزدوران‌شان به انحراف، خشونت و تخریب کشور کشانده شد، نمی‌توان و نباید آن را کوچک شمرد یا به‌سادگی از خاطر و چهره این کشور زدود.

مسئولیت روشن شدن کامل حقیقت این رویداد و پاسخگویی به خانواده‌های داغدار را جدی گرفتیم؛ دولت باور دارد تنها با شفافیت واقعی، پاسخگویی و گفت‌وگوی صادقانه با مردم درباره ریشه‌های نارضایتی و نه با انکار یا سرکوب می‌توان اعتماد از دست‌رفته را بازسازی و از تکرار چنین روزهای تلخی در آینده این سرزمین پیشگیری کرد.

رکن دوم، هوشمندی و رشادت نیروهای مسلح کشور بود. در برابر حملاتی که به هر معیار انسانی و بین‌المللی، ناجوانمردانه و غیرقابل‌توجیه بود، فرزندان این دیوارخاک با هوشیاری، آمادگی و از خودگذشتگی، از حریم کشور دفاع کردند. این ایستادگی و مقاومت، سپری شد که امنیت روزمره میلیون‌ها خانواده

مدیریت عارف؛ ترکیبی از تعامل و اقتدار

تجربه و سوابق اجرایی عارف در روزهای سخت به کمک دولت آمد

گفت‌وگو.

محمدرضا عارف مدیر سرد و گرم دیده‌ای است. بی‌راه نیست اگر گفته شود سوابق و تجربیات مختلف او در مسئولیت‌ها از مهم‌ترین دلایل انتخابی به عنوان معاون اول رئیس‌جمهور بوده است. اما این ویژگی‌ها چقدر توانسته در میدان عمل به مدد دولت بیاید؟ اساساً مهم‌ترین مأموریت دکتر عارف در کابینه چیست؟ شیوه

اختلاف نظر را حذف کند؛ هنر مدیریت این است که اختلاف کارشناسی را به تصمیم مشترک تبدیل کند. یکی از ویژگی‌های جلساتی که دکتر عارف اداره می‌کند، همین است. اجازه می‌دهد دیدگاه‌های مختلف مطرح شود، حرف طرفین را با حوصله می‌شنود، سؤال می‌کند و وقتی بحث به اندازه کافی پخته شد، آن را به سمت جمع بندی می‌برد. خود ایشان هم بارها گفته‌اند که اختلاف نظرها پیش از تصمیم‌گیری طبیعی و حتی مفید است؛ اما وقتی تصمیمی با سازوکار کارشناسی گرفته شد، همه اجزای دولت باید برای اجرای آن هماهنگ باشند. این نکته مهمی درباره دولت چهاردهم است. در بسیاری از مسائل خیلی پیچیده، با وجود تفاوت دیدگاه‌های کارشناسی، تلاش می‌شود تصمیم نهایی تا حد ممکن بر پایه اجماع شکل بگیرد. من این را «اقتدار آرام» می‌نامم. اتاق جلسه قرار نیست رنگ منازعه باشد. مدیر موفق کسی است که افراد با دیدگاه‌های متفاوت، بعد از جلسه احساس کنند حرفشان شنیده شده، اما در عین حال با بداندن تصمیمی که گرفته شده باید اجرا شود. وزیر و مدیران نیز وقتی می‌بینند کسی که جلسه را اداره می‌کند هم تجربه

دکتر عارف فقط یک سیاستمدار باسابقه نیست. یک چهره دانشگاهی متمخصص حوزه فناوری است که هم تجربه تحصیل در برترین دانشگاه‌های آمریکا را دارد، ریاست دانشگاه تهران را تجربه کرده، هم وزیر بوده، هم سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی کشور را اداره کرده و هم پیش از این چهار سال معاون اول رئیس‌جمهور بوده و دوران طلایی رشد اقتصادی بیش از ۸ درصدی را تجربه کرده است، بنابراین هم زبان دانشگاه و کارشناسی را می‌شناسد، هم سازوکار بوروکراسی کشور را و هم اقتضات تصمیم‌گیری در سطح عالی سیاسی.

اهمیت این تجربه بویژه در شرایط بحرانی خودش را نشان می‌دهد. کشور در این دوره با شرایطی مواجه شد که اداره عادی دستگاه‌ها کافی نبود؛ دولت باید همزمان به امنیت، تأمین کالا، انرژی، خدمات عمومی، تولید و آرامش روانی جامعه فکر می‌کرد.

یکی از نکات مهم این بود که دولت تلاش کرد پیش از وقوع بحران، سناریوهای دشوارتر ادامه پیدا کرد. در جنگ رمضان نیز همین تجربه به کار آمد؛ حفظ جریان خدمات، پشتیبانی از دستگاه‌ها و حضور میدانی دولت بخشی از همین رویکرد بود.

ویژگی دکتر عارف این است که مدیریت بحران را فقط از پشت میز دنبال نمی‌کند. در دوران جنگ رمضان، شخصاً به دستگاه‌ها، مراکز خدماتی و بخش‌های مختلف سرزده و از نزدیک وضعیت را پیگیری می‌کرد.

این حضور یک پیام مهم هم برای مدیران دارد؛ در شرایط سخت، دولت باید حاضر، در دسترس و مسئول باشد. امروز هم با وجود آسیب‌هایی که کشور متحمل شده، فشار تحریم و محدودیت‌های خارجی، اداره کشور و استمرار خدمات متوقف نشده است. این اتفاق محصول کار یک فرد نیست، محصول عملکرد یک مجموعه بزرگ است؛ اما وظیفه معاون اول دقیقاً همین است که این مجموعه بزرگ را با کمک و ذیل راهبردهای رئیس‌جمهوری هماهنگ نگه دارد.

به نظر دکتر پرنشکیان در انتخاب دکتر عارف دقیقاً به چنین تجربه‌ای توجه داشت. این دوازده سال‌های دولت اصلاحات یک‌دیگر را می‌شناسند و سابقه طولانی همکاری و اعتماد متقابل دارند. در شرایط عادی اعتماد میان رئیس‌جمهوری و معاون اول یک مزیت و در شرایط بحرانی، یک ضرورت است.

دولت دارد، هم اقتصاد و برنامه‌ریزی را می‌شناسد، هم با فناوری و دانشگاه بیگانه نیست و هم سابقه معاون اولی دارد، طبیعتاً برای جمع‌بندی او وزن مدیریتی متفاوتی قائل می‌شوند.

یکی از مأموریت‌های مهمی عارف سرد، ریاست ستاد ویژه ساماندهی و راهبری فضای مجازی بود. پس از آن نیز شاهد تغییر مهمی در وضعیت اینترنت بین‌الملل بودیم؛ عامل اصلی این اتفاق چه بود؛ روحیه تعاملی ایشان با اقتدار مدیریتی؟

به نظر ترکیبی از هر دو؛ یعنی تعامل برای رسیدن به تصمیم و اقتدار برای رساندن تصمیم به مرحله اجرا. مسأله اینترنت در ایران مدت‌ها بود که دیگر صرفاً یک مسأله فنی نبود. ابعاد امنیتی، اقتصادی و سیاسی به خود گرفته بود و تعدد نهادهای تصمیم‌گیر هم حل مسأله را دشوارتر کرده بود.

اتفاقاً یکی از دلایلی که دکتر عارف برای این مأموریت انتخاب شد، پیشینه علمی و مدیریتی اوست. ایشان متخصص حوزه ارتباطات و استاد دانشگاه صنعتی شریف است و مسأله فناوری را صرفاً از زاویه سیاسی نگاه نمی‌کند. اگر مجموعه سخنان ایشان در این دو سال را مرور کنید، می‌بینید علم، فناوری، هوش مصنوعی و اقتصاد دیجیتال یکی از پرتکرارترین دغدغه‌های اوست. نگاهش هم روشن است؛ کشوری که می‌خواهد در هوش مصنوعی، اقتصاد دیجیتال و فناوری‌های نو ظهور رقابت کند، نمی‌تواند نسبت به کیفیت و دسترسی به اینترنت بی‌تفاوت باشد.

دکتر عارف اخیراً تعبیر بسیار ساده و

اینترنت بیشتر است؛ چون اگر نظام تصمیم‌گیری اصلاح شود، حل مسائل بعدی هم کم‌هزینه‌تر خواهد شد. از سوی دیگر به شما این نوید را می‌دهم که این ستاد به شدت مشغول برنامه‌ریزی برای رشد اقتصاد دیجیتال است و حتماً اتفاقات بزرگی در این حوزه برای ایران خواهد افتاد و سهم اقتصاد دیجیتال از GDP در این دولت رشد معناداری خواهد داشت.

در دو سال گذشته شاید در افکار عمومی این تصور ایجاد شده باشد که دکتر عارف کمتر وارد مسائل کلان سیاست خارجی و مذاکرات شده است. این برداشت درست است. با حاصل تقسیم کار میان رئیس‌جمهوری و معاون اول است؟ به نظر این برداشت بیشتر ناشی از تفاوت میان «دیپلماسی سیاسی» و «دیپلماسی اقتصادی و اجرایی» است. طبیعی است که رئیس‌جمهوری و وزیر امور خارجه در خط مقدم مذاکرات و دیپلماسی سیاسی دیده شوند. اما این به معنای غیبت معاون اول از سیاست خارجی نیست. بخش مهمی از مأموریت دکتر عارف، تبدیل روابط سیاسی به همکاری اقتصادی، تجاری، فناوریانه و سرمایه‌گذاری است. ستاد آفریقا با ریاست ایشان فعال است، روابط با کشورهای مهم منطقه و قدرت‌هایی مانند چین و روسیه به طور مستمر در سطح معاون اول پیگیری می‌شود و در سفرها و ملاقات‌های خارجی نیز تمرکز جدی بر عملیاتی‌شدن توافقات وجود دارد. دکتر عارف شخصاً در مسائل سیاست خارجی هم مواضع روشنی داشته است؛ از حمایت از اصل مذاکره متدرا نه گرفته تا تأکید بر هماهنگی میدان و دیپلماسی و ضرورت توسعه روابط با همسایگان، روسیه، چین، کشورهای منطقه و آفریقا.

مأموریت ستاد فقط وضعیت اینترنت نبود. قرار بود نظام تصمیم‌گیری در حوزه فضای مجازی هم منسجم شود. این کار در چه مرحله‌ای است؟ دقیقاً نکته همین جاست. مسأله اصلی فقط این نبود که محدودیت برداشته شود. مسأله بنیادی‌تر، چندوجهی و پراکندگی تصمیم‌گیری در حوزه فضای مجازی بود. گاهی یک دستگاه تصمیمی می‌گرفت، دستگاه دیگری مسئولیت آن را نمی‌پذیرفت و مردم هم نهایتاً نمی‌دانستند مسئول یک تصمیم مشخص چه نهادی است. چنین ساختاری، هم پاسخگویی را کاهش می‌دهد و هم تصمیم‌گیری را کند می‌کند. به همین دلیل در حکم رئیس‌جمهوری به دکتر عارف، صریحاً بر ایجاد انسجام نهادی، جلوگیری از موازی‌کاری و پایان دادن به چندصدایی تأکید شده است.

جهت‌گیری اصلی این است که دستگاه‌های مختلف به جای حرکت روی ریل‌های موازی، در یک سازوکار هماهنگ حرکت بگیرند. این موضوع برای مردم هم مهم است، چون حکمرانی خوب فقط این نیست که تصمیم‌دهنده حوزه ارتباطات و باشد چه کسی تصمیم می‌گیرد و چه کسی مسئول اجرای آن است. البته این یک اصلاح ساختاری است و نباید ادعا کرد که یک شبه تمام مشکلات چند دهه‌ای این حوزه برطرف شده است. اما جهت حرکت روشن است: تصمیمات مهم درباره فضای مجازی باید از یک فرآیند مشخص و مسئولانه و هماهنگ عبور کند و تصمیمات پراکنده و موردی در حداقل برسد.

به نظر اهمیت این ستاد در بلندمدت حتی از یک مصوبه درباره

معاون اول؛ نقطه اتصال تصمیم‌گیری و اجرای سیاست‌های دولت

یادداشت.

معاون هماهنگی و نظارت اقتصادی و زیربنایی معاون اول رئیس‌جمهور

در ساختار اجرایی دولت، معاون اول رئیس‌جمهور صرفاً یک جایگاه تشریفاتی یا جانشین رئیس‌قوه مجریه در غیاب رئیس‌جمهوری نیست؛ بلکه این جایگاه، در شرایط پیچیده اقتصادی و اجرایی کشور، می‌تواند به یکی از مهم‌ترین کانون‌های هماهنگی، حل اختلاف و تبدیل سیاست‌های کلان به برنامه‌های عملیاتی تبدیل شود. گستردگی مسائل اقتصادی ایران، تعدد دستگاه‌های تصمیم‌گیر و مجری، درهم‌تنیدگی سیاست‌های پولی، مالی، ارزی و تجاری و همچنین وجود چالش‌هایی مانند ناترازی انرژی، محدودیت منابع، دشواری تأمین مالی و فشارهای خارجی، بیش از هر زمان دیگری ضرورت وجود یک مرکز هماهنگ‌کننده در سطح عالی دولت را آشکار کرده است.

از این منظر، حوزه معاون اول رئیس‌جمهور باید محل پیوند میان «تصمیم» و «اجرا» باشد؛ یعنی از یک سو مسائل و اولویت‌های دستگاه‌های مختلف را در یک چارچوب واحد جمع‌بندی کند و از سوی دیگر، با تعیین مسئولیت، زمان‌بندی، منابع و شاخص‌های ارزیابی، مانع از آن شود که تصمیمات دولت در حد مصوبه و جلسه باقی بماند. اهمیت این نقش زمانی بیشتر می‌شود که موضوعاتی در دستور کار قرار دارند که حل آنها از عهده یک وزارتخانه به تنهایی خارج است و نیازمند همکاری همزمان چندین دستگاه، نهاد و حتی قوه است.

یکی از مهم‌ترین کارکردهای این حوزه، فرماندهی و راهبری بین‌دستگاهی برای اجرای اولویت‌های اقتصادی دولت است. در چنین چارچوبی، اختلافات میان وزارتخانه‌ها و دستگاه‌های اجرایی نباید به مانعی برای پیشبرد برنامه‌های اقتصادی تبدیل شود. معاون اول می‌تواند با ایجاد سازوکارهای منظم برای اخذ گزارش، تعیین تکلیف دستگاه‌ها و رفع تعارضات، فرآیند تصمیم‌گیری را کوتاه و اجزای مصوبات را قابل سنجش کند. به بیان دیگر، ارزش یک تصمیم اقتصادی زمانی مشخص می‌شود که برای اجرای آن مسئول مشخص، زمان مشخص و سازوکار نظارت وجود داشته باشد.

در همین چارچوب، راهبری کارگروه ویژه تحقق شعار سال ۱۴۰۴، یعنی تمرکز بر سرمایه‌گذاری و تولید، از اهمیت ویژه‌ای برخوردار بوده است. شعار سال هنگامی می‌تواند به یک سیاست مؤثر تبدیل شود که از سطح ادبیات عمومی فراتر رفته و به برنامه‌ای با اهداف کمی، شاخص‌های ارزیابی و تکالیف روشن برای دستگاه‌ها تبدیل شود. آسیب‌شناسی سیاست‌ها و عملکرد سال‌های گذشته در حوزه تولید، سرمایه‌گذاری، اشتغال و ثبات اقتصادی نیز باید بخشی از همین فرآیند بوده تا خلأهای نهادی، مقرراتی و اجرایی گذشته شناسایی و از تکرار آنها جلوگیری شود.

ویژگی دکتر عارف این مدیریت بحران را فقط از پشت میز دنبال نمی‌کند. در دوران جنگ رمضان، شخصاً به مراکز خدماتی و بخش‌های مختلف سر زده و از نزدیک وضعیت را پیگیری می‌کرد. این حضور یک پیام مهم برای مدیران دارد؛ در شرایط سخت، دولت باید حاضر، در دسترس و مسئول باشد.

ثبات اقتصاد کلان نیز یکی دیگر از حوزه‌های مهم فعالیت معاون اول است. اقتصاد کشور را نمی‌توان با سیاست‌های جزیره‌ای مدیریت کرد. سیاست ارزی، بودجه‌ای، مالی، پولی و تجاری بر یکدیگر اثر مستقیم دارند و هر تصمیم در یکی از این حوزه‌ها می‌تواند پیامدهایی در حوزه‌های دیگر ایجاد کند. هماهنگی میان دستگاه‌های اقتصادی با هدف مهار تورم، کاهش تنش‌های ارزی و افزایش پیش‌بینی‌پذیری محیط کسب‌وکار، از جمله مهم‌ترین وظایفی است که در این سطح می‌تواند دنبال شود.

در کنار ثبات متغیرهای کلان، مسأله معیشت مردم نیز نیازمند سیاست‌گذاری و هماهنگی مستمر است. راهبری ستاد تنظیم بازار و پایش قیمت، موجودی، زنجیره تأمین و توزیع کالاهای اساسی، از مهم‌ترین ابزارهای دولت برای جلوگیری از ایجاد اختلال در بازار است. مدیریت تخصیص منابع ارزی برای کالاهای اساسی، دارو و تجهیزات پزشکی نیز باید با همین رویکرد دنبال شود تا مشکلات ارزی به کمبود یا افزایش شدید قیمت اقلام حیاتی منجر نشود. استمرار پرداخت یارانه‌ها و مستمری‌ها و توسعه هدفمند کالابرج اکثریتی نیز در همین چارچوب، بخشی از سیاست صیانت از قدرت خرید خانوارهاست.

اما حفظ معیشت مردم بدون تقویت بخش تولید امکان‌پذیر نیست. به همین دلیل، یکی از مأموریت‌های مهم حوزه معاون اول، رفع موانع سرمایه‌گذاری و فعالیت بخش خصوصی است. نشست‌های مسأله‌محور با تشکل‌های اقتصادی، بنگاه‌ها، اتحادیه‌های بازرگانی و جامع کارفرمایان می‌تواند به جای سیاست‌گذاری از پشت درهای بسته، مسائل واقعی تولیدکنندگان را به فرآیند تصمیم‌سازی وارد کند. مشکلات مربوط به ارز، مالیات، گمرک، مجوزها، تأمین مالی و مطالبات بنگاه‌ها باید به صورت موردی و زمان‌بندی‌شده پیگیری شود.

تأمین سرمایه در گردش صنایع راهبردی نیز در این میان اهمیت دارد. صنایع دارویی و تجهیزات پزشکی، صنایع غذایی، آرد و نان، پتروشیمی، پالایش، نساجی، قطعه‌سازی خودرو و صنایع انرژی‌بر، همگی با مسائل متفاوتی مواجه‌اند، اما اختلال در تأمین مالی آنها می‌تواند مستقیماً تولید، اشتغال و حتی معیشت مردم اثر بگذارد. بنابراین هماهنگی میان شبکه بانکی، دستگاه‌های اقتصادی و وزارتخانه‌های تخصصی برای تأمین سرمایه در گردش، بخشی از سیاست حمایت

معاون اول؛ نقطه اتصال تصمیم‌گیری و اجرای سیاست‌های دولت

واقعی از تولید است.

در حوزه انرژی نیز نقش هماهنگ‌کننده معاون اول اهمیت مضاعفی پیدا می‌کند. ناترازی برق و گاز دیگر یک مسأله صرفاً تخصصی در وزارتخانه‌های نفت و نیرو نیست، بلکه مستقیماً به تولید، صادرات، اشتغال و رشد اقتصادی مربوط می‌شود. از این رو، باید همزمان با مدیریت مصرف، توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر و رفع موانع سرمایه‌گذاری در این بخش دنبال شود. تسهیل مجوزهای زمین و محیط زیست، طراحی مشوق‌های مالی، تقویت ساخت داخل و فراهم کردن زمینه مشارکت بخش خصوصی می‌تواند روند توسعه انرژی‌های پاک را شتاب دهد.

در بخش نفت، گاز، پالایش و پتروشیمی نیز راهبری زنجیره ارزش اهمیت دارد. حل مسائل قراردادی و تأمین مالی، پیگیری مطالبات شرکت‌ها، حمایت از صنایع پایین‌دستی و افزایش ظرفیت تولید، از جمله اقداماتی است که به هماهنگی چند دستگاه نیاز دارد. تصویب و هدایت پروژه‌های کلان اقتصادی در شورای اقتصاد نیز باید با همین نگاه انجام شود؛ یعنی پروژه‌هایی در اولویت قرار گیرند که بیشترین اثر را بر رشد تولید، اشتغال، بهره‌وری و رفع گلوگاه‌ها و زیرساختی کشور دارند.

اجرای قانون برنامه هفتم پیشرفت نیز بدون چنین سازوکاری دشوار خواهد بود. برنامه زمانی معنا پیدا می‌کند که احکام آن به برنامه‌های عملیاتی دستگاه‌ها تبدیل و برای اجرای آنها مسئول مشخص تعیین شود و میزان پیشرفت به صورت مستمر مورد ارزیابی قرار گیرد. تدوین برنامه ملی بهبود رشد، ثبات، پیشرفت و عدالت نیز باید بر همین مبنا، بر رشد تولید و اشتغال، مهار تورم، طرح‌های پیشران، رفع ناترازی‌ها و توانمندسازی اقشار آسیب‌پذیر متمرکز باشد.

در کنار این موارد، مولدسازی و بهره‌ور کردن دارایی‌های دولت می‌تواند به یکی از ابزارهای تأمین مالی پروژه‌های اولویت‌دار تبدیل شود. دارایی‌های راکد و کم‌بازده نباید صرفاً به عنوان اموال دولتی تلقی شوند، بلکه باید در چارچوبی شفاف و کارشناسی به منایعی برای تکمیل طرح‌های ضروری تبدیل شوند. همچنین تسهیل تأمین مالی خارجی، جذب سرمایه برای پروژه‌های اولویت‌دار و رفع موانع قراردادی و بانکی می‌تواند فشار بر منابع عمومی را کاهش دهد. تقویت صادرات و دیپلماسی اقتصادی نیز بخش دیگری از این منظومه است. توسعه تجارت منطقه‌ای، صادرات خدمات فنی و مهندسی، حضور شرکت‌های ایرانی در بازار کشورهای همسایه و تسهیل بازرگشت مطالبات صادرکنندگان، از مسیرهایی است که می‌تواند به افزایش درآمد‌های ارزی و کاهش آسیب‌پذیری اقتصاد کمک کند. همزمان، توسعه فناوری، نوآوری و ساخت داخل باید در خدمت کاهش وابستگی به واردات تجهیزات و فناوری‌های راهبردی قرار گیرد و شرکت‌های دانش‌بنیان به نیازهای واقعی صنایع متصل شوند.

همچنین از آنجا که مدیریت منابع آب، احیای حوضه‌های آبریز و اجرای پروژه‌های انتقال آب، همچون پروژه‌های حمل‌ونقل، آزادراه، راه‌آهن و کریدورهای ترانزیتی نیز نیازمند هماهنگی میان چندین دستگاه و گاه چند استان است. معاونت

اول ریاست‌جمهور در این حوزه‌ها با شناسایی نقاط بحرانی، هماهنگ کردن منابع و دستگاه‌ها و پیگیری مصوبات تا مرحله اجرا، تلاش کرده است تا از توقف پروژه‌ها و پیچ‌وخم‌های اداری جلوگیری کند.

وجه مهم دیگر این مأموریت، مدیریت شرایط ویژه اقتصاد دوره‌های بحران است. اقتصاد ایران به دلیل تحریم‌ها و مخاطرات خارجی همواره نیازمند سناریوهای اضطراری است؛ از تشدید تحریم‌ها گرفته تا جنگ و اختلال در زنجیره‌های تأمین. در چنین شرایطی، هماهنگی میان ارکان اقتصادی و زیربنایی دولت و تعامل با مراجع ذی‌صلاح امنیتی و قانونی، از جمله شورای عالی امنیت ملی و سران قوا، برای حفظ استمرار فعالیت‌های اقتصادی، تأمین کالاهای ضروری و جلوگیری از شوک‌های شدید ضروری است. معاون اول می‌تواند با تسهیل دسترسی به منابع در تنظیم روابط میان قوا نیز ایفا کند. بسیاری از مسائل اقتصادی در مرز میان وظایف دولت، مجلس و قوه قضائیه قرار دارند و حل آنها نیازمند گفت‌وگو مستمر و هماهنگی نهادی است. تعامل پیوسته با نایب‌رئیس اول مجلس و معاون اول قوه قضائیه با هدف کاهش اصطکاک‌های احتمالی و تسریع در حل مسائل مشترک یکی از رویکردهای پیگیری شده است.

آنچه از مجموعه این مأموریت‌ها به دست می‌آید، تصویری از معاون اول به عنوان «مرجع هماهنگی و حل مسأله» است؛ جایی که باید مسائل پراکنده دستگاه‌ها را به بسته‌های سیاستی منسجم، زمان‌بندی‌شده و قابل ارزیابی تبدیل کند. در این مدل، هر مصوبه باید مسئول، منبع مالی، زمان اجرا و شاخص ارزیابی داشته باشد و دستگاه‌ها نیز در برابر نتایج پاسخگو باشند.

به این ترتیب با پیگیری منسجم چنین رویکردی، حوزه معاون اول در دولت چهاردهم سعی کرده است بیش از آنکه محل برگزاری جلسات متعدد باشد، به اتاق فرمان اجرای اولویت‌های دولت تبدیل شود؛ نهادهای که میان سیاست‌گذاری و اجرا پل می‌زنند، میان دستگاه‌های مختلف هماهنگی ایجاد می‌کنند، صدای بخش خصوصی و بازار را به دولت منتقل می‌سازد و در نهایت، تصمیمات کلان را به نتایج ملموس در زندگی مردم و عملکرد اقتصاد کشور تبدیل می‌کند. اهمیت این نقش دقیقاً در همین نقطه است؛ دولت زمانی می‌تواند از برنامه‌های خود دفاع کند که میان تصمیمات و نتایج آن در میدان اجرا فاصله‌ای باقی نمانده باشد.

حسن رسولی در گفت‌وگو با «ایران» ویژگی‌های شخصیتی و کاری معاون اول رئیس‌جمهور را تشریح کرد

عارف مدیری توانمند، پرکار و کم ادعا

• گفت‌وگو •

هدا احمدی/ در شرایطی که دولت چهاردهم پس از پشت سر گذاشتن تحولات امنیتی و نظامی، با مجموعه‌ای از مسائل پیچیده داخلی و خارجی مواجه است، نقش معاون اول رئیس‌جمهور بیش از گذشته اهمیت پیدا کرده. حسن رسولی، عضو جبهه اصلاحات ایران، در گفت‌وگو با روزنامه ایران، انتخاب محمدرضا عارف به‌عنوان معاون اول را حاصل مجموعه‌ای از ویژگی‌های علمی، مدیریتی، تجربی و شخصیتی او می‌داند. ویژگی‌هایی که به گفته او، عارف را به یکی از چهره‌های قابل‌انکای دولت برای هماهنگی میان بخش‌های مختلف قوه مجریه و پیشبرد سیاست‌وفاق تبدیل کرده است. رسولی با اشاره به سابقه دانشگاهی و مدیریتی عارف،

به‌نظرشما آقای عارف چه ویژگی‌های متمایز داشتند که رئیس‌جمهوری صلاح دانستند در آغاز دولت. ایشان را به‌عنوان معاون اول خود انتخاب کنند؟

فکر می‌کنم مجموعه‌ای از صلاحیت‌ها و قابلیت‌ها باعث شد آقای دکتر پزشکیان دست به این انتخاب بزنند. نخست اینکه آقای دکتر عارف یک چهره برجسته علمی و دانشگاهی است. از این حیث، حضور ایشان با مرتبه استادی و سابقه علمی و دانشگاهی، می‌تواند به اعتبار و منزلت دولت در جامعه علمی، پژوهشی و دانشگاهی کشور کمک کند.

دوم اینکه آقای عارف به لحاظ آشنایی با رموز حکمرانی و دقایق کشورداری، به دلیل اینکه به‌صورت طبیعی و یلگانی در جایگاه‌های مختلف مسئولیتی قرار گرفته‌اند، از سابقه و تجربه‌ای برخوردارند که می‌تواند دولت را در مسیر هدایت کلان و کلی، به دور از افراط و تفریط، راهبری کند.

پس از بازنگری قانون اساسی در سال ۱۳۶۸، جایگاه معاون اول رئیس‌جمهور ایجاد شد. مقامی که در قانون اساسی جایگاه مشخصی دارد و در غیاب رئیس‌جمهوری، وظایف او را برعهده می‌گیرد. همان‌طور که پس از شهادت مرحوم رئیس‌ی‌شاهد بودیم، معاون اول مسئولیت اداره امور دولت را تا زمان تعیین رئیس‌جمهوری جدید برعهده گرفت. بنابراین، قرار گرفتن فردی مانند دکتر عارف در این منصب، با تکیه بر اندوخته‌های علمی و تجربه‌های عملی و مدیریتی که به‌صورت یلگانی کسب کرده‌اند، می‌تواند برای دولت بسیار مفید باشد.

نکته سوم، و اعتبار و شخصیت اخلاقی و دینی آقای عارف است. ایشان از یک خانواده اصیل و متدین یزدی برخاسته‌اند و در میان افشار متدین و مذهبی جامعه نیز به تدین شناخته می‌شوند. نکته چهارم، سابقه چهار ساله ایشان در معاونت اولی دولت اصلاحات است؛ دولتی که به گواه حتی برخی منتقدان، یکی از بهترین کارنامه‌های عملکردی را، بویژه در حوزه اقتصادی و روابط بین‌الملل، داشته است. آقای عارف با توجه به پیشینه مدیریتی و تجربه‌ای که در تصمیم‌گیری و به‌خصوص در تعامل و رایزنی با رهبری و نهادهای امنیتی دارد و همچنین به دلیل مورد وثوق بودن، می‌تواند در ایجاد وفاق مؤثر باشد.

نکته دیگری اینکه آقای عارف امروز رئیس‌انجمن رمز ایران است. بنابراین، در دوران سختی مانند شرایط امروز، که نهادهای نظامی و امنیتی اختیارات و مسئولیت‌های مهمی دارند، بسیاری از افرادی که در این حوزه، بویژه در بخش‌های محرمانه و دیجیتال فعالیت می‌کنند، به‌صورت مستقیم یا غیرمستقیم از شاگردان و درس‌آموختگان آقای دکتر عارف بوده‌اند. این ارتباط و سابقه نیز می‌تواند در شرایط کنونی برای دولت یک مزیت محسوب شود.

به نظر من، آخرین ویژگی مهم آقای دکتر عارف این است که فردی تبلیغاتی نیست. ایشان در ایفای وظایف خود نسبت به مافوق، چه در دوره آقای خاتمی و چه اکنون در دوره آقای پزشکیان، قائل به این بوده‌اند که معاون اول، نفردوم دولت است و باید دولت را اداره کند و قضا را به‌گونه‌ای فراهم آورد که نفر اول قوه مجریه، در این شرایط دشوار، بتواند بر مسائل کلیدی و راهبردی تمرکز کند. لذا در مجموع، فکر می‌کنم مجموعه این ویژگی‌ها و سایر خصایصی که می‌توان برشمرد، باعث شده است آقای دکتر عارف برای تصدی جایگاه معاون اول رئیس‌جمهور انتخاب شوند.

می‌خواهم کمی جزئی‌تر به این موضوع بپردازم. ویژگی‌هایی که برشمردید آیا توانسته به اجرای برنامه‌های دولت کمک کند؟ آیا موارد مشخصی وجود دارد که بگوئید این ویژگی‌ها کجا و چگونه به مدد دولت آمده است؟

بله. من در دوره دوم ریاست‌جمهوری آقای خاتمی، عضو شورای عالی اداری کشور بودم و در آن دوره شاهد عملکرد آقای دکتر عارف در

این شورا بودم. ایشان با اختیارات تفویضی، به مدت چهار سال، مدیریت این مرجع را برعهده داشتند. مرجعی که در حوزه ساختار و سازمان امور اداری و اجرایی کشور در بخش‌های مختلف، اختیارات تام داشت.

آنچه در آن دوره درباره آقای دکتر عارف مشاهده کردم، این بود که ایشان در مواجهه با استدلال‌های علمی، فنی و کارشناسی، هم صاحب تشخیص هستند و هم قابلیت انتفاع دارند. این ویژگی‌ها به ایشان کمک می‌دهد در هماهنگ کردن بخش‌های مختلف دولت با یکدیگر، به‌گونه‌ای عمل کنند که فردی مانند آقای دکتر پزشکیان، که پیش از این در چنین جایگاه‌هایی حضور نداشته‌اند، هم اعتماد کاملی به ایشان داشته باشند و هم از این بابت آسوده‌خاطر باشند که آقای دکتر عارف، به دلیل شناخت دقیق از زوایای آشکار و پنهان روابط و مناسبات بخشی و حاکمیتی دولت، می‌تواند به نیابت از رئیس‌جمهوری، نقش مؤثری در اداره و هماهنگی دولت ایفا کند.

از این منظر، معاون اول می‌تواند مرجعی برای رسیدگی و حل اختلافات میان افراد و بخش‌های مختلف قوه مجریه نیز باشد. آقای دکتر عارف با توجه به تجربه و شناختی که دارند، می‌توانند در این زمینه نقش مؤثری ایفا کنند. نکته دیگر این

است که ایشان همواره فردی فراجناحی بوده و هستند. از مدت‌ها قبل نیز با شخصیت‌هایی از جناح اصولگرا نشست و گفت‌وگو داشته‌اند و این ارتباط‌ها همچنان ادامه دارد. بنابراین، در مسیر تحقق ایده «دولت وفاق» مورد نظر آقای پزشکیان، آقای دکتر عارف می‌تواند کمک‌کار و پشتوانه مؤثری برای ایشان باشد.

معاون اول به نوعی نقش هماهنگ کننده کابینه و اجرای مختلف دولت را هم دارد. آیا آقای عارف واجد کاربزمای لازم برای ایفای چنین نقشی بوده‌اند؟

ببینید، پاسخ به این سؤال تا حد زیادی به تعریف ما از «کاربزما» بستگی دارد. از نظر من، شخصیتی وجهه کاربزماتیک دارد که فراتر از مناسبات عینی و محاسبات معمول، از قدرت نفوذ قابل‌توجهی در افکار و اذهان عمومی برخوردار باشد و کلیت جامعه، با تکیه بر این ویژگی‌ها، او را فردی واجبالاطاعه و واجبالاحترام تلقی کند.

برای این مثال، شما یادتان نیست. ما هنگام پیروزی انقلاب حدود ۲۰ سال داشتیم. حضرت امام (ره) برای ما یک شخصیت کاملاً کاربزماتیک بود. بنابراین، در مواردی که ایشان اظهارنظر می‌کردند، صرف‌نظر از هر موضوع دیگری، جایگاه کاربزماتیک ایشان برای ما کاملاً پذیرفته

• برش •

شما فکر می‌کنید در دو سال باقی‌مانده از دولت چهاردهم، معاون اول رئیس‌جمهور باید چه اقدامات یا سیاست‌های جدیدی را در دستور کار قرار دهد؟ با توجه به کارکردها و وظایفی که ایشان در کابینه برعهده دارند، چه اولویت‌هایی را برای این دوره در نظر می‌گیرید؟

من دولت آقای دکتر پزشکیان را بدشانس‌ترین دولت ۵۰ سال اخیر ایران می‌دانم؛ به این دلیل که از همان روزهای اول آغاز به کار دولت، با شهادت مرحوم شهید هنیه، کشور وارد یک فضای امنیتی و نظامی شد. پس از آن نیز دو جنگ را پشت سر گذاشتیم و اکنون در شرایطی قرار داریم که می‌توان آن را وضعیت «نه جنگ و نه صلح» توصیف کرد.

به نظر من، مهم‌ترین وظیفه‌ای که آقای عارف در این شرایط دارد و ارزشمندترین نقشی که می‌تواند ایفا کند، حرکت همسو با آقای پزشکیان و در مسیر سیاست‌ها و برنامه‌های رئیس‌جمهوری است، نه درعرض رئیس‌جمهور. این سبک رفتار و روش مدیریتی، برای حداکثرسازی توافق و هماهنگی در کشور ضروری است.

اقتضای شرایط فعلی این است که دولت با نگاهی واقع‌بینانه، برای دو سال آینده و با در نظر گرفتن شرایط بحرانی، هم از نظر تئوریک و هم از منظر عملیاتی، یک نظریه، دکترین و برنامه جامع و تفصیلی داشته باشد. به نظر من، آقای دکتر عارف می‌تواند محور تدوین چنین برنامه‌ای باشد؛ برنامه‌ای که دولت را برای مواجهه با بدترین شرایط احتمالی آماده کند و بتواند کشور را از تنگناهای فعلی، با کمترین هزینه ممکن، به سلامت عبور دهد.

در این حوزه، آقای عارف می‌تواند در کنار و دوشادوش فرماندهان و مراجع نظامی، دفاعی و امنیتی، برنامه دوره بحران برای دو سال آینده را طراحی و اجرا کند. امیدوارم با تفاهم و همکاری‌ای که شکل گرفته و ان‌شاءالله استمرار خواهد داشت، دو سال پیش‌رو را به شکل بهتری پشت سر بگذاریم. با این حال، در نظام حکمرانی و امور کشورداری، بویژه از موضع فردی که نفر دوم قوه مجریه و مسئول پیگیری امور اجرایی دولت است، نمی‌توان صرفاً بر مبنای چشم‌اندازها و پیش‌بینی‌های خوش‌بینانه، نقشه راه اداره کشور را ترسیم کرد. آقای دکتر عارف و حتی آقای دکتر پزشکیان باید سناریوهای مختلف، از جمله دشوارترین و بحرانی‌ترین شرایط احتمالی را نیز در نظر داشته باشند. من فکر می‌کنم به‌زودی شاهد ارائه برنامه‌ای از سوی آقای دکتر عارف با آقای دکتر پزشکیان برای ادامه مسیر دو سال باقی‌مانده دولت چهاردهم باشیم؛ برنامه‌ای که متناسب با شرایط واقعی کشور، بتواند مسیر اداره کشور را در این دوره مشخص و دولت را برای مواجهه با تحولات پیش‌رو آماده کند.

شده بود و نسل جوان انقلابی، باورمند و وفادار، از نظرات و سخنان ایشان تبعیت می‌کرد. اگر بخواهیم پس از انقلاب، مصداق یک شخصیت کاربزماتیک را حضرت امام(ره) بدانیم، قطعاً آقای دکتر عارف و حتی آقای دکتر پزشکیان به این معنا شخصیت کاربزماتیک محسوب نمی‌شوند. بویژه اینکه آقای عارف اساساً چهره‌ای رسانه‌ای و تبلیغاتی نیستند.

برای نمونه، اگر به نقشی که آقای عارف در دو جنگ ۱۲ روزه و ۳۹ روزه ایفا کردند توجه کنیم، می‌بینیم که ایشان برای جلوگیری از ایجاد قطعی، خالی شدن فروشگاه‌ها و تأمین معیشت مردم، شبانه‌روز تلاش کردند اما حتی یک مصاحبه مطبوعاتی یا کنفرانس رسانه‌ای هم در این زمینه نداشتند. بنابراین، از این منظر، ایشان را نمی‌توان شخصیتی کاربزماتیک به معنای متعارف کلمه دانست اما از جهت دیگری، یعنی اهلیت علمی، دانش و تجربه، به نظر من آقای عارف می‌تواند برای جامعه مدیران کشور، چه مدیران ارشد و چه مدیران میانی و مدیران بخش‌های مختلف، مرجعی قابل اعتماد باشد.

در میان سران و شخصیت‌های بانفوذ کشور نیز ایشان به دلیل انعطافی که دارند، مورد احترام هستند. امروز حتی بخش قابل‌توجهی از رقبای سیاسی دولت نیز به همین دلایل حرمت آقای دکتر عارف را حفظ می‌کنند.

امروز وقتی ایشان در جلسات معاونان سران قوا در کنار آقای خلیلی و آقای حاجی‌بابایی حضور پیدا می‌کنند و جلسه را اداره می‌کنند، شاهد بروز تنش در روابط و مناسبات میان سه قوه نیستیم؛ چه در سطح معاونان رؤسای سه قوه و چه در سطح سران قوا. لذا به نظر من، آقای عارف در یک کلام، مدیری توانمند، خاموش و کم‌ادعاست.

ایشان در عین حال، نسبت به حفظ حریم مقام مافوق، کاملاً اخلاقی و مسئولانه رفتار می‌کنند.

رئیس‌جمهوری برخی مأموریت‌های مهم دولت را به ایشان سپرده‌اند. یکی از این مأموریت‌ها تشکیل ستاد ویژه قضای مجازی بود که اتفاقاً به فاصله کوتاهی بعد از تشکیل این ستاد اینترنت بین‌الملل از حالت انسداد درآمد. به نظر شما چه مؤلفه‌هایی منجر به موفقیت ستاد و آقای عارف در این مأموریت بود؟ روحیه تعاملی، چه اقتدار مدیریتی یا روحیه پیگیری و مسئولیت‌پذیر ایشان؟

رئیس‌جمهوری برخی مأموریت‌های مهم را به آقای عارف سپرده‌اند. آقای عارف، استاد تمام رشته برق و مخابرات و همچنان از استادان ممتاز

در حوزه دانشگاه صنعتی شریف هستند. ایشان سال‌ها نیز وزیر پست، تلگراف و تلفن بوده‌اند و به همین دلیل، نسبت به فضای مجازی و حوزه ارتباطات دیجیتال، از مرجعیت علمی، تخصصی و تجربی برخوردارند. از طرف دیگر، ایشان با استفاده از سایر تجارب مدیریتی خود در بخش‌های مختلف، قابلیت حل مسأله دارند. موضوع اینترنت، مسأله‌ای بسیار پیچیده بود و همچنان نیز هست. برای ورود به چنین حوزه‌ای، فردی باید به نمایندگی از رئیس‌جمهوری وارد عمل شود که مخاطبان و ذی‌نفعان این حوزه، او را فردی برجسته، آگاه و صاحب دانش و تجربه بدانند و درعین حال، نسبت به او رازپه‌ای نداشته باشند. آقای عارف این ویژگی را دارد.

بنابراین، مأموریت مهمی مانند موضوع اینترنت و بسیاری از امور دیگری که میان آقای پزشکیان و آقای عارف در قالب تقسیم کار دنبال می‌شود، از همین منظر قابل‌توجه است. البته برخی از این موارد رسانه‌ای نمی‌شود و اساساً بسیاری از جزئیات تقسیم کار میان رئیس‌جمهوری و معاون اول، طبیعتاً در فضای عمومی مطرح نمی‌شود اما به نظر من این همکاری در عمل بسیار مؤثر است. من فکر می‌کنم اگر معاون اول رئیس‌جمهور را به‌مثابه یک همکار دلسوز و مجرب و مشاوری صاحب صلاحیت تعریف کنیم، انتخابی که صورت گرفته، انتخاب مناسبی است.

نکته دیگر اینکه آقای دکتر عارف پشت تلفن هیچ‌یک از سران کشور نمی‌ماند؛ به دلیل احترام و اعتباری که برای ایشان قائل هستند، ارتباط و تعامل میان آنها برقرار است. از طرفی، ایشان در طول سال‌های فعالیت خود ثابت کرده‌اند که چندان به دنبال منافع فردی و شخصی و جاه‌طلبی‌های منفی نیستند. به نظر من، اینکه مسأله مهمی مانند حل مسأله اینترنت در کنار آقای عارف سپرده شده، دقیقاً برآمده از مجموعه ویژگی‌هایی است که برشمردم؛ یعنی برخورداری از دانش و تجربه تخصصی، توان مدیریتی و حل مسأله، روحیه تعاملی، مسئولیت‌پذیری و همچنین اعتماد و اعتباری که در میان بخش‌های مختلف حاکمیت دارند.

• یادداشت •

نقشی فراتر از یک معاون

حسین کتانی مقدم

تحلیلگر سیاست

معاون اول رئیس‌جمهور در ساختار اجرایی کشور، صرفاً یک عنوان تشریفاتی نیست بویژه در شرایطی که رئیس‌جمهوری به دلیل درگیری با مسائل مهمی همچون جنگ، امنیت، دیپلماسی و مدیریت کلان کشور، فرصت حضور مستقیم در همه عرصه‌های اجرایی را ندارد. در چنین شرایطی، معاون اول در عمل بخشی از خلأ مدیریتی رئیس‌جمهوری را پر می‌کند و نقش مهمی در حفظ انسجام دولت بر عهده می‌گیرد. در دولت چهاردهم، این نقش با حضور جناب محمدرضا عارف، معاون اول رئیس‌جمهور، شکل متفاوتی پیدا کرده است. ایشان با توجه به سابقه طولانی در مدیریت اجرایی، حضور در دولت‌های گذشته و تجربه فعالیت سیاسی، توانسته است در هماهنگی میان اعضای دولت و دستگاه‌های اجرایی نقش مؤثری ایفا کند. بخش قابل‌توجهی از امور نیازمند هماهنگی میان وزارتخانه‌ها، مدیریت برخی جلسات دولت و پیگیری تصمیمات اجرایی در شرایطی که رئیس‌جمهوری درگیر مسائل کلان‌تر است بر عهده معاون اول قرار می‌گیرد. اهمیت این جایگاه زمانی بیشتر آشکار می‌شود که هماهنگی میان قوا و نهادهای مختلف کشور نیز در دستور کار قرار داشته باشد. معاون اول می‌تواند به عنوان نماینده رئیس‌جمهوری در بسیاری از جلسات دولت و پیگیری تصمیمات

دولت با مجلس، قوه قضائیه و سایر نهادهای حاکمیتی را فراهم کند. در این زمینه، تجربه و سابقه آقای عارف به کمک او آمده و توانسته است تا حد زیادی در ایجاد هماهنگی میان

دولت و دیگر قوا اثرگذار باشد. یکی از ویژگی‌های قابل توجه عملکرد

ایشان، برپهیز از برخورد جناحی در جایگاه معاون اولی است. اگرچه

او چهره‌ای شناخته‌شده در جریان اصلاح‌طلبی محسوب می‌شود، اما در دوره مسئولیت خود کمتر شاهد آن بوده‌ایم که از جایگاه معاون اول رئیس‌جمهور برای برجسته کردن منافع یک جریان سیاسی خاص استفاده کند. او تلاش کرده است با احزاب، تشکل‌های سیاسی و جریان‌های مختلف، رویکردی متعادل و مبتنی بر گفت‌وگو داشته باشد. این رویکرد با شعار اصلی دولت مسعود پزشکیان، یعنی «وفاق»، نیز همخوانی دارد. وفاق زمانی از یک شعار سیاسی به یک سیاست اجرایی تبدیل می‌شود که در رفتار مدیران و مسئولان دولت نیز نمود پیدا کند. برگزاری نشست با احزاب و گروه‌های سیاسی، تعامل با نمایندگان جریان‌های مختلف و تلاش برای شنیدن دیدگاه‌های متنوع، از جمله اقداماتی است که می‌تواند به عملیاتی شدن این رویکرد کمک کند. از سوی دیگر، عملکرد معاون اول را نمی‌توان تنها در حوزه سیاسی و مدیریتی ارزیابی کرد. یکی از مهم‌ترین وعده‌های دولت، توجه به رفاه عمومی و بهبود شرایط زندگی مردم است. تحقق این البته تنها به افزایش درآمد یا اقدامات مستقیم مالی محدود نمی‌شود. رفاه مجموعه‌ای از سیاست‌های اقتصادی، اجتماعی و مدیریتی است که باید در نهایت آثار خود را در زندگی مردم نشان دهد.

در این بخش نیز معاون اول می‌تواند نقشی تعیین‌کننده داشته باشد. بسیاری از مسائل اقتصادی و معیشتی کشور نیازمند تصمیم‌سازی کارشناسی، هماهنگی میان دستگاه‌ها و پیگیری مستمر هستند. معاون اول، به عنوان یکی از حلقه‌های اصلی تصمیم‌سازی در دولت، می‌تواند دیدگاه کارشناسان را به فرآیند تصمیم‌گیری وارد کرده و زمینه هماهنگی بیشتر میان وزارتخانه‌ها و نهادهای اقتصادی را فراهم کند.

و معاون اول رئیس‌جمهور نیازمند بررسی نتایج ملموس سیاست‌ها در زندگی مردم است. فاصله میان «سیاست اعلامی» و «سیاست اعمالی» تنها زمانی مشخص می‌شود که تصمیمات دولت در عرصه عمل، آثار واقعی خود را نشان دهند. با این حال، آنچه تاکنون درباره نقش آقای محمدرضا عارف قابل‌توجه است، تلاش برای ایفای مسئولیت معاون اولی در چارچوبی فراتر از تقسیم‌بندی‌های جناحی است. تجربه مدیریتی، صبر و حلم، رفتار متین و نگاه مبتنی بر تعامل، از ویژگی‌هایی است که می‌تواند به تقویت انسجام دولت کمک کند. عارف امروز بر جایگاهی قرار گرفته که علاوه بر پشتوانه قانونی و سیاسی، به واسطه تجربه و شخصیت فردی خود می‌تواند یکی از محورهای مهم هماهنگی در دولت باشد.

اقتصادی
شرایط فعلی
این است
که دولت
با نگاهی
واقع‌بینانه،
برای دو سال
آینده و با در
نظر گرفتن
شرایط
بحرانی،
هم از نظر
تئوریک و
هم از منظر

عملیاتی،
یک نظریه،
دکترین و
برنامه جامع
و تفصیلی
داشته
باشد. به نظر
من، آقای
دکتر عارف
می‌تواند
محور تدوین
چنین
برنامه‌ای
باشد

«ایران» از دو نشست علمی در دانشگاه تهران گزارش می دهد

ایران و جنگ؛ مسأله‌ای روی میز دانشگاه

رویداد

مرتضی گل پور

معاون سردبیر

دوشنبه گذشته، دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه میزان نشست بود که در هر یک از آنها پیامدهای جنگ تحمیلی علیه ایران از ابعاد و در موضوعات مختلفی، بحث و بررسی شد. در نشست «دانش سیاست و مسأله تجاوز خارجی به ایران» دکتر جهانگیر معینی علمداری استاد دانشگاه تهران، دکتر مجتبی مقصودی استاد دانشگاه آزاد اسلامی تهران مرکز و دکتر رضا نجف‌زاده استاد دانشگاه شهید بهشتی سخن گفتند. عنوان نشست علمی دیگر، «مهاجران و تجاوز خارجی به ایران» بود که محمد صالح عطار دانشجوی عراقی دانشگاه عطار دانشجوی تهران و دکتر رسول صادقی استاد دانشگاه تهران، دیدگاه‌های خود را طرح کردند. میزبان هر دو نشست «گروه علوم سیاسی دانشکده حقوق و علوم سیاسی دانشگاه تهران» بود.

مقصودی: وظیفه دانشگاه دفاع از هویت ملی ایران است

نشست «دانش سیاست و مسأله تجاوز خارجی به ایران» با سخنرانی دکتر مجتبی مقصودی، استاد علوم

دانشگاه آزاد اسلامی آغاز شد. وی با اشاره به حوزه‌های پژوهش دانش سیاست، گفت که مانند هر دانش دیگری، دانش سیاسی هم باید موضوعات و مسأله‌های خود را توصیف کند سپس آنها را علت‌یابی و ایجادان را شناسایی کند، در مرحله بعد روندهای محتمل را پیش‌بینی کند و در مرحله آخر درباره مسأله‌ها و موضوعات، راهبرد ارائه دهد. وی با بیان اینکه دانش سیاسی، علمی است مبتنی بر بررسی متغیرها و گزاره‌ها، افزود: «در دانش سیاسی زندگی روزمره، با گزاره‌های بسیاری روبه‌رو هستیم به ابعاد هر کدام از آنها نامشخص است. به عنوان مثال درحالی که جنگ تمحیل شده به ما دفاع مقدس است، اما درباره نحوه اداره این جنگ دیدگاه‌های متنوعی وجود دارد.»

استاد دانشگاه آزاد تهران مرکز، با اشاره به اینکه در مواقع بروز بحران‌هایی چون جنگ، انتظارات از علوم سیاسی بالا می‌رود درحالی که حتی علم پژوهشی که علم طبیعی و جزو علوم دقیقه است هم نمی‌تواند همه مسائل را با قطعیت بیان یا پیش‌بینی کند، گفت: «در توان علم سیاست نیست که بتواند بگوید آینده چه خواهد شد، اما می‌تواند ابعاد هر پدیده را توصیف کرده و توضیح دهد که در این صورت شاید بتوان در آینده پژوهی‌ها، برحسب ترسیم سناریوهای مختلف، آینده‌های محتمل هر موضوع را پیش‌بینی کرد.» مقصودی، یک دلیل تعین‌ناپذیری علم سیاست را وجود نبودن یا انسان‌ها به برشمرد و گفت: «معمولاً این‌طور گفته می‌شود که انسان‌ها چیزی را می‌گویند و چیز دیگری را می‌خواهند، همچنین، اساساً در سیاست با حوادث و متغیرهای زیادی هم روبه‌رو هستیم که همه اینها ارائه یک نظر قطعی را دشوارتر می‌کند.»

این استاد دانشگاه در بررسی ظرفیت‌ها و چالش‌های علوم سیاسی در ایران، بررسی خاستگاه تاریخی دانش سیاست در ایران را ضروری دانست و گفت: «عقبه دانش سیاسی در ایران هم قابل توجه است. مثلاً برخی از اساتید گذشته علوم سیاسی در ایران صرفاً به حوزه نظریه توجه داشتند، برخی دیگر به تاریخ نظر داشتند و برخی هم به حقوق، درحالی که در چند دهه اخیر علوم سیاسی یک علم بین رشته‌ای شده و به همه حوزه‌ها ورود پیدا می‌کند.»

وی در توضیح بین رشته‌ای شدن دانش سیاسی، با بیان این مثال که امروز نمی‌توان جنگ را از حوزه اقتصاد جدا کرد، افزود: «دفاع یک ضرورت است، اما شرایط اقتصادی حد زیادی شیوه جنگیدن و حتی نوع بیان جنگ را مشخص می‌کند. این امر نشان دهنده این است که داشتن دانش سیاسی نیازمند دانستن متغیرهای زیادی از حوزه‌های مختلف

است که آن را بین رشته‌ای می‌کند.» مقصودی با اشاره به اینکه در ایران، گاهی علوم سیاسی با حوزه ژورنالیسم رقابت کرده است، افزود: «در این رقابت، مدام از اندیشمندان علوم سیاسی پرسیده می‌شود چرا شما درباره حوادثی که به سرعت روی می‌دهد، نظر و ایده‌ای ندارید؟ درحالی که برای ارائه یک نظر یا راهبرد در حوزه دانش سیاسی، باید ابعاد مختلف پدیده را ببینیم و در دایره خود همه این ابعاد را بسنجیم و ارتباطات آنها را در نظر بگیریم. اما امروز شاهد شکل‌گیری این انتظار از علوم سیاسی هستیم که پس از بروز حوادث و پدیده‌ها، دانشمندان علوم سیاسی سریع اظهارنظر و دایره خود را ارائه دهند. حتی برخی دستگاه‌های مرتبط با دانش سیاسی، اظهار می‌کنند که ورود اندیشمندان این حوزه‌ها به پدیده‌ها و بررسی مسائل، دیرینه‌ام است.»

وی با اشاره به موضوع نشست، یعنی «نسبت دانش سیاست و مسأله تجاوز خارجی به ایران»، با تأکید بر اینکه جنگ‌های اخیر علیه ایران را، نه صرفاً از زاویه مفهوم یا پدیده جنگ بلکه باید از زاویه «مسأله تجاوز نظامی» نگاه کرد، گفت: «اساساً بسته به اینکه از کدام زاویه به یک پدیده سیاسی همچون جنگ نگاه کنیم، می‌توان رویکردهای متفاوتی نسبت به آن داشت.»

این استاد دانشگاه، با طرح این سؤال که در شرایط امروز ایران، انتظار از دانش سیاسی ایران چیست و آیا انتظاری که از دانش سیاسی ایران وجود دارد، تکلیفی است یا خیر؟ تصریح کرد: «علوم سیاسی در ایران گاهی با اجبارهای فرهنگی و ساختاری مواجه است و مطالبه این اجبارها، از علوم سیاسی خواسته می‌شود براساس تکلیف محول شده، عمل کند یا سخن بگوید. سؤال دیگری مطرح می‌شود که آیا این تکلیف از سوی ایران‌دوستان مطرح شده است یا غریبان‌دوستان، یا از حوزه‌ها و نهادهای دیگر.»

وی، تعدد تکالیف متغیر و متناظر به دانش علوم سیاسی را یکی از دلایل وجود این دانش در ایران برشمرد و با بیان اینکه این سکوت باید آسیب‌شناسی شود، پرسش دیگری از وضعیت دانش سیاسی در ایران را مطرح کرد: «اصلاً چه میزان از اظهارات، گفته‌ها یا راهکارهای مطرح شده از سوی دانش علوم سیاسی در ایران، عملی شده و توجه‌ها را به خود معطوف کرده است؟»

مقصودی با اشاره به اینکه بیش از ۱۰ سال پیش «انجمن مطالعات صلح» راه‌اندازی کرده است، اما کسی به فعالیت‌های این انجمن و دغدغه هایش توجهی نکرد، گفت: «ما حوزه علوم سیاسی را سیاه و سفید دیدیم، درحالی که دانش سیاسی بنابه ماهیت پدیده‌هایی که به آنها روبه‌رو است، اساساً گسترتری است، چرا که سیاست، همچون دیگر حوزه‌های اقتصادی و اجتماعی، مبتنی بر راهبرد

بده-بستان است.»

این استاد دانشگاه با بیان اینکه ما در ایران دچار پدیده «از جا دررفتنی» هستیم، توضیح داد: «از جا دررفتنی یعنی کمتر فردی یا کمتر نهادی را می‌توان دید که در حیطه خودش فعال باشد، کما اینکه امروز مسئولان ما موضع انتقادی دارند، به این دلیل که موضع انتقادی برای فرد جایگاه می‌آورد.»

وی با بیان اینکه می‌پرسند دانش سیاسی ایران در ۴۸ سال گذشته چه کار کرده است؟ اظهار کرد: «حوزه دانش سیاسی تا آنجا که توانسته است، کار کرده است، بنابراین، سؤال این است

که پرسندگان این پرسش، خودشان چه کرده اند؟» مقصودی با اشاره به اینکه حوزه دانش سیاسی در ایران تلاش کرده است، ولسو لنگان لنگان، اما خود را یکشد، اضافه کرد: «در انجمن مطالعات صلح بیش از هزار نشست برگزار کردیم، اما در نهایت دچار سرخوردگی شدیم. ما دانشگاهیان سعی کردیم با اخلاق سیاسی یا دانش اخلاقی، با سخن و حتی گاهی با سکوت، چارچوب‌های اخلاقی علمی و سیاسی را رعایت کنیم.» وی با بیان اینکه ارتقای کرامت انسانی، دست‌یابی به صلح و آرامش از اهداف انقلاب اسلامی بوده است، ادامه داد: «پس از هر انقلابی، باید دولت ملی شکل بگیرد و همه ارکان باید در همین چارچوب عمل کنند.» این استاد دانشگاه تأکید کرد که در شرایط جنگی امروز، دانش سیاسی باید علاوه بر تأکید بر مقاومت، راهکارهای دیگری مانند توجه به دیپلماسی چندپل، بهره‌گیری از دیپلماسی عمومی و استفاده از مذاکرات چندجانبه را ارائه دهد. مقصودی با اشاره به درخواست رئیس‌جمهوری از دانشگاهیان مبنی بر تهیه یکسری مسائل ایران راه حل ارائه دهند، تصریح کرد: «علوم سیاسی پیش از این درباره بسیاری از مسائل ایران، مانند مسائل قومی حرف زده و راهکار ارائه داده است.»

وی با تأکید بر اینکه وظیفه ما دفاع از کبان ملی و هویت ملی ماست، تصریح کرد: «مسأله من به عنوان استاد دانشگاه، همواره ایران و ایران‌گرایی بوده است. علوم سیاسی در ایران با نگاه ایران‌گرایانه و وطن‌خواهانه کار خود را انجام داد، اما در قیال تکلیفی که از حوزه‌های غیر از حوزه‌های علمی به دانشگاه وارد می‌شود، قدری دچار مشکل می‌شویم.»

معینی علمداری: واکنش دانشگاه به مداخله خارجی مناسب نبود

دکتر جهانگیر معینی علمداری، استاد علوم سیاسی دانشگاه تهران نیز با اشاره به اینکه عنوان «ساختار» به دلیل ایجاد تفاوت میان «جنگ» و «مداخله نظامی»، برخی سوءتفاهم‌های موجود درباره جنگ‌های تحمیلی اخیر علیه ایران را برطرف می‌کند، اظهار کرد: «جنگ، واژه‌ای کلاسیک و به معنای برخورد دو نیرو است و توجه‌ها را به هدف تصرف سرزمین روی می‌دهد، اما «مداخله خارجی» عمدتاً ناظر بر خالت کردن یک نیروی خارجی در ساختار قدرت کشور دیگری است.»

وی با بیان اینکه هدف جنگ اخیر آمریکا علیه ایران، تلاش یک نیروی خارجی برای دخالت در ساختار قدرت ایران است، افزود: «مقامات آمریکایی بارها اعلام کرده‌اند هدف ما از جنگ و تحریم، براندازی است. بنابراین اگر بنا به تعریف، جنگ پدیده‌ای است که میان دولت‌ها رخ می‌دهد، «مداخله» در این حمله مداخله نظامی به معنای نفوذ یک قدرت خارجی در داخل کشور، با هدف تغییر ساختار رژیم است. این امر نشان می‌دهد ما اکنون با شیوه متفاوتی از اقدام مواجه هستیم، زیرا در «مداخله» اولویت با امر سیاسی است و ابزار نظامی وسیله‌ای برای این هدف است.»

معینی علمداری با اشاره به اینکه «دانشگاه» کمتر به مسأله «مداخله خارجی» پرداخته است، اظهار کرد: «اساساً دانشگاه نتوانسته است نسبت به مسأله «دخالت نظامی گسترده از پیش تنظیم شده» واکنش درخوری داشته باشد.»

عکس: غلی محمدیان

هم باشد، نه اینکه صرفاً به گذشته توجه کند، اما دانشگاه ما به لحاظ علمی فاقد چنین بعدی است.»

وی با بیان اینکه دانشگاه‌ها هم می‌توانند منبع اقتدار ملی برای ایران در منطقه و جهان باشند، بیان کرد: «در این صورت باید بپرسیم دانشگاه تا چه حد می‌تواند به کشور در دسترسی به این هدف کمک کند؟ ما در «دانشگاه» اغلب درباره گذشته حرف می‌زنیم و «دانشگاه» نه تنها دچار محافظه‌کاری نسبت به محیط اجتماعی است، بلکه علاوه بر قدرت، نسبت به تغییرات واقعیت هم محافظه‌کار است.»

توضیح نجف‌زاده از جنگ نامتقارن پسااستعماری

رضا نجف‌زاده، استاد علوم ساسی دانشگاه شهید بهشتی، سخن خود را با این تأکید آغاز کرد: «سخن گفتن از این جنگ پسااستعماری دشوار است، زیرا این جنگ زمانی رخ داد که مسأله‌های اجتماعی ما حل نشده بود و مسأله‌های مرتبط با حکمرانی و حاکمیت نیز معلق مانده بود. وی، جنگ آمریکا و اسرائیل علیه ایران را «جنگ نامتقارن مبتنی بر هوش مصنوعی پسااستعماری» توصیف کرد و گفت: «همه الفاظ به کار رفته در این مفهوم، از یک تحول جدید در استراتژی‌های نظامی و نیز یک تحول در مقاومت مردمی ایران حکایت می‌کند.» نجف‌زاده با اشاره به اینکه تاریخ جنگ‌های ایران، پیوستاری را نشان می‌دهد که جنگ‌ها را به هم متصل می‌کند، ادامه داد: «از جنگ‌های ایران با روس تزاری تا تجاوز شوروی به ایران در جنگ جهانی دوم، در همه این جنگ‌ها، مقاومت‌های مردمی شکل‌های متفاوت، اما بسیار تعیین

جنگ پدیدهای است که میان دولت‌ها رخ می‌دهد، اما «مداخله» از جمله مداخله نظامی به معنای نفوذ یک قدرت خارجی در داخل کشور، با هدف تغییر ساختار رژیم است. این امر نشان می‌دهد ما اکنون با شیوه متفاوتی از اقدام مواجه هستیم، زیرا «مداخله» در اولویت با امر سیاسی است و ابزار نظامی وسیله‌ای برای این هدف است

مهاجران پشت سر ایران ایستادند

جاسوس‌انگاری درحالی بود که مهاجران افغانستانی نسبت به محله و شهر زندگی خود احساس تعلق دارند و تعلق به ایران، در مرتبه به مراتب بالاتری قرار می‌گیرد.»

عطایی، با اشاره به مسدودشدن سیمکارت‌های برخی از افغانستانی‌های مقیم ایران پس از جنگ ۱۲ روزه، تأکید کرد: «اوجود همه آنها، در زمینه حمایت افغانستانی‌ها از ایران خللی ایجاد نشد، تا جایی که «مهران پوپل» شاعر پشتون واهل سنت افغانستانی، شعری به این مضمون برای ایران سرود: «هلا آنها که می‌خواهید قرآن را نگه دارید: به قرآن اصل قرآن است ایران را نگه دارید: و هر شهرش یکی از سوره‌های پاک قرآن است؛ و شاید سوره نور است تهران را نگه دارید: خبردار! این نبردی بین اسرائیل و ایران نیست؛ نبرد کفر و ایمان است ایمان را نگه دارید.»

رسول صادقی، استاد علوم سیاسی دانشگاه تهران هم گفت: «افغانستانی‌ها به دلیل تجربه زیسته طولانی مدت‌شان در جنگ، با ایرانیان همدل و همدرد بودند. سال‌ها زندگی، باعث ایجاد هویت ایرانی در نسل‌های دوم و سوم مهاجران افغانستانی شده است و البته جامعه میزبان هم به آنان نگاه مشابهی دارد. برای همین است که در جنگ ۴۰ روزه و ۱۲ روزه افغانستانی‌ها با ایران احساس تعلق و همبستگی داشتند و این حس همبستگی و تعلق در موضوعات و رویدادهای دیگری هم بروز می‌یابد.»

احساس مهاجران مقیم ایران در جنگ ۱۲ و ۴۰ روزه را «احساس تعلق اجتماعی» توصیف کرد و گفت: «درحالی که ما اغلب روزه طرد را نسبت به مهاجران ندیدیم و رویکرد یکدستی نسبت به مهاجران نداریم، اما خود مهاجران افغانستان، گروه‌ها، سبک‌ها و نگرش‌های مختلفی را شامل می‌شوند که شاید در درازمدت باعث رادیکال شدن آنان شود، اما این عده بسیار قلیل هستند و تصویر کلی‌تر مهاجران افغانستانی، همان همبستگی و احساس تعلق به ایران است.»

این استاد دانشگاه تهران با اشاره به اینکه فرآیند جاسوس‌انگاری مهاجران افغانستانی در مواردی باعث حضور کم‌رنگ‌تر آنان در اجتماع یا حتی کتمان کردن هویت افغانستانی آنان شد، گفت که این امر باعث تسریع در خروج آنان از ایران، پس از این جنگ شد.

وی با اشاره به خدما‌تی که مهاجران به جامعه میزبان ارائه دادند، مانند کارهای ساختمانی و دیگر فعالیت‌های اقتصادی و خدماتی، تأکید کرد که وقتی مهاجران در تاب‌آوری ایران می‌شود، باید نقش مهاجران را در تاب‌آوری ایران دید و به آن آرج نهاد.

رسول صادقی با اشاره به دستاوردهای مهم جنگ برای ایران، مانند ایجاد تصور ایران قوی، نسبت به شکل گرفتن چندقطبی‌ها درباره مسأله مهاجران ابزار نگرانی کرد و گفت: «اگر این فضا به درستی مدیریت نشود، می‌تواند چالش‌هایی برای مهاجران و جامعه میزبان ایجاد کند، به ویژه اینکه مهاجران هم مانند مردم ایران از پیامدهای جنگ مانند تورم و دیگر مشکلات اقتصادی مانند بیکاری تأثیر می‌پذیرند.»

گزارش

باشد که وحدت و کثرت موجود در ایران را توأم کند و این، ضرورتی است که امروز کنش‌های ایرانیان باید بر آن تأکید کنند.»

وی با اشاره به اینکه پس از پیروزی جنبش مشروطه، مفهوم «استراتژیک» برای ایران مطرح شد، تأکید کرد: «اگر باورهای مبتنی بر ایدئولوژی را کنار بگذاریم، می‌بینیم که در رژیم گذشته هم بر عمق استراتژیک ایران تأکید می‌شد، زیرا اساساً عمق استراتژیک ایران، فراسوی مرزهای جنگ و پی‌نجام شرکت می‌کند.»

وی با اشاره به نقش ارتش و نیروی نظامی در حفظ و شکل‌گیری موقعیت سرزمینی ایران، گفت: «همه این تجربه‌ها و پیش‌زمینه‌های تاریخی، به نوعی در تعیین شکل و نوع مواجهه ایران با جنگ جدید مبتنی بر هوش مصنوعی پسااستعماری امروز، اثر خود را دارند.» استاد علوم سیاسی دانشگاه شهید بهشتی، با اشاره به اینکه بنا به تجارب تاریخی، جنگ برای توسعه و پیشرفت‌های فناورانه امری سازنده است، اظهار کرد: «اظهارات ترامپ و دیگر مقامات آمریکا نشان می‌دهد که آمریکا در این جنگ علیه ایران، مده‌ا‌های استعمارگرایانه دارد که ایران دقیقاً جلوی همین مدهیات استعماری ایستاده است.»

وی، گزاره‌های استعماری ترامپ مانند اینکه «تنگه هرمز متعلق به آمریکا است» را بخشی از یک نوع شیذوفرنی توصیف کرد که آمریکای ترامپ وارد سیاست جهانی کرده است و افزود: «یک نشانه دیگر این شیذوفرنی، واپس‌گرایی و ارتجاع رئیس‌جمهوری آمریکا است، نیز اینکه برخی از ایرانیان دنبال «کینگ» باشند نشانه دیگری از همان شیذوفرنی است.»

نجف‌زاده با بیان اینکه ایران امروز به «میهن دوستی ایران خواهانه یکپارچه» نیاز دارد، اظهار کرد: «این میهن دوستی یکپارچه باید به گونه‌ای

جاسوس‌انگاری درحالی بود که مهاجران افغانستانی نسبت به محله و شهر زندگی خود احساس تعلق دارند و تعلق به ایران، در مرتبه به مراتب بالاتری قرار می‌گیرد.»

عطایی، با اشاره به مسدودشدن سیمکارت‌های برخی از افغانستانی‌های مقیم ایران پس از جنگ ۱۲ روزه، تأکید کرد: «اوجود همه آنها، در زمینه حمایت افغانستانی‌ها از ایران خللی ایجاد نشد، تا جایی که «مهران پوپل» شاعر پشتون واهل سنت افغانستانی، شعری به این مضمون برای ایران سرود: «هلا آنها که می‌خواهید قرآن را نگه دارید: به قرآن اصل قرآن است ایران را نگه دارید: و هر شهرش یکی از سوره‌های پاک قرآن است؛ و شاید سوره نور است تهران را نگه دارید: خبردار! این نبردی بین اسرائیل و ایران نیست؛ نبرد کفر و ایمان است ایمان را نگه دارید.»

رسول صادقی، استاد علوم سیاسی دانشگاه تهران هم گفت: «افغانستانی‌ها به دلیل تجربه زیسته طولانی مدت‌شان در جنگ، با ایرانیان همدل و همدرد بودند. سال‌ها زندگی، باعث ایجاد هویت ایرانی در نسل‌های دوم و سوم مهاجران افغانستانی شده است و البته جامعه میزبان هم به آنان نگاه مشابهی دارد. برای همین است که در جنگ ۴۰ روزه و ۱۲ روزه افغانستانی‌ها با ایران احساس تعلق و همبستگی داشتند و این حس همبستگی و تعلق در موضوعات و رویدادهای دیگری هم بروز می‌یابد.»

احساس مهاجران مقیم ایران در جنگ ۱۲ و ۴۰ روزه را «احساس تعلق اجتماعی» توصیف کرد و گفت: «درحالی که ما اغلب روزه طرد را نسبت به مهاجران ندیدیم و رویکرد یکدستی نسبت به مهاجران نداریم، اما خود مهاجران افغانستان، گروه‌ها، سبک‌ها و نگرش‌های مختلفی را شامل می‌شوند که شاید در درازمدت باعث رادیکال شدن آنان شود، اما این عده بسیار قلیل هستند و تصویر کلی‌تر مهاجران افغانستانی، همان همبستگی و احساس تعلق به ایران است.»

این استاد دانشگاه تهران با اشاره به اینکه فرآیند جاسوس‌انگاری مهاجران افغانستانی در مواردی باعث حضور کم‌رنگ‌تر آنان در اجتماع یا حتی کتمان کردن هویت افغانستانی آنان شد، گفت که این امر باعث تسریع در خروج آنان از ایران، پس از این جنگ شد.

وی با اشاره به خدما‌تی که مهاجران به جامعه میزبان ارائه دادند، مانند کارهای ساختمانی و دیگر فعالیت‌های اقتصادی و خدماتی، تأکید کرد که وقتی مهاجران در تاب‌آوری ایران می‌شود، باید نقش مهاجران را در تاب‌آوری ایران دید و به آن آرج نهاد.

رسول صادقی با اشاره به دستاوردهای مهم جنگ برای ایران، مانند ایجاد تصور ایران قوی، نسبت به شکل گرفتن چندقطبی‌ها درباره مسأله مهاجران ابزار نگرانی کرد و گفت: «اگر این فضا به درستی مدیریت نشود، می‌تواند چالش‌هایی برای مهاجران و جامعه میزبان ایجاد کند، به ویژه اینکه مهاجران هم مانند مردم ایران از پیامدهای جنگ مانند تورم و دیگر مشکلات اقتصادی مانند بیکاری تأثیر می‌پذیرند.»

عکس: حسین نقی زاده/ایران

